

Thiên Thần Máu Lạnh

Contents

Thiên Thần Máu Lạnh	1
1. Chap 1:chạm Mắt	2
2. Chap 2	3
3. Chap 3	6
4. Chap 4:bắt Cóc (16+)	9
5. Chap 5: Rắc Rối	10
6. Chap 6	13
7. Chap 7	18
8. Chap 8: Hạnh Phúc Và Tang Thương	21
9. Chap 9: Kỉ Niệm	25
10. Chap 10	27
11. Chap 11	31
12. Chap 12	34
13. Chap 12 (tt)	36
14. Chap 13	37
15. Chap 14:ngày Trở Về	42
16. Chap 15: Ji Yeon À,em Là Ai Chứ?	46
17. Chap 16	51
18. Chap 17:sáng Tổ	55
19. Chap 18: Cướp Cô Dâu	57
20. Chap 19	61
21. Chap 20	66
22. Chap 21: The End ^^	72

Thiên Thần Máu Lạnh

Giới thiệu

Krystal và Ji Yeon vốn là hai tiểu thư danh giá họ Jung và họ Park, ngay từ nhỏ họ đã chơi thân với

1. Chap 1:chạm Mặt

Krystal và Ji Yeon vốn là hai tiểu thư danh giá họ Jung và họ Park, ngay từ nhỏ họ đã chơi thân với nhau như chị em ruột.tưởng chừng một cuộc sống hoàn hảo như công chúa tiểu thư làm bao kẻ khác phải ghen tị như họ có thể kéo dài nhưng sự đời không ai viết được chữ “Ngờ”.

Khủng hoảng tài chính trên toàn thế giới và hàn quốc cũng không ngoại lệ, 2 gia đình của Ji Yeon và Krystal đều đứng chờ phá sản trước cơn lốc tài chính.

Căn nhà của Ji Yeon không còn tiếng cười đùa mà chỉ còn những tiếng thở dài, cùng những cuộc điện thoại reo suốt cả ngày của chủ nợ..Những gì có thể thể chấp được thì cũng đã thể chấp hết cả, tài sản nhà của,đất đai...bây giờ không còn ngân hàng nào cho họ vay nữa cả.Một số người tránh mặt còn số khác thì từ chối thẳng thừng...

Hôm nay Ji Yeon từ trường trở về nhà, nhìn căn phòng trống trơn mọi thứ trong nhà đã bị chủ nợ mang đi hết, chỉ còn những thứ không mang đi được thì vứt chỏng chơ trên sàn nhà...không ai có thể ngờ được căn phòng này chỉ mới sáng này còn trông giống một gia đình thế mà bây giờ trông chẳng khác gì một bãi rác...

Nhìn cha chỉ sau mấy ngày mà dường như đã già thêm 30 tuổi, mái tóc gần như bạc trắng, suốt ngày chỉ biết tìm đến thuốc lá và say trong men rượu, mẹ chỉ khóc lặng lẽ suốt ngày...Cho dù công ty này vốn không phải của Ji Yeon , vì Ji Yeon chỉ là con riêng của mẹ nó với người tình cũ lỡ đại một thời, nên có thể nói ba Ji Yeon không thật sự yêu quá nó...chẳng qua vì trách nhiệm và nghĩa vụ, và hơn cả ba đã yêu mẹ Ji Yeon , chỉ có thể...

Gia đình nhà Krystal cũng không hơn gì tình cảnh nhà nó, chỉ có điều Krystal là con ruột của bác Jung, và hoàn hảo hơn nó nhiều mặt mà thôi...

Một lần tình cờ khi Ji Yeon cùng Krystal đọc được thông tin trên tờ báo tài chính, việc chủ tịch tập đoàn CUBE là Yong Junhyung, một trong những tập đoàn lớn không chịu ảnh hưởng của cơn lốc tài chính, muốn thu mua một số công ty đang trong bờ vực phá sản làm công ty con...và cả 2 đều biết rằng đây là cơ hội duy nhất để cứu lấy công ty của gia đình cũng như cứu lấy bản thân.

Sau khi ba Ji Yeon và Bác Jung chờ suốt 2 ngày 1 đêm mà vẫn không gặp được Yong Junhyung, họ chán nản trở về, chờ đợi giây phút tuyên bố công ty phá sản.

Tình cờ khi Ji Yeon và Krystal đi lang thang trên đường phố nghe lén được thông tin Yong Junhyung đang ở khách sạn Kang Nam, và đó là cơ hội duy nhất của 2 công ty.

Ji Yeon cùng Krystal sau khi vận dụng đủ 82 chứ không phải 72 kế của Ngô Không nữa cuối cùng cũng vào được khách sạn trong bộ trang phục của nhân viên phục vụ phòng.và mục tiêu chính là phòng của Yong Junhyung .

“Cốc” “Cốc” “Cốc”, vừa gõ cửa vừa run, tay Ji Yeon mồ hôi đang ướt đẫm...

Ài ?Bên trong có tiếng nói vọng ra..

Nhân viên phục vụ phòng đây! giọng Krystal cũng run run...

Vào đi !

Bước vào căn phòng, nó giống như một căn hộ cao cấp của tổng thống,Ji Yeon và Krystal nhìn quanh không thấy Yong Junhyung đâu cả, nhưng vẫn bắt tay vào dọn dẹp như những nhân viên phục vụ phòng bình thường..

Khi Ji Yeon đưa tay định nắm lấy tay nắm đing dọn dẹp phòng tắm thì :

“Cạch”

Cánh cửa phòng tắm cũng đồng thời mở ra, và người bước ra trong chiếc khăn tắm mỏng manh kia không ai khác chính là Yong junhyung. cả 3 cùng sững sờ nhưng duy nhất chỉ có Yong junhyung là không hề đỏ mặt, mà vẫn bình thản như không có chuyện gì sau 1/1000s ngạc nhiên.

Điện thoại của hắn reo lên cắt đứt mạch suy nghĩ của Ji Yeon :

Công việc thu mua các công ty như thế nào rồi?

9 rồi sao ! chỉ cần 1 công ty nữa là đủ!

Tiếng “1 công ty nữa là đủ” như sét đánh bên tai của Ji Yeon, Ji Yeon làm rơi chiếc bình hoa trên tay xuống sàn.

“Choang”...

tiếng “choang” đó cũng làm cho cuộc điện thoại của Yong junhyung kết thúc, trong khi đó Ji Yeon cứ nhặt những mảnh vỡ mà không hề biết máu đang chảy ra trên những ngón tay thấm xuống sàn.

Ánh mắt của Yong junhyung nhìn Ji Yeon một cách khó chịu xen lẫn khó hiểu, khỏi phải nói Krystal mặt cũng đang tái mét...

Chỉ còn 1 công ty nữa sao, nhưng gia đình Ji Yeon và Krystal thì phải là 2 công ty nữa, Ji Yeon không thể ngờ đến một lúc nào đó cô và Krystal sẽ phải đối địch để cứu lấy sự sinh tồn cho gia đình mình...

“Ji Yeon” “Ji Yeon”.

Tiếng Krystal kéo cô ra khỏi những suy nghĩ mông lung.

“Ji Yeon ” chỉ có 1 công ty nữa được cứu, chỉ cso 1 trong 2 gia đình có thể thoát khỏi cảnh phá sản..

tại sao lại như thế !

Hahahahaha ! Tiếng cười của Yong junhyung làm họ giật mình.hắn tiếp lời :

Lúc đầu tôi hơi bất ngờ khi thấy 2 cô, không hiểu tại sao lại có 2 nhân viên lạ mà tôi chưa từng thấy, hoá ra các tiểu thư...hân hạnh...

lời nói vừa rót vào tai thì kèm theo đó là cái lạnh nơi sống lưng của Ji Yeon.

2. Chap 2

Lời nói vừa rót vào tai thì kèm theo đó là cái lạnh nơi sống lưng của Ji Yeon.

Yong thiếu gia.....tiếng nói lấp bắp của Krystal và Ji Yeon làm nụ cười của Junhyung càng thêm mỉa mai,quỷ dị hơn...

chỉ còn 1 công ti thôi sao, Yong thiếu gia, không thể là 2 sao....

Như cô cũng thấy đó thôi, chúng tôi chỉ cần 1, hai tiểu thư của họ Park và họ Jung, không biết sẽ quyết định như thế nào đây...

Tôi.....hai người nhìn nhau ngập ngừng.....

Krystal và Ji Yeon thần thờ bước ra khỏi phòng, để lại Junhyung mỉm cười....

sắp tới sẽ có nhiều chuyện thú vị đây, thật nóng lòng chờ mong.....

Krystal, chúng ta phải làm sao đây....

Mình không biết nữa có lẽ sẽ dựa vào vận may thôi....

cả 2 cùng trở về nhưng có 1 điều Ji Yeon không biết đó là ý định đã hình thành trong đầu của Krystal...

tối hôm đó, 1 sự kiện đã xảy ra làm thay đổi tất cả mọi thứ, gia đình, cuộc sống, và hơn hết là tình bạn của họ...

“Krystal” tiếng gọi của Junhyung khàn khàn trong cơn say tình, đã đánh động vào trong tâm trí của cô...

thật không ngờ em là người thông minh và rất khôn ngoan khi biết nắm bắt cơ hội còn lại...

em.....

Tôi đoán cô bạn thân của em chắc không nghĩ ra đâu....

Ji Yeon rất đơn thuần...

Tôi rất chờ mong sau này tình bạn của 2 người sẽ như thế nào...?

Bên tình bên hiếu bên nào nặng hơn, cho dù phải thủ đoạn hơn nữa cũng phải chấp nhận thôi...

một nụ hôn nuốt hết những lời nói của Krystal, chưa kịp nói ra...

tôi rất thích đó...và rồi hai người kí lại tiếp tục với cuộc tình kịch tính trên giường (mình không tả ra đâu nhé, ọi người tưởng tượng cho phong phú)

ngày hôm sau trên trang nhất của các mặt báo, đăng tin Tập Đoàn Cube hoàn thành thu mua 10 công ti trong nước...và tất nhiên Jung thị cũng nằm trong số đó...

cầm tờ báo trong tay mà Ji Yeon run run, bởi việc đó có nghĩa là công ti nhà họ Park cũng sẽ sập đổ, trong 1 sáng 1 chiều, hôm nay thôi...

Cơn phản nộ của ba cô làm mọi người kinh hoàng,....

“Bốp”...1 cái tát như trời giáng của ba xuống khuôn mặt xanh xao của mẹ cô..

Ba..ba làm gì thế tại sao lại đánh mẹ cơ chứ...

Đánh...hahaha...tại sao tao lại không được đánh chứ,ngay cả mày tao còn giám nữa là....

“Bốp” 1 chiếc li nhằm thẳng hướng trán cô mà Jung cánh, dòng máu nóng chảy dài trên trán cô, thấm đẫm với nước mắt...

Ji Yeon...con không sao chứ...- mẹ cô và bà quản gia vội cầm máu trên trán cô, vừa nói...

Con đừng trách ông ấy, chỉ là nhất thời chấn động mạnh thôi....

mẹ con đi ra ngoài 1 chút,sẽ về sớm thôi...

Cô chạy ra ngoài đêm tối dưới cơn mưa tầm tã, sấm chớp như tiếp thêm ánh sáng cho con đường cô chạy ra ngoài mặc kệ tiếng gọi của mẹ và bà quản gia...

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Ji Yeon hét lên giải tỏa mọi cảm xúc trong người có phải cô hèn kém quá không nên mới không thể giúp được công ti của gia đình qua cơn khó khăn...

Cô ngồi sụp xuống bên vệ đường và khóc, dù có cố gắng rặn tới mức nào thì cô cũng chỉ là 1 cô gái chân chính mà thôi...cũng biết khóc và cần người an ủi lúc khổ đau...

1 bóng người đứng trước mặt cô,cầm ô và mỉm cười...

Hóa ra Park tiểu thư cũng có những lúc như thế này sao...

Ngẩng khuôn mặt lem lên nhìn chủ nhân giọng nói:

Junhyung...anh....?

Sao, không ngờ gặp tôi trong hoàn cảnh này sao...?

Em rất thú vị nhưng còn quá ngây thơ, nếu như em khôn ngoan và thông minh hơn trong thủ đoạn của mình thì có lẽ công ty được cứu sẽ là công ty họ Park chứ không phải họ Jung...

Ánh mắt của Ji Yeon thất thần, bởi vì trong khi công ty của gia đình nó tuyên bố phá sản thì công ty của gia đình Krystal thoát khỏi khủng hoảng... và Krystal đã làm được, đã giúp gia đình trong hoàn cảnh khó khăn còn cô thì không thể làm được gì ngoài việc giương mắt đứng nhìn sự sụp đổ của công ty, cả cuộc đời của ba cô.

Dù không giúp được em nhưng nếu muốn em vẫn có thể làm người tình của tôi.

Tôi...không đời nào....

Nói rồi Junhyung bỏ đi, để Ji Yeon ở lại dưới mưa

Em nghĩ em từ chối nói sao, khi ba em đã tới tìm tôi...

Junhyung nhớ tới cuộc gặp mặt thú vị ngày hôm qua với cựu giám đốc Park Nam Jung, công ti họ Park...

"Yong thiếu gia...tôi biết đề nghị của tôi quá vô lí nhưng....

Giám đốc Park, ngài mang con gái riêng của vợ ra cứu lấy công ty sao, phải chăng vụ làm ăn này quá chênh lệch...Junhyung nhếch mép cười.

Yong tổng, ngài thấy đó, Họ Park và họ Jung đã cùng tồn tại bao nhiêu năm, bây giờ tôi không thể nhìn công sức mình bỏ ra chìm xuống được, trước mắt tôi không có gì bảo đảm nhưng sau này tôi sẽ hoàn lại...

vậy là ngài muốn bán con gái ngài với giá cứu cả công ti sao, tôi e là không được...nhưng,nếu ngài đã có lòng như thế, tôi cũng không muốn phụ lòng....

Yong tổng cảm ơn ngài....

Nhưng tôi chưa nói hết, tôi sẽ "mua" con gái ngài vĩnh viễn, với mức giá 2/3 so với tổng

số tiền mà công ti ngài cần, được chứ...

Như thế là quá tốt rồi, tôi sẽ về chuẩn bị cho Ji Yeon ngay..."

Sau khi biết tin cha cô vì muốn cứu lấy gia nghiệp mà đồng ý bán cô cho Junhyung....mẹ cô sốc mà đổ bệnh nằm liệt trong bệnh viện....Ji Yeon ngồi bên cạnh mẹ mà nước mắt chảy ngược vào trong tim...:

Mẹ...tĩnh lại đi...Ji Yeon sắp phải đi rồi ,sắp phải xa mẹ rồi,...mẹ không tỉnh con sẽ giận mẹ lắm đó,mẹ biết không?

Mẹ đừng lo,con sẽ tự chăm sóc mình thật tốt,đây không hẳn là điều xấu nha...Yong Junhyung là độc thân hoàng kim mà mọi người mơ ước,con theo anh ta sẽ không thiệt đâu...

Ji Yeon quỳ xuống bên mép giường mẹ mình, quỳ lạy...mẹ con kiếp này xa mẹ, bất hiếu chưa chưa báo đáp được công ơn của mẹ nay nếu có thể vì con mà cả công ty của mình được cứu thì con không hối hận...mẹ phải tự hào vì con gái mẹ có giá lắm nha...phải không ?

Mẹ con phải về chuẩn bị hành lí đây...

Ji Yeon bước ra khỏi phòng bệnh mà không biết rằng ngay khi cánh cửa vừa khép lại thì nước mắt mẹ cô lăn dài trên gò má, thực ra bà đã tỉnh từ lâu nhưng không thể nào mở mắt ra mà đối mặt với cô con gái mình hết lòng yêu thương phải chịu ủy khuất như thế...

Ji Yeon mẹ xin lỗi,là mẹ không tốt không làm được gì giúp con lại đẩy con vào hoàn cảnh này...

Park Myungsoo,em xin lỗi,em không chăm sóc con như đã hứa với anh..

Vừa sáng sớm Junhyung đã cho người tới đón Ji Yeon cùng hành lí ra sân bay...

tại sân bay :

Xem ra cô rất đúng giờ...

Tôi nào dám trái lời anh chứ,anh bây giờ cũng giống như chủ nhân của tôi rồi.

Cô hiểu thế là tốt, không cần tôi phải nhắc xem ra cô cũng biết điều, biết thân biết phận...

đều do có chủ nhân tài ba như Yong tổng...

nghe thái độ nói chuyện mỉa mai của Ji Yeon, Junhyung không tức khí nhú mày nói :Cha cô thật là người hi sinh vì nghiệp lớn ngay cả con gái của mình cũng bán đi, hay tôi phải nói là cha dượng nhỉ ?...

Anh ...sao anh ...

Sao tôi lại biết chứ gì, có những thứ tôi biết nhiều hơn cô tưởng...một cô gái còn đang học đại học như cô chưa thể hiểu được đâu, tuy nhiên cũng có nhiều người ngoại lệ như Krystal - cô bạn thân thiết của cô.

Nói rồi Junhyung quay người bỏ đi, bỏ mặc Ji Yeon đứng sững người trong căn nhà lớn mà xa lạ này...

Tôi chờ em ở máy bay...

Hắn nói đúng ba nó để cứu lấy công ty đã phá sản lại được hoạt động trở lại đã bán chính cô - đứa con không phải là máu mủ này đi..

Xem ra cô cũng có giá đấy chứ, thật chua xót, nhưng nếu có thể xem như đó là cách mà Ji Yeon trả nợ cho nhà họ Park, nơi đã nuôi dưỡng nó suốt 20 năm qua.

Và cái điều kiện sau khi “bán” cô, Ji Yeon phải làm toàn bộ thủ tục để chuyển đến Seoul sinh sống rồi bỏ mọi thứ cô vốn đã từng có ở Busan để theo Junhyung vào nơi này....

3. Chap 3

Xuống máy bay cô được thư kí Kim đưa tới 1 căn biệt thự vùng ngoại ô thành phố...còn Yong Junhyung tới tổng công ty.

Park tiểu thư,từ nay cô sẽ sống ở đây...

Yong tổng sẽ không ở đây sao ?

Không ! Yong tổng sẽ ở nơi khác,nếu có gì cô cứ nói với quản gia và những người làm,hoặc trực tiếp gọi điện cho tôi...đây là danh thiếp của tôi...

Thật là tốt,cảm ơn anh, thư kí Kim...

Đây là việc Yong tổng giao cho,cô không cần cảm ơn...

Anh đừng gọi em là Cô nữa, cứ gọi là Ji Yeon đi,dù gì em cũng ít tuổi hơn anh mà, đúng không...rồi cô nở 1 nụ cười thật tươi như hoa.

bối rối trước nụ cười của Ji Yeon,thư kí Kim đỏ mặt

Anh làm sao vậy,không khỏe sao..?Ji Yeon quan tâm hỏi

Không ..không sao..tôi đi trước nếu không Yong tổng sẽ chờ

Đợi thư kí Kim đi khỏi,Ji Yeon bỗng bật cười ...

Park tiểu thư-tiếng nói nồng hậu phát ra từ phía sau

A! bất ngờ cô giật mình,- bác là....

Tôi là quản gia ở đây,tiểu thư có thể gọi tôi là thím Lee...như mọi người vẫn gọi...

Dạ ! Thím Lee...cô giấu đi cái vẻ vui mừng lúc nãy, thay vào bằng vẻ mặt ủy mị,dịu dàng (>-<, chỉ=“” dịu=“” dàng=“” thật=“” ư?=“” jy:ay=“” phải=“” cảm=“” dao,=“” tay=“” trái=“” cảm=“” guốc=“” hỏi=“” lại=“” :=“” tg=“” không=“” thật=“”>

Cũng may cho dù phải chuyển vào Seoul sinh sống nhưng Ji Yeon vẫn ở một mình, như bình hoa di động trong nhà, suốt ngày chỉ đi ra đi vào, rồi lại đi vào đi ra...

Hôm nay cô quyết định học làm bánh từ thím Lee, ăn không ngỏi rồi như thế này chắc cô buồn chết mất....

Thím Lee ới ời.....thím có bí quyết gì không mà da vẫn hồng hào vậy,thím xem da con này : xanh xao, vàng vọt như người có bệnh vậy...vừa nói Ji Yeon vừa giơ tay lên phụ họa...

Hôm nay con lại muốn nhờ ta giúp gì nữa phải không..?

Thím,sao thím toàn nghĩ thế, toàn ...nghĩ trúng tim đen con không à! Hôm nay con muốn học làm bánh...

Bánh. Con chắc chứ,mấy món hôm trước của con ta còn chưa dám thử !

Thím toàn nhắc tới nỗi đau của con thôi ak, lần này nhất định sẽ thành công mà.tin con đi...hihihi,đi mà thím.

rồi, rồi, thím chỉ cần làm bánh gato được chưa,loại dễ nhất đó.

Thím Lee là nhất mà...

Cha bố cô, toàn nịnh không à...

Sau 1 thời gian vật vã với đồng bột mì, cuối cùng cũng hoàn thành 1 chiếc.

Thím Lee, con làm có giỏi không,khuôn bánh đạt yêu cầu nha....Ji Yeon vui cười như hoa,quay đầu lại muốn khoe với thím Lee nhưng đột nhiên bất gặp ánh mắt nhìn chòng chọc vào mình của Yong Junhyung,làm cô giật mình rơi chiếc bát chứa bột mì cầm trên tay xuống nền nhà...

Cô lắp bắp...

Anh...anh...anh tới...

Tôi vừa mới tới, không ngờ lại bất gặp tình huống thú vị này....

Cúi xuống nhìn phần bột mì bay trong không khí ,phần còn lại dính trên người mình và Ji Yeon,Yong Junhyung không biết mình nên cười hay mắng cô 1 trận nên thân đây.

Em..em xin lỗi em không cố ý..vừa nói cô vừa lấy tay phủ phủ bột dính trên người Yong Junhyung, nhưng khổ nỗi càng phủ thì nó càng bám chặt hơn...

Yong Junhyung cau mày có phải cô ngốc nghếch rồi lú lẫn hay đang cố tình dụ dỗ anh làm bậy hay không mà lại thể hiện hành động khiêu khích như thế, động chạm lung tung khắp người anh...

Tóm lấy cánh tay đang không ngừng chuyển động trên cơ thể mình,nhìn Ji Yeon với ánh mắt đe dọa :

Nói cho tôi biết hành động này là như thế nào...

Nói..nói gì cơ..à ! em xin lỗi nếu không em sẽ giặt sạch rồi trả lại anh được chứ...

thật không nói,hay là đang cố tình dụ dỗ tôi lên giường sao..?

Anh...anh...sao có thể...

lời nói lắp bắp của cô lại bị kẻ bá đạo nào đó cho là bị đoán trúng tim đen mà nói không nên lời..

Không... không phải,cô ra sức lắc đầu phủ nhận

1 nụ hôn dài nuốt hết những lời cô muốn nói vào trong, bàn tay không yên phận của Yong Junhyung đang chu du khắp người cô.

Cô càng ra sức, tóm lấy cánh tay anh thì anh càng cho rằng cô đang cố tình mời gọi anh (suy nghĩ ấu trĩ quá...YJ đứa nào viết nên tp này mà còn nói...tg : hehe,trời hôm nay xanh quá)

Tiếng chuông điện thoại vang lên thật là đúng lúc, chưa bao giờ Ji Yeon cảm thấy yêu tiếng chuông điện thoại đến thế...

Thả 1 tay ra khỏi người cô, lấy chiếc điện thoại,thấy số điện thoại gọi tới, Yong Junhyung không hề ngại nghe điện thoại :

Thư kí Kim, có chuyện gì ?(ừ anh thư kí này quá)

Yong Tổng, có 1 hợp đồng quan trọng đối tác muốn gặp trực tiếp anh...

Được, tôi sẽ tới ngay, bảo họ chờ tôi trong phòng họp...

Cắt điện thoại vào túi, không cam lòng thả Ji Yeon ra, bước về phía cửa phòng ngủ thay quần áo...trước khi đi còn ngoảnh đầu nói thêm 1 câu làm sụp hết cả lưng mạng...

tôi muốn nhà được dọn sạch trước khi tôi về...mặc kệ Ji Yeon còn lơ ngơ chưa tỉnh mộng.

Sau thời gian lẩn lộn tìm việc làm lên xe buýt xuống oto cuối cùng Ji Yeon cũng tìm được công việc trong 1 công ti tương đối lớn, công việc của cô là dịch thuật tài liệu...

Nhưng mà Ji Yeon không biết đây là 1 chi nhánh của tập đoàn Nhà ai đó.

Thưa Yong tổng, tiểu thư Ji Yeon đang làm dịch thuật trong công ti là chi nhánh vừa mới mở của chúng ta...

Ai đã nhận cô ấy vào làm..?

Dạ thưa là giám đốc công ti đó ạ...

được rồi cứ để cô ta làm ở đó đi, dù sao cũng không ảnh hưởng gì?

Vâng...

Giám đốc không cần mời em ăn trưa như vậy đâu ?

Sao được chứ, cũng cố tinh thần nhân viên thôi mà, dù sao cũng làm được 1 tháng rồi, mà không có thời gian mời cô Yong ăn 1 bữa cơm,thật là thất lễ quá...

dạ...

nhà hàng này rất ngon, Yong tiểu thư cứ tự nhiên chọn món...

hai người vừa ăn vừa nói chuyện công việc...nhưng họ không biết vô tình Yong Junhyung cũng tới đây gặp khách hàng, trong mắt ai đó thì đó lại là hành động tình tứ...(Bá đạo suy diễn > k thể chấp nhận nổi ...YJ ta có 2 vé đi xem super mà không có thời gian đi. tiếc quá...Tg : anh Jun đẹp trai,anh nói phải, nhường vé cho em đi...)..

“Phải xa nhau thì mới biết, cô đơn sẽ như thế nào...”

Nhìn số điện thoại hiển thị trên màn hình Ji Yeon cứ ngỡ cô nhìn nhầm. Junhyung rất ít khi gọi cho cô...thành ra cô cứ ngỡ người ra không tiếp điện thoại, làm ai kia nghĩ cô thấy điện thoại của mình thì chột dạ không nghe..

Cô Park nghe điện thoại đi chứ.

À !Xin lỗi tôi nghe điện thoại.

Alo.! Junhyung

tại sao lâu như vậy mới bắt máy, đang ở đâu...?(quan tâm kìa.hí hí)

em đang ở nhà hàng ăn trưa...?

vậy sao ? tôi để quên 1 tập tài liệu trong thư phòng, cô lấy rồi mang tới cho tôi,địa chỉ là công ti X.....

Dạ được,em sẽ mang tới sớm cho anh...

Giám đốc thật xin lỗi tôi có việc gấp phải đi...hẹn hôm khác tôi sẽ mời cơm giám đốc...tôi xin phép đi trước

Ai đó lại đang vui mừng vì mình thể hiện được giá trị.....

Ngày mai, đột nhiên có 1 quyết định từ tổng công ty xuống cho Ji Yeon : nghỉ phép dài hạn...

Đang phân trần hỏi trưởng phòng thì đột nhiên có điện thoại của Yong Junhyung...(dạo này anh gọi cho chị nhiều nha)

Junhyung à, phụ nữ của Yong Junhyung này không đến nỗi phải thiếu tiền chứ...

Nói xong cúp máy cái rụp để Ji Yeon không kịp nói gì thêm

trưởng phòng, tổng công ti có phải là tập Đoàn Cube không?

Đúng thế.

Tôi hiểu rồi, cảm ơn anh...

Chỉ có 1 điều ai kia không chỉ cho 1 mình cô nghỉ phép dài hạn, làm vị giám đốc tội nghiệp của chúng ta vừa mới lên máy bay sang châu phi hợp đồng dài hạn

4. Chap 4:bắt Cóc (16+)

ngủ ngơi xơi nước ở nhà mấy ngày, cô đột nhiên nhận được điện thoại của Yong Junhyung bảo cô chuẩn bị, lát nữa hần về sẽ mang cô tới nhà họ Lee - Lee Chan Hee là bạn thân của Yong Junhyung, để dự tiệc theo lời yêu cầu của. Chan Hee

vừa lên xe được 1 lúc thì đột nhiên gặp phía trước có tai nạn hay tranh chấp gì đó...

không vui về gì Yong Junhyung hạ cửa kính xe xuống chờ đợi, đột nhiên 1 toán người từ đâu chạy tới và xịt 1 đám khói vào trong xe, chỉ 1 lát sau cô không còn biết gì nữa.

không biết bao lâu sau cô mới tỉnh dậy thì phát hiện xung quanh tối đen như mực, miệng bị bịt kín, chỉ nghe thấy tiếng nói chuyện xung quanh

Thật không ngờ có lúc Yong Junhyung cao cao tại thượng lại rơi vào tay tôi...thật đáng để chúc mừng...

Tốt hơn hết người cứ chờ vào quan tài đi..Yong Junhyung ánh mắt không hề sợ hãi liếc nhìn về phía tên đầu sỏ 1 cách lười biếng...

Khá khen cho Yong tổng của chúng ta lúc nào cũng có thể bình tĩnh được,nhưng tôi rất chờ xem, bao lâu nữa người có còn về mặt này nữa không hahahaha.....

Trong khi đó Ji Yeon vừa bị bịt mắt vừa bị bịt miệng không tài nào nhìn thấy gì chỉ có thể nghe mà phán đoán mà thôi...

Người thật tốt số vừa là người đàn ông hoàng kim,bên cạnh lại có một mỹ nhân xinh đẹp như hoa như ngọc hầu hạ, thật bất công..

Mỹ nhân,theo ta đi,đừng theo hần...vừa nói hần vừa vuốt ve khuôn mặt của

Ji Yeon, cô không nói được gì chỉ biết theo quán tính tránh né, cánh tay đang đụng chạm vào người mình.

đừng để bàn tay bẩn thỉu của người chạm vào người của Yong Junhyung này.

thật khẩu khí anh hùng, ốc không mang nỗi mình ốc còn đòi cống thêm rêu.

đại ca...

cứ theo kế mà làm..nói rồi hần bỏ đi với tiếng cười ngạo ngễ vang khắp cả căn phòng...

chỉ 1 lát sau, bằng bịt miệng của cô được tháo ra,chưa kịp nói tiếng nào thì 1 thứ nước cay nồng được đổ vào miệng cô, mặc dù phản kháng nhưng hoàn toàn vô dụng...1 lát sau,cô mê man đi không còn biết trời đất gì nữa...

cô tỉnh lại khi cảm thấy toàn thân nóng rực, lơ mơ mở mắt ra, chói chang bởi ánh sáng đèn điện, 1 lúc sau mới làm quen dần với mọi thứ,cô nhận ra mình đang ở trong 1 căn phòng sạch sẽ và mình đang ở trên 1 chiếc giường lạ,đập vào mắt cô là hình ảnh Yong Junhyung nửa người trên trần trường ngồi trên ghế cạnh cửa sổ, vội nhìn xuống người,Ji Yeon phát hiện cả người mình trong chăn trần trường không 1 mảnh vải...

cô còn lơ ngơ không hiểu chuyện gì xảy ra, thì Yong Junhyung quay đầu lại giải thích :

chúng ta bị đánh thuốc...

thuốc, mà thuốc gì...?

thuốc kích thích tình dục....

kích...thích...sao lại như thế....

Cái này thì tôi không biết....

vậy chúng ta....? Ji Yeon nói ngập ngừng với khuôn mặt không thể đỏ hơn được nữa...

đúng thế...nói rồi hắn bước vào phòng tắm để Ji Yeon lơ ngơ chưa hoàn hồn, nhìn lại vệt lác hồng trên tấm ga trải giường trắng tinh, cô mỉm cười chua chát : cũng không thể tránh khỏi, cô là người tình của hắn mà tới bây giờ mới bị ấn thì có lẽ là hắn đã quá nhân từ rồi...

cầm vội chiếc khăn bên giường cô ôm quần áo vào nhà tắm khi thấy

Yong Junhyung ra ngoài ban công hút thuốc.

cô không đề cập tới, anh cũng không giải thích, chuyện này cứ như 1 việc bình thường vậy, chỉ có việc bắt cóc là lạ lùng mà thôi, cửa căn phòng hoàn toàn không khóa, cả 2 bất ngờ khi bước ra từ khách sạn.

thư kí Kim cho lái xe đưa cô ấy về...

anh...anh không về sao...?

Tôi có việc phải về công ti...

Đó các bạn biết kẻ bắt cóc là ai...

Lee Chan Hee ! cậu tới phòng làm việc của tôi ngay.....

Junhyung,có chuyện gì mà cậu gọi tôi tới gấp vậy...

Lee Chan Hee, khôn hồn thì nói cho tôi biết chuyện này cậu gây ra phải không ?

chuyện gì cơ...tâm trí cậu không ổn định sao.?

cậu bày trò bắt cóc tôi và Ji Yeon đúng không ?

sao, cậu bị bắt cóc, kẻ nào chán sống như vậy chứ.....?

Lee Chan Hee, cậu còn muốn giả vờ tới bao giờ nữa chứ, hạ màn đi..

thật sự là oan ức tại sao cậu lại nghĩ xấu cho 1 người tốt như tôi chứ..

cậu còn muốn tôi đưa bằng chứng nữa sao ?

được rồi,không qua nổi mắt cậu...nói cho tôi biết, hai người đêm qua vui vẻ chứ...

Lee Chan Hee...vừa nói Yong Junhyung vừa gầm lên tôi cho cậu 20s để biến khỏi mắt tôi,nếu không đừng trách tôi không nể tình cậu là bạn.....

Không cần chỉ cần 10s thôi, tạm biệt và hẹn gặp lại.

5. Chap 5: Rắc Rối

bắt đầu từ chap này mình sẽ thay Lee Chan Hee bằng ChunJi thay vì tên thật nhé

Hôm nay là sinh nhật của cô, Yong Junhyung không trở về ,cô quyết định đi ra biển cho khuây khỏa, bởi vì cô rất thích biển,thích cái cảm giác chạm chân lên cát, sóng biển xô vào chân...

chạm rãi đi trên bờ cát, thả hồn vào với biển...

Ji Yeon...là cậu phải không ?.

giật mình bởi tiếng gọi của ai đó sau lưng, quay lưng lại thật là bất ngờ, người vừa lên tiếng gọi cô không ai khác chính là Krystal - cô bạn thân 1 thời của cô.

Krystal ?

Nhìn quá bên cạnh Krystal, càng làm cô sốc hơn nữa, Chẳng phải là Yong Junhyung sao, anh ấy hôm nay bạn đi cùng Krystal nên không về nhà...Cũng đúng thôi, danh nghĩa cô chỉ là tình nhân nhỏ lấy cớ gì đòi hỏi chứ...

Ji Yeon không ngờ gặp cậu ở đây, bác Park có nói cậu vào Seoul nhưng mình không biết thông tin cậu ở đâu...đạo này cậu như thế nào ?

Vừa nói Krystal vừa ôm chầm lấy Ji Yeon như những người bạn lâu ngày chưa gặp, thật tình cảm.

Krystal, mình vẫn ổn ! cậu tới đây du lịch sao?

...Vừa nói Ji Yeon vừa liếc nhìn Yong Junhyung nhưng nhìn về mặt thờ ơ, như thể mọi chuyện chẳng liên quan tới mình của anh, cô lại thấy tự cười nhạo ình, cô là gì mà lại chờ mong 1 lời giải thích từ anh chứ.

Mình tới với anh Junhyung.

Ji Yeon, mình xin lỗi, không kịp chuẩn bị quà sinh nhật cho cậu, mình hứa sẽ bù cậu thật nhiều nhé.

Ánh mắt Yong Junhyung có chút cau mày, hóa ra hôm nay là sinh nhật của cô ta sao.

Anh Junhyung, anh còn nhớ Ji Yeon chứ...

Yong Junhyung chỉ nhếch mép khẽ gật đầu.:

Park tiểu thư...

Yong tổng, chào anh, lâu rồi không gặp

Không sao, còn nhiều sinh nhật mà thêm 1 tuổi là già thêm thôi...nhưng không có quà của cậu mình ăn không ngon ngủ không yên đâu...

cậu vẫn thế...hihi...yên tâm

Anh Junhyung, chúng ta và Ji Yeon lâu rồi mới gặp được, chúng ta vào quán nước nói chuyện nhé..

cứ theo ý em đi...

” phải xa nhau thì mới biết...”

Mình có điện thoại, đợi xíu nhé.

A lô, anh Key có chuyện gì không ?...em đang ở biển...bây giờ ư ?

vậy được hẹn anh ở đó..tạm biệt.

Xin lỗi, mình phải đi, đây là số điện thoại của mình, rảnh thì cứ alo nhé.

Yong Tổng, rất vui được gặp anh, tạm biệt.

chuyện này là như thế nào, nhìn xem...Yong Junhyung ném những bức ảnh có hình của Ji Yeon đang được 1 người con trai ôm rất tình cảm...

anh.. chuyện này không như anh nghĩ đâu...? Ji Yeon ra sức giải thích bao nhiêu thì kẻ độc đoán kia lại nghĩ cô bao che bấy nhiêu...

vậy những thứ này là gì, là giả sao...

không.. không phải giả nhưng mà...

đừng nói nữa tôi không muốn nghe, quá đủ rồi..

Yong Junhyung bỏ đi khỏi cửa phòng nhưng Ji Yeon nín tay hấn lại. :

Anh nghe em giải thích đã...mọi chuyện không như anh nghĩ đâu..

Thôi đủ rồi, tôi chỉ tin những gì tôi thấy...

Nói rồi gỡ tay Ji Yeon ra khỏi người mình, Yong Junhyung bỏ ra ngoài, hấn ta tới 1 quán bar nổi tiếng, uống rượu...

Say khướt mới trở...

Anh...anh say quá rồi...

Say ư! Tôi hỏi cô, ngoài tôi ra cô còn làm người tình của bao nhiêu kẻ, lên giường cùng bao nhiêu gã đàn ông khác ngoài tôi...

bốp anh không có quyền xúc phạm em như thế...

xúc phạm..haha...tôi còn có thể làm nhiều chuyện hơn thế kia. Nói rồi hấn đẩy ngã Ji Yeon xuống giường...
anh làm gì vậy...

làm chuyện nên làm, chẳng lẽ tôi mua cô về chỉ để ngắm thôi sao..

nghe câu nói như muối xát vào vết thương của Ji Yeon..cô im lặng cắn răng chịu đựng...làm Yong Junhyung lại càng bức tức hành hạ cô hơn.

Đêm đó không nói chắc mọi người cũng hiểu chuyện gì đã xảy ra..Đúng cô Bị Yong Junhyung cưỡng bức...

ngồi trên chiếc ghế,cạnh giường, cô nhìn hấn, lại nhìn bầu trời còn chưa sáng...thần thờ mông lung...cô không biết chuyện này rồi sẽ như thế nào nữa...

anh tỉnh rồi sao..Nghe tiếng cửa quậ Ji Yeon Ngoảnh lại hỏi han...

đêm qua đã xảy ra chuyện gì ?

không có chuyện gì cả, chỉ là anh say rượu quá mà thôi...

Yong Junhyung cũng không hỏi gì,đứng dậy bước thẳng vào nhà tắm...

Tôi nghĩ Chunji sẽ thích hợp với cô hơn, cô chuẩn bị đi, chiều nay cậu ấy sẽ tới đón cô.

Có lẽ cuộc sống của cô có mắc nợ với từ “bán” thì phải, như một thứ đồ vật không cần dùng nữa đem bán như một thứ đồ dùng “đại hạ giá”.

Ji Yeon tự chua xót cho bản thân mình, nhưng dù sao cũng không lâu nữa cô cũng sẽ rời xa thế giới này, bỏ lại sau lưng mọi thứ...

Ngồi trên xe Lee Chunji, ánh mắt nó mông lung nhìn vào khoảng không gian đêm không xác định, đầu óc trống rỗng, không biết xe dừng lại lúc nào...

chỉ đến khi cảm nhận được được hơi thở của Lee Chunji phả lên mặt thì cô mới hoàn hồn.

Em mãi suy nghĩ gì thế, chúng ta tới nhà rồi ! nói rồi hấn đặt một nụ hôn phớt nhẹ lên má Ji Yeon...- đừng thần thờ nữa xuống xe vào nhà đi...

Nhà...ư ! Ji Yeon buột miệng nói...mà không suy nghĩ, dường như cảm giác nhà đối với cô có cái gì đó mông lung và xa vời..

Đúng !..từ đây nơi này chính là nhà em...

Trước mắt nó là một ngôi biệt thự nhỏ, với thảm cỏ xanh, nhìn ấm áp và có sức sống hơn nhiều so với biệt thự của Yong JunHyung, trước nhà hồ nước nhỏ có cá bơi trong đó, trong vườn có một bộ bàn ghế màu trắng, và phía xa có một chiếc xích đu nhỏ màu xanh...nó giống căn nhà trong mơ...

Trong khi cô đến đây thì Yong Junhyung lại đi quán bar tụ tập ăn chơi với đám bạn bè và gái nhảy trong vũ trường...Đến khi ngất ngây trong men say thì hắn mới lái xe về nhà, mấy lần suýt gây tai nạn...Đến cửa nhà hắn làm ầm lên, mãi lúc sau hắn mới được gia nhân cưỡng chế và giúp đỡ đưa lên phòng...

Ji Yeon ! Ji Yeon !

Tiếng gọi của hắn làm cả ngôi biệt thự nhốn nháo, bởi ai cũng biết chuyện Ji Yeon bị hắn đem bán cho Lee thiếu gia, cậu bạn thân thiết của thiếu gia...

thím Lee chạy vào phòng hắn...

Ji Yeon đâu, tôi gọi Ji Yeon đâu gọi bà...

Thiếu gia, Ji Yeon...Thím Lee ấp úng không biết có nên nhắc với hắn hay không, bởi thường ngày Ji Yeon bị thiếu gia này hành hạ thê thảm...

Cô ta đâu ? giọng hắn rít lên, làm thím Lee lạnh cả người lại thấy thương Ji Yeon hơn...

thiếu gia, Ji Yeon - cậu chẳng phải đã “bán” cô ấy cho Lee thiếu gia rồi sao, lúc chiều cô ấy đã đi rồi...

Lúc này Yong Junhyung mới ngó người ra, đúng là hắn đã quên mất chuyện đó...

Bà ra ngoài đi...hắn quát Thím Lee ra ngoài rồi ngồi sụp xuống sàn nhà, chệnh choáng trong men say...và bắt đầu đập phá mọi thứ trong phòng

Sau khi phá tan phòng mình hắn lững thững đi sang phòng Ji Yeon, bây giờ thì hắn mới nhớ là đã bán Ji Yeon 1 tuần cho thằng bạn thân Lee Chunji...

Yong Junhyung hắn tự cười một mình : ”cô chẳng khác nào loại gái tôi đã từng gặp, ngủ với bất cứ kẻ nào mà tôi muốn

Và cơn điên của hắn lại được dịp bắt đầu, hắn lại tiếp tục phá phòng của Ji Yeon

Những thứ trong tầm mắt hắn đều bị phá tan..không trừ bất cứ thứ gì...mọi thứ trong ngăn kéo đều bị lục tung ra hết, những tấm ảnh của Ji Yeon đều bị hắn xe tan nát, tất cả giấy tờ cũng thế, ngay cả tờ khám bệnh của Ji Yeon hắn cũng xé đi

Đến khi mệt hắn mới ngồi sụp xuống nhà, nhìn thành quả mà hắn tạo nên, là một căn phòng rác, 1h trước nó còn đẹp để biết bao, thế mà giờ đây...

Đột nhiên chẳng hiểu ma xui quỷ khiến thế nào

hắn lại thấy 1 nửa tờ giấy khám bệnh của Ji Yeon “cần phẫu thuật, tỉ lệ thành công thấp”.

Yong Junhyung vừa tò mò không hiểu cái gì cần phẫu thuật và ai phẫu thuật, hắn lại lục tung khắp phòng lên tìm mảnh còn lại, cuối cùng hắn cũng tìm thấy...

Giấy khám chữa bệnh

p/s: mn nhớ vote nhé,không có công viết cũng có công post ;))

6. Chap 6

p/s: fic này gần mức 16+ luôn nhá mấy pạn ;))

Bệnh nhân: Ji Yeon tuổi 20.

Địa chỉ xx

chẩn đoán : xuất huyết dạ dày

Kết luận sau khi chụp phim, kiểm tra : ung thư dạ dày, hậu giai đoạn 2.

Biện pháp: cần phẫu thuật sớm nhất để bảo toàn tính mạng...

Khả năng : thành công chưa xác định

Bác sĩ :

XXX

Hoá ra cô sắp chết à! Cô tưởng chết dễ dàng thế sao, tôi mua cô từ cha cô mà để cho cô chết dễ dàng thế sao...tôi mua cô thì sống hay chết không phải là việc của cô mà là do tôi quyết định..

Yong Junhyung rút điện thoại ra và gọi :

Alo ! Bác sĩ Yoo...nếu ung thư hậu giai đoạn 2 thì phẫu thuật khả năng thành công là bao nhiêu...

Tình hình cụ thể tôi không rõ ông cứ chuẩn đoán xem...

chỉ khoảng 20 đến 35% thôi sao.

được rồi tôi biết rồi...

hắn cúp máy cái rụp.không để bên kia nói hết câu...

Yong Junhyung vợ vội đóng giấy tờ khám bệnh của Ji Yeon chạy xuống nhà lái xe đi (đoán biết ngay đi đâu) ngay trong đêm...

Trong khi đó, tại nhà ChunJi, khi Ji Yeon đang ngủ thì cảm nhận được hình như có ai đang chạm vào người cô, cô bình tỉnh khỏi cơn buồn ngủ, thì nhận thấy khuôn mặt đẹp trai của ChunJi đang phóng to ngay trước mắt mình, cô có thể nhận thấy được hơi thở dồn dập của hắn đang phả lên người mình...

Anh định làm gì ? Ji Yeon hoảng hốt hỏi .

Anh sẽ làm gì nên làm...hắn ta trả lời với vẻ mặt thích thú...

Là sao ! Ji Yeon vẫn không hiểu chuyện gì ...Anh định “ăn” tôi...

1 nam - 1 nữ ở cùng 1 phòng thì có thể làm gì khác nữa sao hay là, uống nước đàm đạo chính trị sao, anh không nghĩ thế....

Anh...không được làm thế....

Tại sao không nhỉ? Dù sao bây giờ em cũng là người của anh không phải người của Yong Junhyung thì em lo gì hắn sẽ làm gì em chứ...

ChunJi anh đừng làm vậy...

Anh không làm vậy, anh làm chuyện trong sáng thôi...

Với kĩ năng của anh thì em khỏi lo...ChunJi nói một cách tự tin.

Nếu em không tự làm được anh sẽ giúp em, như cởi quần áo chẳng hạn...

Nói là làm tay hắn từ từ di chuyển từ mặt xuống cổ, lần tới hắng khuy áo...

Thả tôi ra ! Ji Yeon hét lên vì sợ...

Bình tĩnh nào, anh chưa làm gì mà em đã có hững như vậy sao...không cần vội...

Phụ nữ lên giường với anh có thiếu gì loại người đâu.Biết đâu sau chuyện này em sẽ được người ta biết đến không phải là Ji Yeon mà là Lee Phu nhân.

Tôi không cần...anh không được “ăn ”tôi...

Em càng hét lên càng làm anh hứng thú thôi..

Anh...câu nói chưa thoát ra khỏi miệng thì đã bị hắn dùng môi của mình bịt chặt lại, thừa lúc Ji Yeon nuốt câu nói vào bụng, hắn nhanh chóng đưa đầu lưỡi của mình vào sâu hơn trong miệng của Ji Yeon, tay Ji Yeon không thể nào cử động nổi vì đã bị 2 cánh tay cứng rắn như khối thép của hắn giữ chặt lại...

Đến khi nhận thấy Ji Yeon không thể thở được hắn mới dừng lại.

tốt nhất em không nên quyến rũ anh nếu không anh sẽ không làm chủ được mình đâu.

Và hấn bắt đầu cố gắng chiếm tiện nghi của Ji Yeon, Ji Yeon càng phản kháng thì càng làm ChunJi hứng thú hơn.

Bàn tay hấn nhẹ nhàng di chuyển khắp người Ji Yeon mặc cho sự phản kháng vô ích của cô.Nụ hôn của hấn cố gắng kích thích bản thân Ji Yeon...

Anh không tin em có thể chịu nổi...

Làm ơn thả tôi ra...thả tôi ra...tôi xin anh đừng làm thế...

Đứng trước cổng nhà ChunJi, vì hấn thường xuyên tới đây, nên không cần phải báo với ChunJi, đám gia nhân vẫn mở cửa cho hấn vào...hấn chạy như điên lên phòng của thằng bạn thân ChunJi, cửa phòng không khóa, hấn xông vào, và trước mắt hấn là gì đây ?

1 nam 1 nữ đang trên giường, 1 kẻ la hét, cầu xin..một kẻ vui đùa vô cùng thoải thích...

Ji Yeon nhìn thấy hấn van lơn một cách vô ích

Yong Junhyung , làm ơn...

Nhưng hấn vẫn đứng đó, không nói gì, bất động...

ChunJi ngừng việc vui chơi lại, ôm lấy thân hình Ji Yeon trong tình trạng quần áo xộc xệch, cười nói :

Yong Junhyung từ bao giờ câu lại hứng thú với việc vui chơi của mình thế.

Hấn vẫn đứng im ở đó như đang suy nghĩ một vấn đề gì mà không để ý tới câu nói của ChunJi.

Trong khi Ji Yeon sống chết muốn thoát ra khỏi vòng tay của

ChunJi thì nụ hôn của hấn trượt dài từ trên má xuống môi cô, một cách điềm nhiên như không trông thấy sự hiện diện của Yong Junhyung .

Anh đã nói rồi em đừng quyến rũ anh cơ mà...hấn vừa nói vừa cười thích thú, nhìn vẻ mặt Ji Yeon từ đỏ sang tím tái rồi lại trắng bệch...

Làm ơn thả tôi ra...Ji Yeon nài nỉ hấn trong vô ích, bởi sự chống cự yếu ớt, bởi sự chống cự đó đối với hấn như một giọt nước thêm vào trong một chiếc hồ vậy...

Thôi được rồi, tạm tha cho em bây giờ, nhưng cấm có chạy đi đâu...

Ji Yeon gạt đầu lia lịa,..Khi vòng tay của ChunJi được nười lỏng ra thì ngay tức khắc, Ji Yeon đứng phắt dậy, nhắm hướng ra cửa mà chạy...

Đứng lạicuối cùng pho tượng sống của chúng ta cũng chứng tỏ mình chưa chết..

Như bị điện giật Ji Yeon ngay lập tức đứng lại...

Đây là cái gì ...ánh mắt của Yong Junhyung nhìn Ji Yeon như muốn ăn tươi nuốt sống vậy

Cái gì cái gì ? Ji Yeon vẫn lơ mơ chưa hiểu chuyện gì được hấn nhắc tới...

Yong Junhyung ném tập giấy khám chữa bệnh vào mặt của Ji Yeon (tội nghiệp không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả)

Ji Yeon nhặt mảnh giấy lên, trong một vài giây thất thần tái mặt, rồi trở lại bình thần :

Giấy tờ của tôi, sao anh dám....

Của cô, nó ở trong nhà tôi thì tất cả mọi thứ đều là của tôi...chuyện này là thế nào...Nói...hấn vừa nói bằng giọng điệu coi thường vừa như hét lên.

Yong Junhyung ! Cậu đừng hét lên với vợ tương lai của mình như thế chứ,..có chuyện gì vậy.

Giấy khám chữa bệnh

hắn đọc to từng chữ một, hơi bất ngờ nhưng vẫn tiếp tục đọc nốt một cách nóng lòng

Bệnh nhân: Ji Yeon tuổi 20.

Địa chỉ xx

chẩn đoán : xuất huyết dạ dày...

Kết luận sau khi chụp phim, kiểm tra : ung thư dạ dày, hậu giai đoạn 2.

Biện pháp: cần phẫu thuật sớm nhất để bảo toàn tính mạng...

Khả năng : thành công chưa xác định

Bác sĩ :

XXX

Ji Yeon. Chuyện này là sao, em bị bệnh...đi, chúng ta tới bệnh viện kiểm tra xem...nói rồi hắn nắm tay định kéo Ji Yeon đi nhưng bị Yong Junhyung cản lại.

ChunJi..Cậu có nhất thiết phải làm như thế không, cái gì mà vợ tương lai, mình không lo thì cậu lo gì cơ chứ.....

Junhyung mình quên nói cho cậu, lúc này mình quyết định lấy vợ...

ChunJi, cậu quyết định lấy vợ, không biết cô gái nào xui xẻo vậy, đây có lẽ là tin chấn động toàn nước Hàn quốc..

Junhyung cậu đừng nói giọng mỉa mai thế chứ, mình muốn lấy Ji Yeon, cậu dù sao cũng không thích cô ấy, vậy xem như để cô ấy lấy mình cho xui xẻo đi...

Cô ta...- Yong Junhyung chỉ vào người Ji Yeon ...- thì không được...

Tại sao ...Yong Junhyung mình biết cậu mua cô ta, vậy mình sẽ mua lại từ cậu, chúng ta là bạn bè nhưng cũng phải sòng phẳng chứ.....

Ji Yeon chỉ cảm thấy tự chưa xót ình, lúc nào cô cũng chỉ là món hàng cho bọn họ đem ra mua bán, thật đau đớn và nhục nhã thay ôi thiên kim tiểu thư nhà họ Nguyên, nhưng giờ cô đau còn là tiểu thư gì nữa chứ, ngoài cái danh trên trên giấy tờ, còn thực tế, theo điều kiện của Yong Junhyung , gia đình cô đã từ cô rồi.

Vừa tủi thân, những giọt nước mắt cứ lăn dài trên má của Ji Yeon, không biết kiếp trước cô ăn ở thất đức hay sao mà kiếp này, lại phải chịu nhục nhã như thế...

Bao lần tự vẫn không thành, cùng với lời cảnh cáo của Yong Junhyung “nếu cô chết, thì gia đình cô cũng sẽ đi theo cô cho có bạn, đỡ cô đơn”

Và lúc này ý nghĩ muốn chết lại hiện trong đầu Ji Yeon , chết vì tự tử hay chết vì bệnh, cái nào mà chẳng là chết, chẳng qua chỉ là tới sớm hay muộn mà thôi...

Tôi là “hàng hạ giá”, có cần treo biển bày bán không ? Cậu nói chưa xót vừa thoát ra từ miệng của Ji Yeon làm, 2 kẻ kia ngừng nói...

Chết thế nào mà chẳng là chết, sớm hay muộn mà thôi, chết đi có thể là một giải pháp tốt nhất vào lúc này “Bốp” 1 cái tát tìm chỗ hạ cánh trên khuôn mặt Ji Yeon. dấu vết 5 ngón tay còn in hằn trên má.

hắn dùng bàn tay cứng rắn của mình bóp chặt cằm Ji Yeon

Cô nên nhớ rằng, sống hay chết không phải do cô có quyền quyết định mà là do tôi...

Tôi còn là con người nữa sao, sống hay chết tự mình còn không thể quyết định mà phải phụ thuộc vào người khác...

Ji Yeon ! ChunJi nhìn nó với vẻ mặt thương xót

Tôi nói không đúng sao....các người khác nào mang tôi đi bán đấu giá của hàng giảm giá cơ chứ.Ji Yeon tự cười như xỉ vả vào mặt mình...gia đình thì “bán ”tôi cho 1 kẻ xa lạ để cứu công ty của mình, còn giờ anh bán tôi vì chán không muốn thấy tôi....chẳng phải quá nực cười sao..

Im ngay ! đây không có chỗ cho cô nói...Yong Junhyung rút lên từng chữ qua kẽ răng..

Ji Yeon! Sau khi là vợ anh sẽ không kẻ nào dám bắt nạt hay coi thường em nữa...

ChunJi ! Cậu sai rồi, mình chưa bao giờ đồng ý bán cô ta cho cậu cả, và mình cũng không có ý định đó.Cậu thấy những gì của mình mình đã cho ai bao giờ chưa, cùng lắm chỉ mượn mà thôi, và đến lúc mình cần lấy lại thì mình sẽ lấy...

nếu cần một người hầu 1 osin mình có thể mua về cho cậu hàng chục người, phụ nữ thì có bao nhiêu kẻ đã quỳ gối dưới chân cậu rồi còn gì, cần gì Ji Yeon, nếu chỉ cần hành hạ cô ấy để cậu thỏa mãn vì bỏ tiền ra thì mình sẽ bỏ tiền thay Ji Yeon là được chứ gì...

Cậu biết mình không thiếu tiền mà...

Yong Junhyung là bạn cậu bao nhiêu năm nhưng lần này mình thật sự không thể hiểu nổi cậu nữa...

ChunJi, chúng ta đừng nên vì người như cô ta mà mất đi tình bạn tốt đẹp vốn có bao lâu nay...

Được vậy cậu hãy nhường Ji Yeon ình, sẽ và cô ấy sẽ thành vợ của mình...

Tất cả mọi người đàn bà thì đều được nhưng riêng cô ta thì không...

Yong Junhyung cậu càng làm mình khó hiểu, ruốt cuộc cậu còn đang giấu mình chuyện gì, trừ khi cậu có tình cảm với Ji Yeon còn nếu không mình không thể tìm ra một lí do nào mà cậu lại ngăn cản chuyện của mình....

ChunJi ! Cậu còn không hiểu mình sao, muốn có một người đàn bà thì bao lâu cơ chứ, 1 đêm mà thôi, và đêm đó thì chẳng để lại cảm xúc gì trong mình cả...

Anhanh....Ji Yeon áp úng không nói nên lời...

Sao ! cô không nói với ChunJi rằng cô đã qua đêm với tôi sao

Yong Junhyung .. vừa nói vừa dùng tay bóp mạnh vào cằm của Ji Yeon bắt cô phải ngẩng mắt lên nhìn thẳng vào hắn..

A a achỉ có tiếng kêu của Ji Yeon ...

Yong Junhyung cậu làm cô ấy đau rồi đó...

ChunJi, không ngờ cậu bị cô ta dụ dỗ nhanh như vậy...

Cuối cùng Yong Junhyung cũng bỏ tay ra khỏi cằm Ji Yeon ...

Cơn đau ở bụng bắt đầu giày xéo làm ặt Ji Yeon tái nhợt, một dòng nước ấm chạy trên mũi của cô..Đưa tay quệt nhẹ,

Ji Yeon nhận ra đó là máu, cô lại bị chảy máu mũi, thời gian gần đây, hiện tượng này xảy ra liên tục..

Ji Yeon ! em làm sao thế, ChunJi hoảng hốt khi thấy Ji Yeon bị chảy máu mũi

Tôi không sao...

ChunJi Chuyện vay mượn này coi như kết thúc ở đây... nói rồi Yong Junhyung lôi xênh xệch Ji Yeon nhằm hướng của mà đi...mặc kệ tình hình hiện giờ của cô....

chỉ còn 1 mình ChunJi ở lại, anh cười chua xót, Junhyung chúng ta là anh em tốt tôi còn không hiểu cậu sao, chỉ có cậu không hiểu mình thôi,1 người con gái không đơn giản như vậy đâu.....

7. Chap 7

Trở lại với Yong Junhyung sau khi lòi cô ra khỏi nhà ChunJI như con thú điên khát máu,Junhyung đẩy cô vào ô tô và đóng sập cửa lại không thèm nói thêm 1 lời nào, rồi phóng xe vụt đi, không liếc mắt xem tình hình của cô liệu có ổn hay không...

Ji Yeon sợ hãi len lén liếc nhìn hắn, hàn khí tỏa ra từ người hắn thật đáng sợ...cô vừa lấy tay giữ lấy mũi cầm máu vừa cúi gầm mặt xuống...trông thật đáng thương..

Yong Junhyung liếc nhìn khuôn mặt Ji Yeon trong 1s nhìn thấy cô ủ rũ như con cún con bị tội ngồi im chờ trách phạt vậy...vừa muốn mắng 1 trận cho hạ hỏa hết cơn nộ khí trong lòng nhưng vừa thấy buồn cười, khóe môi không tự chủ nhếch lên thành đường cong hoàn hảo...

Cùng lúc đó không hiểu ma xui quỷ khiến gì mà Ji Yeon đưa mắt lên nhìn hắn, bất gặp nụ cười quỷ dị thì tro mắt ra ngay ngốc nhìn không chớp mắt...

Ném cho cô 1 chiếc khăn tay, không chừa lại chút mắt mũi nào cho cô :

Lau nước miếng trên khóe miệng của cô đi, không cần nhìn như thế đâu, tôi tự biết mị lực của tôi như thế nào...tiện thể cầm máu lại, tôi không muốn máu của cô làm bẩn ô tô của tôi dù chỉ là 1 giọt...

Nghe câu nói của hắn làm cô không biết giấu mặt vào đâu,càng cúi gầm mặt xuống không dám ngẩng đầu lên...,đưa tay cầm chiếc khăn từ tay hắn vô tình chạm vào tay hắn,như 1 luồng điện cô vội rút tay lại...

Nhìn hành động phản ứng của cô, Yong Junhyung cau mày,có cần phản ứng mạnh như vậy không...nhìn lại bàn tay mình thấy có vết máu của cô lan sang tay mình...

Kít.....Yong Junhyung bẻ gấp tay lái mạnh mẽ quay đầu xe lại...

Do quán tính nên Ji Yeon giật người về phía trước đau điếng, kêu lên :

Anh không cần trả thù tôi như vậy chứ,đau chết mất...

Anh không thèm để ý tới phản ứng gay gắt của cô,nhấn ga phóng nhanh trên đường, không thèm liếc mắt nhìn thêm lần nào...không xem cô vào trong mắt.

Đi vào bệnh viện....

Không cần,em không sao, chỉ cần nghỉ ngơi là được...Ji Yeon 1 hai không chịu vào...

Cô có quyền từ chối sao...nên nhớ quyền quyết định là ở tôi...Yong Junhyung độc đoán nói...

Ji Yeon không nói gì thêm mà lẻo đẻo theo chân Yong Junhyung như 1 chú cún con biết nghe lời chủ...

Tình hình như thế nào...?

Yong tổng, cô ấy cần được nhập viện để điều trị,có thể phẫu thuật nhưng cũng có thể điều trị bằng hóa trị liệu...tuy nhiên...

Tuy nhiên sao...

cả 2 trường hợp khả năng thành công không cao, chỉ khoảng 25 %, mong 2 người nên suy nghĩ kĩ...

em không muốn mạo hiểm làm phẫu thuật,em không muốn chữa bệnh như thế...

im lặng 1 chút đi...

nhưng em là bệnh nhân cơ mà...?

Em không có quyền phát ngôn (úi, có người gọi em kìa....

Làm hồ sơ nhập viện cho cô ấy, kết hợp cả 2 cách cho tôi, mời bác sĩ giỏi nhất về đây, tiền không thành vấn đề

nếu chữa không được, thì đóng cửa bệnh viện đi..

vâng tôi sẽ cố gắng...

anh thật độc đoán, Yong Junhyung....?em không muốn chữa, em sẽ không hợp tác...

Ji Yeon, nghe cho rõ đây. Em là do tôi mua về từ tay ba em để cứu công ti gia đình em, tôi có thể cho nó sống thì cũng có thể dìm nó xuống nên em hãy nhớ “Nếu em chết, tôi sẽ phá nát gia đình em”...

Anh....anh thật là...

Em cứ chuẩn bị chu đáo ngày mai nhập viện là được, yên tâm, mọi chi phí tôi sẽ lo, sẽ giảm giá 50% cho em nên em cứ từ từ mà nghĩ cách trả nợ cho tôi...

Yong Junhyung...anh không phải là người nữa...quá .đáng..

Ngày hôm nay cô làm phẫu thuật, cô rất run, nếu như ca phẫu thuật không thành công thì cô mãi mãi sẽ không tỉnh lại, sẽ là người thực vật suốt đời...

trước khi vào phòng phẫu thuật Yong Junhyung còn nhắc nhở cô 1 câu, em nên nhớ “Nếu em chết, tôi sẽ phá nát gia đình em”...

thật là lo lắng....

3h...5h...8h...10h...10 đồng hồ trôi qua trong sự im lặng chết chóc...Kịch cuối cùng thì cánh cửa phòng mổ cũng mở ra..thư kí Kim vội chạy tới : bác sĩ, ca phẫu thuật như thế nào...

Tình hình tạm thời đã qua cơn nguy kịch, nhưng còn phải chờ kết quả của bệnh nhân như thế nào đã...

3 ngày...5 ngày...1 tuần trôi qua...Ji Yeon vẫn chưa tỉnh...

tại sao tới bây giờ cô ấy vẫn chưa tỉnh....

thể trạng cô ấy vốn yếu, lại thêm lo lắng, suy nhược cơ thể...không sao cô ấy sẽ tỉnh sớm thôi...

c cuối cùng thì Ji Yeon cũng tỉnh cô mở mắt ra đón nhận ánh nắng đầu tiên của căn phòng, cả phòng vắng lặng...

c cuối cùng con cũng tỉnh. Làm thím lo lắng quá...

thím Lee...thấy cô đưa mắt nhìn xung quanh như tìm kiếm 1 thứ gì đó, thím Lee mỉm cười...nói :

Thiếu gia vừa về công ti..

Con không tìm anh ấy...

Còn giấu nữa sao, con không giấu nổi ta đâu...

Thím thật là...

Về nhà thật là thoải mái nha, nhưng con vẫn phải nghỉ ngơi hợp lí đó, con biết rồi mà thím, con đâu phải trẻ con chứ...

nhưng cũng không phải người lớn hoàn toàn...

dự án bị lộ ra ngoài sao?

Vâng ạ, theo nguồn tin từ bên trong thì có người đã bán thông tin cho đối thủ của chúng ta...

điều tra ra người đó là ai chưa...? Junhyung nạt nộ

dạ người này...là ...là...

là ai nói mau...

là Park Tiểu thư...tiếng thư kí Kim lí nhí...

là Ji Yeon sao...?thật bất ngờ...chuẩn bị xe, chúng ta về nhà gấp..

Alo! Tài liệu ở trên bàn này sao...vâng tôi tìm thấy rồi, giá thầu sao...đợi tôi 1 lát...à đây rồi, XXXXXXXXXXXX
vâng, anh Junhyung còn cần gì nữa không, được rồi chào anh thư kí Kim.

Cô hãy nói cho tôi biết có phải chính cô đã bán thông tin mật cho công ti TMT đúng không ?

Không có, em không biết thông tin tuyệt mật gì hết...

Không, vậy đây là gì, Yong Junhyung mở cuốn băng ghi hình cho cô xem, đúng là trong đó có hình ảnh của cô đi vào thư phòng và tìm hồ sơ gì đó, lúc đó cô còn nghe điện thoại nữa...

Có còn muốn chối nữa sao, thật không ngờ tôi lại nuôi ong tay áo...

Em không có làm chuyện đó...anh phải tin em...

đừng giải thích nữa, chứng cứ đoạn băng còn đây, cô còn muốn nói gì nữa...

thư kí bảo em vào tìm giùm anh...

tôi không quan tâm nhiều như thế

đây là ngân phiếu, cô có thể đi, tôi không muốn trong nhà có 1 kẻ làm gián điệp... thư kí Kim đưa cô ấy ra ngoài, từ nay không được để cô ấy vào biệt thự nữa...

vâng thưa Yong tổng..Park tiểu thư, xin mời...

thư kí Kim...anh nói đi chứ...hôm đó...

Park tiểu thư tôi xin lỗi, tôi không biết gì cả...

Có lẽ bây giờ Ji Yeon cực kì đau khổ, cô thật sự rất nhớ anh nha...

Chiếc xe taxi vừa dừng lại ngay trước một hộp đêm nổi tiếng của thành phố sài thành này.Ji Yeon bước chân ra khỏi cánh cửa xe ô tô là một người khác, không còn là cô gái Ji Yeon hiền lành nữa, với chiếc váy ngắn, áo khoác đen, đôi boot cao cổ cũng đen nốt và một cặp kính râm to bản màu nâu, nhìn cô không ai nhận ra cô gái này trước đây đã từng nhút nhát,mà là 1 tay chơi thứ thiệt...

bước vào quán bar với ánh mắt trầm trồ của mọi người, ngồi vào chiếc bàn quen thuộc nơi góc phòng, mặc kệ ánh mắt thèm thuồng của người khác đang nhìn chòng chọc vào cơ thể mình...

vẫn như cũ chứ.....tiếng của anh quản lí quán hỏi cô kéo cô khỏi suy nghĩ mông lung...

em chưa từng thay đổi khẩu vị,nếu có anh sẽ là người đầu tiên được biết.

em đề cao anh quá rồi,làm anh cảm động quá mà,...tiếng người quản lí trêu đùa cô vui vẻ, chắc anh là 1 trong số ít người thấy cô cười,1 nụ cười đẹp mà buồn...

anh làm việc đây, lát gặp em sau...

chỉ mới mấy li thôi, nhưng không hiểu tại sao tửu lượng của cô hôm nay lại kém đến thế, liêu xiêu ra khỏi quán bar, nhưng bước chân không nghe lời cô nữa,bỗng chốc phía trước tối sầm,1 gã đàn ông nhanh chóng tiến tới và ôm cô vào lòng...

khi tỉnh dậy cô thấy mình trên giường quần áo mỗi nơi một cái, đêm qua chắc có lẽ xảy ra chuyện gì thì không cần suy nghĩ cũng biết nhưng căn phòng trống trơn, không có bóng ai khác ngoài tôi...vậy người đêm qua cùng tôi mây mưa một đêm kia là ai...(muốn biết ư,chờ đi nha.)

“phải xa nhau,thì mới biết, cô đơn sẽ như thế nào...”

Alo ba, có chuyện gì vậy?

Con có thể về Busan gấp được không,mẹ con bệnh nặng sợ không qua khỏi...

Bụp....chiếc điện thoại trên tay cô rơi xuống...

Alo alo...Ji Yeon con có nghe rõ ta nói gì không...

Không kịp suy nghĩ gì thêm, cô chụp vội điện thoại và ví tiền nhanh chóng thay quần áo và ra sân bay ngay lập tức, loại ngay chuyện đêm qua cô đã cùng ai ra khỏi đầu...

Trong khi đó tại tập đoàn Yong Thị có 1người đang ngẩn ngơ ngơ.

Này Yong Junhyung, hôm nay cậu ăn nhầm phải món gì sao, tâm hồn luôn treo ngược cành cây vậy...

mặc kệ ChunJI có nói gì đi nữa cũng không thể lôi kéo Yong Junhyung hồn trí quay trở về trái đất mà nhập vào người được..

Yong Junhyung...Junhyung...Ji Yeon...ChunJI hét to.

hả ?Yong Junhyung cuối cùng cũng đáp xuống trái đất.

à ! ChunJI cười vô cùng đêu cáng,- hóa ra nguyên nhân của Yong Junhyung ngày hôm nay có tên là Ji Yeon,...thật không ngờ nha...

cậu nói vớ vẩn gì thế.? Yong Junhyung bị nói trúng tim đen thì quát lên cho đỡ xấu hổ.

tôi nói sai thì ngày mai mặt trời mọc đằng tây...hehehehe....

Alo.Yong tổng cô gái ngày hôm qua tới cùng ông vừa đi khỏi đây, có vẻ rất gấp, hình như cô ấy còn khóc...

Cô ấy đi lâu chưa ?

khoảng 20 phút thôi.

được cảm ơn....

Thư kí Kim, cho người tìm hiểu xem Ji Yeon đi đâu và báo cho tôi ngay trong thời gian ngắn nhất...

Còn nói không phải nữa lộ hết rồi...ChunJI được thể lần lượt...tôi nói có sai bao giờ chứ...

mấy giờ sau :

Tại nhà họ Park

Ba tại sao lại thế này ?mẹ bệnh nặng sao lại không cho con biết...?

Bà ấy sợ con lo lắng nhất quyết không cho ta nói cho con biết...

mẹmẹ.....tại sao lại không đợi con về chứ, chỉ 1 chút nữa thôi mà....

Nhìn người nằm trên giường bất động khuôn mặt không còn hồng hào nữa, Ji Yeon òa lên khóc nức nở.

mẹ tại sao lại để con mang tội bất hiếu như vậy...con không muốn bắt đền mẹ, mẹ mau tỉnh lại mắng con đi, con là đứa con gái hư hỏng,mẹ ơi...hu hu....

Ji Yeon để mọi người an táng ẹ con đi, hãy để mẹ con yên lòng nghỉ ngơi đi.....

Ngày đưa tang, bên cạnh mộ mẹ của mình Ji Yeon không khóc, không rơi thêm giọt nước mắt nào...chỉ thầm thì :

mẹ con gái không ngoan, bất hiếu nhìn mẹ ra đi mà không làm được gì,yên tâm con sẽ sống thật tốt...

8. Chap 8: Hạnh Phúc Và Tang Thương

p/s: fic có 2 thư kí đều là họ Kim nhé

Bên bờ sông, cô thả những tàn tro của mẹ mình xuống sông, mẹ đây là lần cuối cùng con khóc..mẹ hãy cho phép con nhé...

Joon à có lẽ sau này em sẽ ra nước ngoài sinh sống, ở đây có quá khứ đau buồn của em...

Lee Joon lặng lẽ ôm cô vào lòng,anh đã từng yêu cô, nhưng bây giờ với anh cô chỉ là 1 người em gái cần được nâng niu che chở...

2 người lặng lẽ ôm nhau trong ráng chiều mà để trái tim người phía sau kia đang rỉ máu Yong Junhyung đứng nhìn người con gái mình mới nhận ra rằng mình yêu cô ấy biết nhường nào, đang đứng đó trong vòng tay cậu 1 người đàn ông khác...

Cô ấy là của anh ...tiếng nói đó không ngừng kêu lên trong tâm trí anh...đúng thế...nhưng cô ấy có yêu anh không, có cần anh như anh cần cô ấy không...không anh cần buông tay ra thôi...

Yong Junhyung quay lưng bỏ đi, nhưng chỉ trong 1s ngẩn ngừ anh lại thay đổi chạy lại nơi cô đang đứng, kéo cô ra khỏi vòng tay của kẻ kia mà ôm cô vào lòng

Anh...Ji Yeon thần thờ ngẩng đầu lên nhìn người đang ôm chặt mình trong lòng...mà hỏi...

Em đừng nói gì cả...được không...?

Ji Yeon, hắn ta là ai ?

Tôi là Yong Junhyung, người sẽ là chồng của Ji Yeon, không biết anh là:

Yong Junhyung, anh,anh nói xằng bậy gì chứ...thả tôi ra..

Yong Junhyung không những không thả ra mà còn ôm chặt hơn nữa...

Tôi là Lee Joon, cũng được coi như anh trai của Ji Yeon...

Ji Yeon...anh ta là người mà em nhắc tới...

Đúng thế...!Ji Yeon ngập ngừng trong vòng tay của Yong Junhyung...

nếu anh không ngại có thể cho chúng tôi khoảng thời gian riêng được không ?

Chuyện này...nhận được cái gật đầu của Ji Yeon, Lee Joon lặng lẽ rời đi, cho hai người khoảng không gian riêng...

Anh đi trước...

Yong Junhyung anh...vừa thấy Lee Joon bước đi Ji Yeon nói ngay..

Nhưng lời nói chưa thoát ra hết khỏi miệng đã bị Yong Junhyung dùng miệng nuốt hết vào trong...

tưởng chừng như ngạt thở Junhyung mới lưu luyến không cam lòng buông ra...

Ji Yeon thở như chưa bao giờ được thở vậy...

Anh xin lỗi chuyện tài liệu bị mất cắp thực ra anh biết không phải lỗi tại em nhưng...

Yong Junhyung anh...

Ji Yeon anh yêu em...

Sốc tập 1...

lấy anh nhé

sốc tập 2...

anh muốn có thêm 2 đứa con chứ không phải 1.

sốc tập 3 => xỉu nha...

anh, sao anh biết em...?Ji Yeon ấp úng

sao anh biết em có thai chứ gì...? chuyện gì anh cũng biết, tối mấy hôm trước em đã nói...

mấy hôm trước, người đó là anh...

em mong là người khác sao...Yong Junhyung hờn giỗi nói...

không phải...em...

anh không cần biết em có thể lựa chọn 1 là đồng ý,hai là anh hôn em tới khi em nhất trí, 3 là anh sẽ ném em xuống biển,đợi em gật đầu thì anh sẽ ném phao.

Nhưng em biết bơi nha...hahaha....

Yên tâm anh có cách, nói chung cách nào em cũng phải đồng ý...

Anh thật bá đạo mà..

Cám ơn đã khen, anh bá đạo từ nhỏ,gặp em càng bá đạo hơn...

Yong Junhyung ! em yêu anh! Không chờ đợi hần hồi phục tinh thần 1 nụ hôn đã đặt lên môi của Junhyung...không bỏ lỡ cơ hội Yong Junhyung nhanh chóng nhập cuộc vào nụ hôn.

mẹ con sẽ chăm sóc Ji Yeon thật tốt...

em tin mẹ sẽ ủng hộ chúng ta !

Ngày hôm sau, Yong Junhyung hộ tống Ji Yeon vào Seoul không có quyền phản kháng, để chuẩn bị cho lễ cưới.

mọi thứ được Yong Junhyung lo từ A > Z cô không được động tay vào vì lí do, lo cho con của chúng ta...

cuối cùng thì ngày vào hôn lễ cũng tới...

chiếc xe dâu chở Ji Yeon chậm rãi chạy trên đường cao tốc, trong lòng cô có cảm giác thật hồi hộp như bao cô dâu khác, hi vọng, chờ mong và lo lắng...

cô chờ giây phút được bước vào nhà thờ để nói câu : “con đồng ý” với mục sư buổi lễ...

đặt nhẹ tay lên bụng cô thì thầm : con ngoan chúng ta sắp tới gặp ba rồi nha,con ngoan đừng quậy phá mẹ nữa nha.

Giọt máu vừa tròn 1 tháng trong bụng của Ji Yeon như tiếp thêm sức mạnh cho cô...

tại nhà thờ :

tại sao lại lâu như thế nhỉ...Yong Junhyung sốt ruột nhìn đồng hồ.

thư kí Kim nhìn anh thầm cười :

Yong Tổng cứ 2 phút anh lại xem đồng hồ 1 lần như thế thì sao lại không thấy lâu được chứ...?

thật vậy sao,tôi thấy thời trôi quá chậm, lo lắng có chuyện gì hay không ?

Yong tổng, đừng lo,sắp tới rồi, anh đừng sốt ruột tôi sẽ đi xem như thế nào ? rồi thông báo cho anh...

vừa quay lưng đi,không che dấu nụ cười còn vương trên mặt chưa kịp tắt, thư kí Kim lắc đầu thay cho tâm lí của chú rể.

xe của thư kí Kim vừa tới chân dốc thì vừa hay thấy xe cô dâu cũng chạy từ trên kia xuống...

anh nhìn xem,cô dâu cũng sốt ruột không kém,xe còn tăng tốc đi nhanh dù đang xuống dốc kìa...

tài xế cũng gật đầu phụ họa nhưng anh lại thắc mắc hình như có gì đó không đúng,nhưng rồi lại tự ình quá đa nghi...

chúng ta quay xe lại chứ,?thư kí Kim.

Khoan đợi xe cô dâu đi trước đi.

Chiếc xe lao càng ngày càng nhanh hơn...

Tài xe,không kịp hay sao, không cần phải lái xe nhanh như vậy...Ji Yeon thấy tốc độ lái xe hình như quá nhanh,đành lên tiếng hỏi.

Tôi sợ không kịp,Yong tổng chắc sẽ lo lắng....1 nụ cười an ủi của tài xế cho cô dâu an tâm.

À ! thế sao.cám ơn anh.

chiếc xe lao nhanh quá phải không thư kí Kim tôi thấy có gì đó không được bình thường...Người tài xế hỏi lại...có chuyện gì sao?

Nghe tài xế nói thư kí Kim mới chú ý tới tốc độ của chiếc xe chở cô dâu..

Tôi cũng thấy thế...!tốc độ xuống dốc hình như cũng hơi nhanh...

Vút vút, tiếng gió xé khi chiếc dậu vượt qua, nhanh lên xe đuổi theo ngay, nếu xảy ra chuyện gì Yong Tổng sẽ không tha cho chúng ta...

Xe làm sao vậy?

chắc có lẽ hệ thống phanh có vấn đề không sao ?

Ji Yeon hơi lo lắng : chắc lẽ không sao đâu...

Không có vấn đề gì đâu chỉ là sự cố nhỏ thôi, tôi sẽ xử lý tốt.

Tôi tin anh...

Con à! sẽ không sao đâu.?

“Rầm”

Thư kí Kim, mắt tôi nhìn nhầm phải không ? Yong phu nhân...

Tôi cũng mong mắt mình có vấn đề, nhanh lại xem đi .

“Bùm” 1 làn khói lửa bốc lên từ dưới chân núi...

Yong Junhyung trong hôn lễ chợt cảm thấy trong lòng nổi lo lắng dâng cao...Tiếng chuông điện thoại làm anh giật mình...

Yong tổngtiếng thư kí Kim thở hổn hển trong điện thoại càng làm cho Yong Junhyung nơm nớp lo lắng:

Thư kí Kim có chuyện gì sao bây giờ còn chưa tới...

Yong Tổng...Yong phu nhân...!

Nói nhanh..

Xe chở Yong phu nhân gặp tai nạn lao xuống vách núi...

thế là thế này, ở chỗ nào...

Khi Yong Junhyung tới nơi thì hiện trường chỉ còn lại là 1 bãi hoang tàn, chiếc xe chỉ còn lại là 1 đồng tro tàn, không còn lại gì...

thế này là thế nào, tại sao lại như vậy chứ...Yong Junhyung quỳ sụp xuống đất, những giọt nước mắt lăn dài trên má, nước mắt của người đàn ông chỉ rơi khi bạn không thể chịu đựng hơn nữa

Yong thiếu gia, chúng tôi tìm thấy chiếc điện thoại này trên lưng chừng vách núi, do va chạm mạnh nó đã hư hỏng hoàn toàn, nhưng trong quá trình khoai phục chúng tôi tìm thấy 1 tin nhắn chưa kịp gửi của Yong phu nhân chưa kịp gửi tới cho ngài :

cầm bản giấy ghi lại tin nhắn trên tay: ” Junhyung, em và con yêu anh”.

Đố mọi người chuyện gì đã xảy ra.....ai đứng mình sẽ rằng người đó trọn bộ “Bảo hộ chủ nhân”

1 vụ tai nạn 3 mạng người không còn sót lại 1 chút gì cả ?

Yong Junhyung như phát điên lên, tại sao lại như thế, tại sao bọn họ lại nhắm vào vợ con hắn...

Ngày hôm sau hàng loạt bài báo với tiêu đề : “Đám cưới không thành, cô dâu tử nạn”. “Trả thù cá nhân, phu nhân Yong thị mất mạng”...hàng loạt trên trang nhất...xuất hiện ồ ạt...

Các nhà báo, kí giả, và nhân viên cùng người hâm mộ không còn được biết thêm thông tin gì khi sau 1 buổi sáng 3 tòa báo lớn nhất bị đóng cửa, nhưng cơn sốt vẫn không dừng lại ở đó...Thông tin về Đám tang của Yong phu nhân đông chưa từng thấy, nhưng không ai thấy bóng dáng của Yong Junhyung - 1 dấu hỏi chấm lại xuất hiện.

Chunji liên tục gọi điện cho hắn nhưng điện thoại bị cắt, không liên lạc được.Đành rằng hắn đứng ra lo tang lễ cho Ji Yeon dù gì thì cũng là vợ, con của bạn thân...

Đám tang trôi đi trong không khí ảm đạm, ai cũng tiếc thương cho 1 gia đình đang hạnh phúc lại tưởng chừng mất đi mãi mãi...

Trong khi đó không ai hay biết Yong Junhyung đang trốn 1 mình ở bãi biển vắng người mà khóc...người đàn ông khóc, là khi đối với họ mọi thứ quan trọng trước mắt họ không còn nữa...

Giọt nước mắt mặn chát, hòa với gió biển, lăn dài trên má Junhyung...lặng lẽ nắm lấy 1 nắm cát trong lòng bàn tay, nụ cười chua chát xuất hiện trên mặt anh...kí ức như mới ngày hôm qua ùa về trước mắt anh ...

”- Anh Junhyung lại xem này, em xây lâu đài cát đẹp chưa, sau này con chúng ta cũng sẽ làm đẹp như em...!

- Ji Yeon hình như lúc này em hơi tự tin quá đó...

- Còn không phải học tập anh sao ?chính anh dạy hư em ?

vừa nói cô vừa đặt tay lên bụng thì thầm :

- Con à ! sau này con lớn lên không được học tập tính xấu này của ba con nghe chưa...

Yong Junhyung đưa tay ôm lấy vòng eo của Ji Yeon thì thầm vào tai cô :

- Em không nên nói xấu chồng mình như thế chứ ?

- Ai là chồng em chứ ? Ai ? Ai mà em không biết ?

- Em còn giả làm vợ sao?

- Anh ! tình yêu của chúng ta có phải cũng như nắm 1 nắm cát này không : Nếu mình nắm chặt quá thì nó sẽ trôi đi, nhưng nếu mình không nắm lại cũng sẽ mất đi...

- chỉ cần em nắm vừa đủ thôi, còn nếu như em nắm thật chặt nếu rơi ra thì anh sẽ nắm tiếp cho em....”

Ji Yeon có phải anh bắt tài ngay cả tình yêu của mình mà cũng không thể nắm được, là lỗi của anh...

tại anh làm em phải chết...Nếu như anh không gây thù chuốc oán với nhiều người thì bọn chúng sẽ không tìm em trả thù...

Ông trời ơi ! tại sao người chết không phải là tôi, mà lại là vợ con tôi, họ có tội tình gì...

Trước mộ hình ảnh người con gái đang mỉm cười, với đôi mắt long lanh, đối diện với cô là hình ảnh của 1 người phụ nữ mặc đồ kén kín mít, mang kính và ôm 1 bó hoa hồng trắng...

Ji Yeon, xin lỗi bây giờ mới tới thăm cậu được...

người con gái quỳ xuống trước mộ Ji Yeon và khóc...:

Xin lỗi...không phải tại mình cố ý, mình không muốn như vậy...?

9. Chap 9: Kỉ Niệm

- Tại sao cậu không nói cậu có thai ?

Nước mắt nhạt nhòa trên khuôn mặt xinh đẹp...

- Ji Yeon mình xin lỗi...mình không cố ý, mình không muốn như thế...?Mình thật là đáng chết, tại sao lại đối xử với cậu như thế chứ...mình chỉ muốn hắt ta mang cậu đi nơi khác làm chậm buổi lễ kết hôn thôi..mình hoàn toàn không muốn cậu chết...lỗi là ở mình...mình đã hại chết cậu...không chỉ cậu mà cả con của cậu.-đứa cháu chưa hình thành người nữa...

1 cơn gió nhẹ vuốt vào mặt cô như thể muốn lau đi những giọt nước mắt còn trên mặt...

tiếng gió, đung đưa khẽ lá cây như bản nhạc giao hưởng xoa dịu nỗi đau của con người (eo ơi, rừng rợn quá)..

- Cậu đang trách mình tại sao lại làm như thế phải không ? Cậu biết không trước khi cậu cưới 2 ngày mình phát hiện ra mình đã có thai với anh Junhyung, và mình.....

- Cô có thai với Junhyung ?

- Anh ? anh.....cô gái lắp bắp không nói nên lời ...

- Anh là ai ?

Đó các bạn biết hai người này là ai nha ?A

- Cô không nhớ tôi sao Jung tiểu thư? Tôi đã từng gặp cô trong lễ cưới - à hay nên nói ngày Ji Yeon chết nhỉ ?

- Anh ? anh nói gì tôi không hiểu ?

- Hóa ra cô có quan hệ mờ ám với Ji Yeon, Junhyung ơi Junhyung, cậu phong lưu đa tình cũng không đến nỗi 2 người bạn thân cũng không tha chứ, lại còn vui chơi ra sản phẩm nữa chứ...

- Anh....sao anh...?

- À quên giới thiệu với người đẹp anh...(vuốt tóc), là Chun Ji, bạn thân của Junhyung, cũng là bạn thân hệt của Ji Yeon...còn chuyện sản phẩm kia, xin lỗi tôi không cố tình nghe lén, tôi tới thì nghe cô nói cô có thai với Junhyung...

Krystal thở phào nhẹ nhõm,may mà anh ta không biết chuyện cô đã...

Cái thở phào nhẹ nhõm của Krystal không thể thoát khỏi con mắt của Chun Ji - anh âm thầm che giấu cảm xúc tò mò muốn biết chuyện gì đã xảy ra mờ ám chẳng...

Cổ phiếu tập đoàn Cube tụt dốc, Không ai biết Yong Junhyung tung tích như thế nào nữa,đã 1 tuần trôi qua sau cái chết của Ji Yeon, cho dù có 3 đầu 6 tay Chun Ji cũng không thể giúp hết cho Junhyung...Cầu trời cho hắn trở về nếu không mọi thứ hắn đã gây dựng sụp đổ trong chốc lát...

cho người tìm được Junhyung chưa ? tiếng sục sục của người phụ nữ...

Yong Mẫu con đã cho người tìm khắp nơi rồi, sẽ rất nhanh chóng tìm ra tung tích cậu ấy thôi...

“Rầm” tiếng đập bàn làm gián đoạn cuộc nói chuyện của hai người...

- Đồ con bất hiếu chỉ vì 1 người phụ nữ mà bỏ cả sự nghiệp của cả gia tộc

- Bác Yong, cũng là do Junhyung đau lòng quá thôi, rồi cậu ấy sẽ bình tĩnh và trở về thôi...

- Tại sao lại thế chứ, tưởng có con dâu hiền, cháu ngoan, sao trong chốc lát lại biến mất hết như vậy...?

Yong phu nhân không đành lòng khóc nức nở...

- Bà có thôi đi không, suốt ngày chỉ biết khóc, khóc thì mọi thứ có thay đổi không ?

Ôm lấy đôi vai gầy của Yong phu nhân Chun Ji thấy thương cảm cho bà, đôi vai rung rung....bà cũng như mẹ anh vậy,anh lớn lên không có mẹ, bà là người quan tâm anh như con để không khác gì Junhyung

Đã hơn 1 tuần rồi Junhyung con đang ở đâu ?...

Ai biết rằng Junhyung đang phiêu du trong thế giới của anh, trong 1 khách sạn ở Kang Nam... Yong Junhyung đang chìm đắm trong cơn say, anh càng say lại càng tỉnh...tỉnh bởi rượu và say bởi tình...

Anh không muốn tỉnh lại,anh sợ mình phải đối mặt với sự thật mà anh không hề muốn...

Anh tưởng chừng như có mọi thứ trong tay, nhưng chỉ trong chốc lát mọi thứ là hư không...không vợ...không con...tất cả mọi thứ trước mắt như đảo lộn hết cả, khó khăn lắm anh mới tìm được hạnh phúc của mình vậy mà....

Giá như...anh biết quý trọng khoảng thời gian trước đây thì đã không ân hận như thế...

lại thêm 1 chai rượu nữa nằm trên sàn...Junhyung nữa mê nữa tỉnh gọi tên cô....:

- Ji Yeon...anh xin lỗi. ngoài lời xin lỗi ra anh không còn biết làm gì nữa, tóm lấy chiếc áo trên sàn nhà...anh bước vội ra ngoài...

Đứng trước biển, nơi chỉ cách đây không lâu, trong vòng tay của anh, Ji Yeon đã gật đầu đồng ý lời cầu hôn của anh, mọi hạnh phúc mới chỉ như hôm qua, như cơn gió chợt đến chợt đi...mọi thứ như chưa từng thuộc về anh...

Anh từng nghĩ mình sẽ đi theo cô ấy, đi theo đứa con trai chưa thành hình và còn chưa kịp đặt tên của hai người nữa...

“Bùm”...anh nhảy xuống làn nước trong xanh như đang chào mời anh đó, mà không hề suy nghĩ thêm gì nữa, cảm giác, nước biển xâm chiếm và bao bọc lấy cơ thể mình....anh nghe thấy tiếng gọi của Ji Yeon, cô ấy đang gọi anh tới với cô ấy...

Ring...ring...tiếng chuông điện thoại, điện thoại cắt đứt mạch suy nghĩ của Chun Ji...

- alo ! Chun Ji xin nghe !

- Lee thiếu gia đã có tin tức của YongThiếu gia rồi ?

- cậu ấy ở đâu....? Chun Ji hỏi dồn dập, như niềm sinh khí mới đang lưu trào vậy, anh buông 1 tiếng thở phào...

- Yong Thiếu gia đang ở Kang Nam, người của chúng tôi đã tìm thấy cậu ấy trong 1 khách sạn ở đó, hiện tại bây giờ cậu đang ở ngoài biển...

10. Chap 10

p/s: mn ơi,vote lấy tinh thần đọc tiếp nhá ^^ (đùa thôi)

Ngoài biển ? Chun Ji có chút lo lắng, có khi nào Yong Junhyung làm liều không ? có thể lắm chứ !

- Trông chừng cậu ấy thật tốt, không được để chuyện gì xảy ra, nếu không văn phòng thám tử của ông cũng được đi điều tra chìm cánh cụt ở nam cực đó

- Vângvâng ...thưa Lee thiếu gia...chào cậuNghe cuộc điện thoại run run mà mồ hôi vã ra như tắm, làm cho người giàu cũng không phải sung sướng gì...

- Alo! Yong Bá, tìm thấy tung tích của Junhyung rồi, mọi người đừng lo lắng, cậu ấy đang ở Kang Nam vẫn tốt, chiều nay, con sẽ bắt máy bay ra Ngoài đó ngay, Bá mẫu cứ yên tâm...

- Dạ...Dạ...con biết...

Cúp ngay máy xuống, Chun Ji lại thở dài Yong Junhyung..a Yong Junhyung... làm bạn thân của cậu cũng thật khổ mà...

- Ely ! đặt vé máy bay ra Kang Nam ngay chiều nay cho tôi...

- Vâng thưa tổng tài....

Yong Junhyung chìm xuống nước, rồi lại ngoi lên để thở, nhưng mọi việc không như chúng ta nghĩ 5s sau anh lại chìm xuống nước, không thấy bóng dáng đâu cả ?....không 1 chút dấu vết, dường như anh cũng biến mất như Ji Yeon đã từng biến mất bên cạnh anh....

- Có người chết đuối...mau cứu người...tiếng hét của ai đó vang lên...

Bóng đen lao xuống nước lôi Yong Junhyung lên....

Yong Junhyung lơ mơ....không hiểu chuyện gì đang xảy ra, tự đứng lại có 1 kẻ không đâu lôi anh từ dưới biển lên bờ, 1 hai đòi kéo anh lên....

Tức khí anh lại vùng ra lao xuống biển....

Người kia vừa cố gắng lôi anh lại vừa hét...Yong Thiếu gia, cso chuyện gì thì từ từ nghĩ, tại sao lại nghĩ quẩn như thế mà đi tự tử...

- Tự tử ? Nghe xong câu nói của gã đàn ông kia, Yong Junhyung bỗng chốc bất cười ha hả...- Bị điên sao mà nói tôi tự tử ...

Nói rồi mặc kệ hẳn ta lơ ngơ còn chưa tiêu hóa hết thông tin, Yong Junhyung lại 1 lần nữa lao xuống nước...

Ở đó trong rừng san hô sắc sỡ kia, cô ấy ở đó....

Cuối cùng anh cũng mang được nó lên (hồ hồ các bạn hồ rùi, ai nói Junhyung iu quý của tui tự tử đâu)...

Ôm nó lên bờ như nâng niu 1 vật trân trọng nhất trên đời...

nhẹ nhàng mở chiếc hộp khi lên tới bờ cát...trong đó có 2 phon bì 1 lớn 1 nhỏ...cầm lấy chiếc phong bì nhỏ...

” - Anh Junhyung ! em đã cho vào đây thứ mà em cho là quán trọng nhất rồi, anh cũng làm thế đi...rồi sau này qua đám cưới vàng rồi đám cưới bạc chúng ta sẽ lấy nó lên cho con và cháu của chúng ta xem,xem cha mẹ chúng nó ngày xưa như thế nào, hạnh phúc ra sao ?

- Ji Yeon em còn muốn chơi trò trẻ con truy tìm kho báu đây chứ ?

- Không có ! em muốn thế mà ! Yong Junhyung anh đồng ý đi....mà.....được không ?

Vừa nói Ji Yeon vừa ra sức ôm vai bá cổ Yong Junhyung vừa thì thầm vào tai anh... - nếu không em sẽ nghi ngờ anh...có...?

thổi 1 hơi vào tai Yong Junhyung, Ji Yeon ôm bụng cười khúc khích...

- Ji Yeon ,... Yong Junhyung gần tiếng khàn khàn ...- em đang dụ dỗ anh sao ?

- Em không có !

Nhận ra sự nguy hiểm trong con mắt của Yong Junhyung, cô vội buông tay và lùi lại ra sau, nhưng con cừu non có thông minh cũng là sao thoát khỏi nanh vuốt của con cáo già, lại là 1 con cáo già gian ác như Yong Junhyung chứ ...

- Anh Junhyung em xin lỗi...em hứa sẽ không bao giờ tái pJungm nữa, anh đừng cù em nữa...AAAAA...thôi thôi...

Nhìn Họ bây giờ ai nói Yong Junhyung là 1 kẻ lạnh lùng nữa, chắc họ sẽ học máu mà chết mất...ôi thần tượng lạnh lùng của ta...oaoa. Tình yêu có thể thay đổi mọi thứ kể cả bản chất con người sao ?

- Được tạm tha cho em...nhưng phải phạt...

- Phạt gì chứ...

- phạt....Nụ hôn nuốt luôn lời nói của anh, anh không quan tâm chuyện đó có trẻ con hay không ?nhưng chỉ cần cô thích cho dù đối cả gia sản hiện có của mình anh cũng đổi...”

Kết thúc hồi ức....

Trong chiếc phong bì của anh đó là tờ giấy kết hôn và bản hợp đồng mua cô ấy từ cha cô...thật xót xa cho bản hợp đồng nhưng anh luôn trân trọng nó, không phải vì nó giá trị mà vì nó anh mới có được cô...tờ đăng kí kết hôn này sẽ trói buộc cô bên anh mãi mãi...

Anh tò mò muốn biết Ji Yeon sẽ bỏ gì trong phong bì đó...mở phong bì thứ nhất ra...lại có thêm 1 phong bì nhỏ nữa “Yong Junhyung em biết anh sẽ bỏ giấy đăng kí kết hôn vào trong phong bì kia nên em sẽ không bỏ vào đâu nhé, nếu như không phải chắc em sẽ thất vọng lắm nhưng em tin nó sẽ đúng vì em là vợ anh mà...”

Yong Junhyung mỉm cười thật tươi đúng là cô vợ ngốc tự tin quá mức mà ...

Mở tiếp anh nhìn thấy cuốn sổ nhật kí của cô, 1 tấm ảnh chụp và 3 chiếc phong bì nhỏ nữa...cùng 1 bức thư : " Junhyung, đây là tấm phim chụp hình ảnh con của chúng ta, bác sĩ bảo còn nhỏ nên chưa biết được giới tính, nhưng em hi vọng nó sẽ giống anh là 1 tổng tài lại nhiều cô gái theo đuổi nữa nha, nhưng không lạnh lùng độc đoán như anh đâu nhé, với em con của chúng là 1 thứ quann trọng với em như anh vậy, em định đóng gói anh rồi cho vào hộp luôn nhưng tiếc là gấp quá chưa tìm thấy hộp nào to hơn..., Junhyung đây là nhật kí của em cũng như những tình yêu em dành cho anh mà chưa nói hết...nhưng còn 3 phong bì này nếu sau này em chết, lỡ may thôi nhé em chết trước anh thì sau này mỗi ngày anh hãy đọc 1 bức thư nhé kể từ ngày mai nhé...mà thôi không sao em còn sống lâu lắm...em còn phải hành Jung anh nữa mà...hihi”...

Ji Yeon ngu ngốc,anh muốn con gái, bởi sau này nó sẽ giống em.

- Junhyung ! Cậu còn định chạy trốn sự thật tới bao giờ ? Sự nghiệp của cậu sẽ sụp đổ cậu hiểu chứ...?
- Không lẽ cậu tin lời cảnh sát nói xe bị mất tay lái sao ?, thư kí Kim nói đã nhìn thấy chiếc xe kia cổ ý...
- Chun Ji ! cậu thôi đi, tôi nhất định phải tìm ra kẻ nào đã Jungi chết vợ và con tôi, chết 1 cách không toàn thây, đào hết đất trên thế giới này tôi cũng sẽ làm...
- Junhyung, cậu mê muội quá rồi, nhưng tôi vẫn sẽ giúp cậu...
- Cảm ơn cậu Chun Ji...
- Tôi cần phải trở về truy tìm hấn, cậu cho người điều tra cho tôi...

thời gian cứ thế trôi đi, thấm thoát cũng hơn 1 tháng kể từ ngày trở về của anh...

”Junhyung, đây là bức thư đầu tiên của em gửi cho anh, anh còn nhớ không ? trước đây, khi em mới tới biệt thự của anh, em thật sự nhầm chán lắm, nhớ lần em trồng hoa trong vườn không, em không hiểu nổi tại sao anh lại tức giận mà cho người phá tan vườn hoa của em như thế...sau này em mới biết anh bị dị ứng với bụi phấn hoa hồng...lúc đó không biết, nếu như biết em đã...trồng nhiều hơn nữa...

Junhyung, nếu sau này không có em bên cạnh anh không được hút nhiều thuốc lá, uống ít thôi nhé, caphe không tốt cho sức khỏe đâu, thể nào anh cũng không nghe lời mà nên em đã dặn thám tử Lee lắp trong phòng sách 1 chiếc camera rồi, anh cẩn thận đừng làm gì mờ ám nhé...nếu em biết thì...

Còn nữa em xin lỗi, nhưng em phải khai báo thành thật là em có để trong quỹ đen của Ngân hàng 1 số tiền lớn rút từ thẻ Ngân Hàng của anh ,sau này cứ ngày thứ 7đầu tiên hàng tháng anh mang tiền tới ủng hộ cô nhi viện Shin bong nhé...

Junhyung em yêu anh...”

- Yong Junhyung, cậu định làm việc tới chết sao,mà làm việc như hổ vậy, cậu là người đầu phải máy chứ,...
- Mọi việc điều tra như thế nào rồi...? Không ngẩng mặt lên nhìn Chun Ji, Junhyung hỏi...
- Chưa có tin tức gì mới cả ?
- Toàn 1 lũ ăn hại, đã hơn 1 tháng mà không điều tra được gì sao ? tôi nghi ngờ năng lực của cậu đấy, Chun Ji...
- Yong Junhyung, cậu nghĩ tôi là thánh sao ?

Ring...Ring...

- Alo, có tin gì mới chưa ?
- Yong tổng...điều tra ra rồi, sự việc liên quan tới cái chết của cô Yong liên quan tới Kim Tae Goo...chi tiết tôi đã gửi bản fax cho anh rồi..
- Được rồi tiếp tục điều tra, xem có đồng bọn nào hay không ?
- Kim Tae Goo...chẳng phải là thư kí cũ của cậu trước đây hay sao ?

- Đúng thế ! không ngờ chỉ vì tôi kiện anh ta ra tòa, và không để bất cứ công ty nào thu nhận anh ta nữa vậy mà hẳn ta đem lòng thù hận trút lên Ji Yeon...

- Nghe nói, anh ta cần tiền vì phẫu thuật cho con trai...nhưng sau vụ đó..không có tiền phẫu thuật, con trai anh ta đã chết...thật tội nghiệp...nhưng Junhyung, cậu có cần tuyệt đường sống của người ta thế không ?

- với tôi không có chỗ cho kẻ phản bội...

- thật là...

Tại nhà họ Yong :

- Junhyung, Jung gia cho người tới nói con và Jung tiểu thư đã có qua lại...Lee Chun Ji còn nói Jung tiểu thư đã có thai với con...chuyện này có đúng không...?

- Đúng,...vậy thì sao ?

- Con không định chịu trách nhiệm với con gái người ta sao ? làm người ta có bầu mà con còn nói thế sao ?

- Ba ! chúng con là tự nguyện...?

- Yong Gia chúng ta không thể mang tiếng bội bạc vong ân phụ nghĩa như thế được, chúng ta không thể để cháu mình lưu lạc như thế...

- vậy ba mẹ muốn sao...muốn con lấy Jung tiểu Thư sao ? đó là điều không thể ?Ngoài Ji Yeon ra con sẽ không chấp nhận người nào khác...?

- Hồn láo ! Ji Yeon đã chết rồi, con là con trai độc nhất của Yong Gia...nhiệm vụ của con là kế thừa Yong Gia và sinh con nối dõi...

- Ba ! con sẽ không thay đổi quyết định đâu, nếu muốn chăm sóc Cháu của Yong Gia, con sẽ công nhận cô ấy là bạn gái, còn ngoài ra làm vợ hữu danh vô thực thôi...

- Thôi được, ta không ép con, dù gì Ji Yeon ra đi cũng chưa lâu...

Tin tức Yong Tổng của tập đoàn Cube có bạn gái mới sau 2 tháng kể từ ngày người vợ cũ qua đời, 1 lần nữa lại gây xôn xao chấn động cả nước...

Bao điều xoay quanh thông tin này, thông tin Jung tiểu thư là bạn thân của Yong cố phu nhân cũng được trưng ra, bao điều tiếng được bàn tán .

1 lần nữa phái đẹp lại khóc như mưa khi người đàn ông hoàng kim của họ lại kết hôn...

Tòa báo A : liệu việc này có liên quan gì tới cái chết của người vợ trước ?

Toàn soạn B : có sự việc bất cá hai ta nào trong chuyện này hay không ?

Báo lá cả X : tin đồn người bạn gái lần này cũng đã có thai như lần vợ trước, liệu có phải vui chơi ra sản phẩm rồi công khai hay không....?

Hàng trăm đầu báo xuất hiện trước mắt Yong Junhyung Và Lee Chun Ji, không chút cảm xúc Yong Junhyung lười nhác uống cà phê...

- Lần này cậu để im ọi chuyện như thế sao ? Lee Chun Ji không chịu nổi về an nhàn của Junhyung mà lên tiếng...

- vậy cậu muốn sao ? dẹp chúng giùm tôi sao ?

Yong Junhyung không thèm liếc mắt Chun Ji mà trả lời...- cậu biết lí do mà..., không biết đây là phúc của ai ban cho...

Vượt mũi mình Chun Ji ngó lơ chỗ khác...: - tôi cũng chỉ nói sự thật cho Yong Bá và Yong mẫu thôi mà, tại họ mong có cháu bé thôi...

- Lee Chun Ji tôi thật không thể hiểu nổi, cậu là bạn thân của tôi hay là mật thám của ba mẹ tôi phái tới...

- Có lẽ là cả hai ? Junhyung cậu mời tôi ăn cơm trưa chứ, mà thôi để tôi mời coi như tạ lỗi...

- Ăn của chùa vẫn là tốt nhất là của chùa của người như cậu, Lee Chun Ji....tôi sẽ không khách khí đâu...
- Tôi không cần cậu khách khí...tôi sẽ tính vào chi phí cho bá mẫu, cậu yên tâm...
- Được lắm Lee Chun Ji...đó gọi là cậu mời tôi sao ?
- được rồi, hôm nay tôi mời
- Bữa cơm của tôi cậu thật là muốn làm tôi phá sản mà, Yong Junhyung tốt nhất cậu đừng mời cơm, nếu không tôi sẽ bắt cậu bao cả nhà chứ không chỉ là 1 tầng như cậu hôm nay đâu...thật là đau lòng cho ví tiền cậu tôi quá mà...
- Lee Chun Ji, cảm ơn cậu đã nhắc nhở nhưng cậu có thôi lải nhải đi không, cậu có tin là tôi đá cậu bay ra khỏi xe bây giờ không ?
- Tin...tôi tin...kẻ điên loạn như cậu thì có gì không thể chứ...?

1. Đó là Ji Yeon sao ?

Yong Junhyung đột ngột dừng xe trên đường khi vô tình nhìn thấy hình ảnh của người con gái mà ngay cả trong mơ hắn cũng không quên được..

Lao nhanh xuống đường, Yong Junhyung chạy theo hình bóng mà hắn cho là Ji Yeon...

Lee Chun Ji ngồi trên xe, trở mắt ngạc nhiên nhìn hắn tự dưng nổi điên lên như thế...vừa chạy theo vừa gọi :

- Yong Junhyung...Junhyung...
- Cậu đi đâu thế...?

Mặc kệ Lee Chun Ji kêu gào thảm thiết,như cha chết, Yong Junhyung không thèm để hắn vào trong suy nghĩ...

Yong Junhyung vẫn chạy như điên về phía trước nơi mà anh tin Ji Yeon đang ở đó...ánh mắt anh như điên dại nhìn về mọi hướng, anh mất dấu của cô rồi...

- Ji Yeon...Ji Yeon em ở đâu....

tiếng hét của anh anh không có tiếng đáp lại mà chỉ còn tiếng vọng của chính anh...

mặc kệ người ta chỉ trở nhìn vào anh như 1 kẻ điên,anh không quan tâm với anh điều duy nhất làm anh bận tâm bây giờ là hình bóng người con gái của anh...

- Yong Junhyung ? cậu lên cơn điên sao ?

Sau 1 lúc chạy hết tốc lực, tiêu hao hết cơm trưa Junhyung vừa mời hắn ăn xong thì hắn cũng đuổi kịp anh ...

11. Chap 11

- Tôi đã nhìn thấy Ji Yeon...tôi đã thấy cô ấy...cậu hiểu chứ...

Yong Junhyung cầm lấy hai vai của Chun Ji ra sức mà lắc....vừa lắc vừa nói : tôi đã trông thấy cô ấy, bằng xương bằng thịt...cô ấy chưa chết, cô ấy còn sống...

- Yong Junhyung ? cậu vẫn khỏe đấy chứ, Đã 3 tháng rồi cậu hiểu chưa, mộ của cô ấy cỏ mọc cũng đã xanh rồi...Yong Junhyung cậu tỉnh táo lại đi...Ji Yeon - vợ con cậu đã mất trong vụ tai nạn đó rồi...
- Cô ấy chết rồi...không tôi không muốn tin...cô ấy còn sống rõ ràng tôi vừa thấy cô ấy...cậu giải thích đi...
- Junhyung cậu hoa mắt rồi, Ji Yeon nếu còn sống tại sao không tới tìm cậu...Junhyung cậu nên đi kiểm tra tâm lí đi.

Chun Ji lắc đầu, thấy tội nghiệp thay cho Yong Junhyung, đường hoàng là 1 tổng tài của tập đoàn Cube mà bây giờ lại như thế này, sau cái chết của vợ, thần trí không minh mẫn nữa, tôi phải làm gì giúp cậu đây. Có lẽ cô ấy giận tôi, vừa mới gặp tai nạn đã nhanh chóng có người tình mới với người khác lại còn là bạn thân của cô ấy nữa chứ.....

- "Anh Lee Joon, em muốn ở bên cạnh Yong Junhyung ?
 - Em vẫn cứ nhất quyết như vậy sao?
 - Đúng thế...em nhất định...anh giúp em chứ ?
 - Ai bảo em là em gái anh chứ ?
 - Anh Lee Joon cảm ơn anh...
 - Được rồi, sáng mai chúng ta sẽ vào Seoul, nhờ Chun Ji giúp đỡ...
 - Em nhất định sẽ hậu tạ anh sau ...
 - Tình yêu thật phi thường"
 - Lee (chunji) thiếu gia...
 - Giám đốc Lee (Joon), hân hạnh...
 - Đây là...Lee Areum...em gái kết nghĩa của tôi...?
 - Lee thiếu gia chào anh...rất hân hạnh được làm quen với tổng tài trẻ tuổi tài cao như anh...
 - Cảm ơn...ngồi đi...Lee Tiểu thư mời ngồi....
 - Lee thiếu gia chúng ta vào thẳng vấn đề nhé...hợp đồng với công ty ADT của Nhật bản lần này, chúng tôi muốn lấy đó là điều kiện trao đổi...
 - không biết giám đốc Lee (joon) có chuyện gì mà lại lấy hợp đồng lớn như thế ra trao đổi...? Bản chất của 1 thương nhân làm Chun Ji nghi ngờ...
 - Areum muốn vào làm thư kí cho Yong Junhyung...?
 - Ồ! Lee tiểu thư không biết vì sao lại có nhã ý như thế...?
 - Lee(chunji) thiếu gia, câu trả lời của tôi cũng chính là suy nghĩ của anh...?
 - Lee tiểu thư thật sắc sảo ? Đoán được suy nghĩ của tôi sao ?
- Ring ring xin lỗi tôi vào nhà vệ sinh nghe điện thoại...
- Areum, em nhất định muốn như thế sao, em không cần phải lựa chọn Yong Junhyung...
 - Anh Lee Joon..em đã quyết định thì không thay đổi được đâu, em yêu anh ấy, 1 Người độc thân hoàng kim...cho dù anh ấy có người phụ nữ nào bên cạnh đi nữa, em tin mình cũng dành thắng lợi...
 - Areum tự tin quá không tốt...
 - Em biết anh yên tâm....
- Tại nhà vệ sinh...
- Junhyung chỉ 1 tháng thôi cũng được cậu cứ đồng ý đi, có mất mát gì đâu...hợp đồng này với tôi rất quan trọng...
 - Cảm ơn cậu. cậu là vị cứu tinh của tôi...là anh em của tôi....
 - Lee tổng bản điều tra về tôi đây rồi anh không cần tìm người điều tra làm gì...?
 - Lee tiểu thư, cô có nhất thiết đi guốc vào bụng tôi như thế không, bây giờ tôi bắt đầu hối hận tại sao lại không để cô làm thư kí cho tôi...

- Lee tổng, cảm ơn...Nhưng rất tiếc người trong lòng tôi là Yong Tổng mất rồi

Hôm nay Areum tới làm việc cùng Yong Junhyung, cảm giác thật hồi hộp..pha cho anh 1 li café đặt trên bàn cô mong ngóng anh tới...

Cạch...cửa phòng được mở ra..

- Yong tổng, chào anh. tôi là Lee Areum, chắc Lee tổng cũng đã nói với anh về tôi...tôi mới tới hi vọng anh giúp đỡ.

- Tôi đã biết...cô ra nhận việc bởi thư kí Kim đi...

- Vâng...

1 lát sau...

- Cô Lee, cô vào đây 1 lát...máy nội bộ vang lên giọng nói lạnh tanh của Yong Junhyung...

- Vâng, Yong Tổng,anh có gì muốn dặn dò sao ?

- Café này là của cô ? Yong Junhyung chỉ vào li café uống dở trên bàn...

- Vâng, nó không hợp khẩu vị của anh sao ?

- ½ viên đường và 1 thìa café sữa...?Junhyung bất ngờ nói...

- Yong Tổng thật không ngờ anh cũng là 1 người sành café như thế...

- Vị café này có chết tôi cũng không quên được, nó là của vợ tôi, lần sau tôi muốn uống café đen không đường không sữa...cô nhớ rồi chứ...

- Vâng..nhưng tôi nghĩ nó không tốt cho dạ dày của anh...Areum ngập ngừng đề đạt ý kiến...

- cứ quyết định như vậy đi, cô có thể ra ngoài...

- Vâng...

- Nhìn bức ảnh của Ji Yeon trong ngăn kéo vừa lấy ra, Junhyung thất thần...

- Ji Yeon, lâu lắm rồi, không được uống café em pha...,hôm nay có người pha giống em làm anh thật sự bất ngờ...

Mở bức thư thứ 2 của Ji Yeon,anh lặng lẽ trầm ngâm :

"Junhyung, em dám chắc bây giờ anh đang ở phòng làm việc phải không, anh lại làm việc quên ăn phải không, thế là không tốt, không có em nhắc nhở là anh lại thế rồi, nhớ không được uống café đen, ½ viên đường và 1 thìa café sữa, em đã dặn thư kí Kim rồi đó..."

Em viết thư này để dành khi nếu lỡ như em chết trước anh, để anh đừng làm mình khổ, Junhyung trong vườn hoa, em để 1 món quà cho anh dưới bụi hoa xương rồng ấy, khi nào rảnh anh tới đào nó lên nhé,bất ngờ đó"

Không chờ đợi thêm Yong Junhyung phóng xuống tầng hầm lấy xe về nhà, hí hục đào, mặc kệ sự ngăn cản của người làm...

Cạch...tiếng xéng chạm vào hộp sắt...

Nâng niu nó lên, nhưng khi mở ra Yong Junhyung mới ngỡ người, trong đó chỉ có 1 dòng chữ... "Bây giờ em có thể khẳng định anh rất yêu em nha...bây giờ em sẽ nói "em yêu anh, Yong Junhyung, Ji Yeon yêu Yong Junhyung 1 nghìn lần..."

Cô vợ ngốc , vẫn còn muốn hành hạ anh sao ?

- Đã hơn 1 tuần kể từ ngày Areum vào làm cho Yong Junhyung, hôm nay,cô cố tình chọn 1 chiếc áo trễ cổ gọi cảm để đi làm...

- Đưa tập tài liệu cho anh, vô tình mà cổ ý cúi thấp đầu xuống...

- Cô là đang cố tình quyến rũ tôi sao ? Thư kí Lee...?
 - tại sao lại không chứ, tôi còn muốn làm Yong phu nhân nữa kìa!
 - Haha, Lee tiểu thư, cô mơ mộng quá chẳng cô nên nhớ tôi đã có Người tình và sắp có con, biết đâu sẽ sắp lấy vợ...
 - Anh không yêu cô ấy, với lại anh đã từng nói sẽ không lấy vợ chính thức đó sao ? làm người tình của anh cũng tốt...
 - trực giác của người phụ nữ mách bảo tôi điều đó.?
 - Cũng không tới lượt cô đau, Lee tiểu thư, cô sẽ bị sa thải từ ngày mai...
 - Anh sợ sao ? anh sợ tôi làm được điều đó, anh sợ tôi cho anh cảm giác anh đang thiếu thốn sao ? Yong tổng?
- Xích lại gần Yong Junhyung ngồi vào lòng anh, ôm lấy cổ anh cô nói thì thầm vào tai anh :- Junhyung chúng ta đánh cược trong vòng không đầy 3 tháng tôi sẽ thay vị trí của Jung tiểu thư bây giờ, anh dám không?
- điều gì làm cô nghĩ tôi sẽ đồng ý với vụ đánh cược này...?
 - Tôi tin vào anh sẽ làm thế...anh sợ sao ?
 - Junhyung sợ cô, 1 con cáo già đi sợ 1 con cừu non sao ! Lee Areum, đây là truyện cười hay nhất mà tôi từng xem...Chun Ji tựa lưng vào cửa cười nói..
 - Chun Ji, từ bao giờ cậu có thói quen vào phòng người khác mà không gõ cửa vậy...
 - Xin lỗi tôi thấy cửa không khóa, làm mất giây phút lạnh lùng của 2 người,tôi ra ngoài gõ cửa lại, cứ tiếp tục đi nhé, nhưng mà tôi nhìn thấy hết rồi...
- Hờn giận thoát khỏi lòng Yong Junhyung, Areum cười gượng gạo:
- Lee tổng anh thật biết tìm cơ hội làm người khác mất hứng mà...
 - Areum cô đề cao tôi quá rồi...
 - Tôi ra ngoài trước...

12. Chap 12

- cậu tới có việc gì không phải chỉ để thăm tôi chứ...?
- Yong Junhyung! Cậu có cần làm con sau trong bụng tôi như thế không ? tôi tới hỏi thăm trước là cậu và Lee tiểu thư, sau là Jung pu nhân...
- Lee Chun Ji đi thẳng vào vấn đề đi...
- Rồi rồi tôi nói ngay...Yong Junhyung, Bá Mẫu nhờ tôi tới làm thuyết khách cho họ, bảo cậu nên cho Jung Tiểu thư 1 danh phận chính đáng bằng 1 lễ cưới...
- Cất..Chun Ji, cậu có thể chấm dứt câu chuyện ở đây, tôi đã nói không thì có nói bao nhiêu lần cũng thế thôi.? Bây giờ nếu không có việc gì cậu có thể rời khỏi đây...
- Junhyung, cậu thật nhẫn tâm. Tôi đi đây...tạm biệt...
- Lee thư kí, đuổi khách...?
- cậu...cậu...
- Lee tổng anh còn mắc bệnh nói lắp sao ? có cần tôi giới thiệu cho 1 bệnh viện rất uy tín...

- Ahreum, cô học tập thói xấu của Junhyung rồi...
- Lee tổng, cảm ơn anh, có thể vì lời nói của anh mà Junhyung đồng ý lời cá cược của tôi....
- Ahreum, tôi hi vọng cô thật lòng có ý tốt, tôi tin cô sẽ làm cậu ấy vượt qua vuh việc của Ji Yeon..tôi nhìn người không sai đâu..
- Cảm ơn anh...Lee tổng...
- Cô gọi tôi là Chun Ji là được rồi !
- Vâng, vậy tạm biệt anh Chun Ji...

thứ 7 :

lang thang trong cô nhi viện, Ahreum trông thấy Yong Junhyung, cô bước vội lại gần bắt chuyện :

- Hóa ra Yong tổng cũng không phải là 1 người máu lạnh như thế ?Anh cũng tới thăm cô nhi viện sao ?
- Lee tiểu thư, cô cũng cũng có tấm lòng nhân ái thật, tôi cứ tưởng...
- Anh làm như tôi là hồ báo không bằng ? Tôi tới đây vào thứ 7 tuần đầu tiên của tháng...anh thì sao ?
- Thứ 7 tuần đầu tiên của tháng...Yong Junhyung giật mình...chẳng phải anh đến đây vì yêu cầu của Ji Yeon, lại thêm 1 lần nữa anh nghi ngờ mối liên hệ của cô gái này và Ji Yeon, có lẽ chỉ là sự trùng hợp thôi...anh lắc đầu phủ nhận suy nghĩ của mình...
- Yong Tổng anh không sao chứ...?
- Không có gì...thư kí Lee, cô biết Ji Yeon chứ...?
- Có đó chẳng phải là người vợ bất Jungnh của Yong Tổng sao, báo chí nói rất nhiều về nó...
- Cô nghĩ cô ấy đã chết...?
- Tôi tin vào cảnh sát...
- Yong tổng cảm ơn anh đã cho tôi đi nhờ xe, đỡ phải chờ xe buýt...
- Không có gì ?
- Sáng thứ 2 tôi phải đi công tác ngoài Hà nội, nếu có chuyện gì gấp có thể gọi cho tôi, nếu không cứ đợi tôi về xử lí...
- Vâng, Thư kí Kim cũng đi cùng anh sao ?
- Có gì không hợp lí sao ? Yong Junhyung liếc mắt nhìn cô dò hỏi .
- Không, tôi chỉ hỏi thế thôi...

tối chủ nhật :

alo ! Yong Tổng ! tôi xin lỗi, tôi vừa bị tai nạn xe hơi, hiện tại đang ở bệnh viện, họ nói gãy chân, tôi sợ chuyển công tác ngày mai, tôi....

- Được rồi ! cứ dưỡng thương đi...
- Cảm ơn anh, Yong Tổng...
- tại sao không bị lúc nào lại bị lúc này cơ chứ,do vô tình hay cố ý đây Ahreum, tôi không hi vọng chuyện này do cô gây ra.

Thật không thể hiểu nổi càng ngày anh càng không thể khống chế suy nghĩ của mình hướng về cô...

- Ahreum, cô chuẩn bị cho chuyến công tác ra Hà nội vào ngày mai đi ?
- Thư kí Kim không đi cùng anh sao ?
- Anh ấy bị tai nạn cô không biết sao ?

- vậy ư? Xin lỗi tôi không biết.
- Chuyển đi Hà nội lần này, cô chuẩn bị cho kĩ ?
- thật không may cho thư kí Kim lại bị tai nạn vào hôm nay...?
- Hi vọng không có ai đó cố ý...? Yong Junhyung liếc mắt nhìn cô...
- Vậy sao..tôi không rõ...Giả vờ như không nhìn thấy Yong Junhyung chú ý tới mình, Ahreum đi tiếp...
- Yong Tổng tôi đi làm thủ tục...

Cả chuyến máy bay ra Hà nội không biết do vô tình hay cố ý mà Ahreum tựa vào vai anh ngủ ngon lành, làm anh nhớ tới nét mặt vô tư của Ji Yeon, tại sao lại như thế khi ở gần cô gái này, tâm trí anh luôn nhớ về Ji Yeon, có phải Cô gái này sẽ làm thay đổi anh, khi anh mất đi Ji Yeon không ?

Không anh sẽ không làm điều có lỗi với cô, với con trai anh....

- Thư kí Lee, có lẽ cô nên tỉnh dậy thì hơn máy bay sắp Jung cánh rồi...
- Mẹ!thêm 1 lát nữa thôi mà ? Trong cơn ngủ mê...Ahreum nũng nịu...
- Thư kí Lee !cô vừa nói gì...tôi giống mẹ cô lắm sao ? Yong Junhyung mỉm cười...nụ cười đầu tiên kể từ ngày...anh sống sờ với chính mình...cô gái này càng làm anh không có cách chống cự...

p/s: cmt idol nam mà các rds muốn thêm vào fic nhé,chọn số đông (tại bí quá k biết đưa thêm ai vào)

13. Chap 12 (tt)

Tại sân Bay incheon..

- Busan ơi ta đã trở lại...
- Junhyung anh nhìn xem, thời tiết ở Busan thật lạnh...
- Lee thư kí chúng ta còn nhiều việc phải làm, tôi không muốn phải sa thải cô đâu...
- Yong Tổng anh có cần phải làm cút hứng người khác như vậy không ?
- Còn 1 điều nữa, lần sau gọi tôi là Yong Tổng hoặc Yong thiếu gia, không cho phép cô gọi tên tôi...
- Yong Tổng anh có cần khát khe vậy không ?
- cứ như vậy đi... nói rồi Yong Junhyung đi thẳng ra sân bay...

Công việc bận rộn chiếm hết thời gian của anh, không phút giây nào nghĩ ngợi, cứ rảnh suy nghĩ là anh lại nhớ tới Ji Yeon...nhớ tới kỉ niệm của hai người...

Sắp xếp thời gian, Yong Junhyung muốn tới đó...biển sẽ làm anh an lòng hơn...

cảm giác được vị mặn của biển chạm vào từng tắc da thịt, Yong Junhyung thả hồn vào trong gió biển...

- Ji Yeon, biển cũng như em vậy luôn cho anh cảm giác an lành...
- Ji Yeon...nói cho anh biết thư kí Kim và kẻ nào đã hại em, nhất định anh sẽ tìm ra...
- Em quên là anh đã nói, nếu em chết anh sẽ phá tan nhà em sao ? cho dù vì lí do gì đi nữa, nên nếu không muốn thế anh mong em còn sống...anh không tin lần đó, nhìn thấy em là ảo giác...
- Yong Tổng anh cũng thích biển sao ?

Tiếng nói là anh giật mình...

- Thư kí Lee, là cô...

- Vâng, biển cho ta cảm giác an bình, thanh thản bởi gió, cát và nước...

- Tôi hi vọng đây là 1 sự trùng hợp...Lee Ahreum...

- Không ...Yong Tổng...tôi đi theo anh, không có sự trùng hợp nào cả ?

- Thư kí Lee hình như cô vượt quá thẩm quyền của mình rồi đó...

- Yong Tổng...Nhiệm vụ của Thư kí không phải là giúp anh từ A đến Z sao...?

- Hi vọng lần sau, sẽ không có chuyện này xảy ra nữa...tôi đang cảnh cáo cô đó...Lee Ahreum...đừng thử thách tính kiên nhẫn của tôi...

Nói rồi Yong Junhyung bỏ đi, mặc kệ Ahreum ở lại...

- Junhyung em đã nói anh là của em thì nhất định phải là của em mà...

Vứt bỏ công việc sang 1 bên, Yong Junhyung tới quán Bar lớn nhất Busan uống rượu...

Thêm 1 li rồi lại 1 li nữa, càng uống càng tỉnh, lại càng say, say bởi tình hay bởi rượu...

Nhìn thấy bóng dáng của 1 cô gái rất giống người phụ nữ mà anh nhớ nhung mòn mỏi bấy giờ....

- Ji Yeon...

Vội vã chạy đuổi theo người con gái kia...(ế chưa trả tiền, quỵt nợ ak)..

Này anh chưa thanh toán...Người phục vụ kêu theo anh

Đừng đuổi theo...tôi sẽ thanh toán cho anh ấy...1 cô gái bước lại gần quầy bar. Đưa cho anh ta 1 xấp tiền 500k,

- Từng này đủ chưa...? Không cần thôi lại...

Nói rồi cô nhanh chóng bước nhanh ra khỏi quán Bar đuổi theo bóng dáng Yong Junhyung...

Trước mặt cô bây giờ hình ảnh Yong Junhyung nhìn bốn phía kêu gào tên Ji Yeon...

Nhanh tay kéo anh lại cô mắng...

- Yong Tổng anh điên sao ? anh muốn chết sao mà lại đứng giữa đường như thế...

- Ji Yeon là em phải không...

- Yong Tổng anh...

- Không...cô không phải cô ấy...thư kí Lee...?

p/s: nhớ vote nhé,ít quá,chán,hix

14. Chap 13

- Tôi phải đi tìm cô ấy, rõ ràng tôi đã nhìn thấy Ji Yeon, vợ tôi còn sống...

- Yong Tổng anh say quá rồi..tôi đưa anh về khách sạn...!

- Bỏ ra tôi phải tìm cô ấy...Ji Yeon em ở đâu...?

Cuối cùng Ahreum cũng mang Yong Junhyung về tới phòng khách sạn...

Ôm chầm lấy cô trong vòng tay, Yong Junhyung không ngừng gọi tên Ji Yeon, cô thẫn chưa xót...

- Ji Yeon...đừng bỏ anh, được chứ...

- Em không đi đâu cả ? lời nói ra mà nước mắt tuôn trào trên khuôn mặt Ahreum...

Tỉnh dậy ôm đầu, có lẽ ngày hôm qua anh đã uống quá nhiều chẳng. Bất ngờ khi nhìn thấy trang phục không Đàng hoàng, nhìn căn phòng ở đó bên cạnh cửa sổ 1 cô gái Đàng đứng cạnh đó, quần xung quanh bởi chiếc khăn tắm...

Nhìn vết lạch hồng trên tấm ga giường trắng xóa, Junhyung Giật mình...Đêm qua...

- Thư Kí Lee...đêm qua...

- Đêm qua, chúng ta đã qua đêm...vậy thôi..

Chậm rãi mặc đồ...Yong Junhyung rút ví ra...tấm ảnh Ji Yeon rơi ra...Nhặt nó lên nâng niu,Junhyung rút 1 xếp tiền ra đưa cho cô...

- Xem như không có chuyện gì xảy ra đi, chẳng phải các cô gái như cô đều cần tiền sao ?

cổ nuốt nước mắt vào trong...Ahreum quay mặt lại nhìn anh...

- tiền ai mà không cần...cầm lấy tiền trên tay Yong Junhyung...cứ xem như là tình 1 đêm, cũng đừng nhắc lại nữa...

Yong Junhyung bỏ ra khỏi phòng không nhìn thêm cô lần nào nữa, nước mắt cô không kìm chế được thi nhau rơi xuống sàn nhà...

- Yong Junhyung...

Đối diện với Yong Junhyung, khuôn mặt của 2 người như chưa có chuyện gì xảy ra...

- Chiều nay chúng ta phải sang Nhật bản gấp bên đó hình như có chuyện với hợp đồng mới kí kết....

- Đặt vé máy bay đi....

- Vâng...Yong tổng...

- Có chuyện gì sao ?

- Tôi có thể ra ngoài có chút việc riêng...

- Được...

Đứng trước mộ của người phụ nữ, cô Mỉm cười:

- mẹ con đã trở về...

- Alo anh Lee Joon, chiều nay em sẽ qua Nhật, anh sắp xếp mọi chuyện ở nhà nhé...

- Vâng...chào anh...

3 ngày tại đất Nhật xa lạ, không khí lạnh làm Ahreum không quen, cô thường xuyên bị lên cơn hen bất ngờ...

- Thư kí Lee...cô không sao chứ...? Yong Junhyung lo lắng hỏi dồn cô, khi thấy Ahreum, sắc mặt tái nhợt đổ gục người xuống sàn nhà, ôm lấy ngực mà thở....

- thuốc...thuốc...túi xách....

vội vàng đổ túi xách của Ahreum ra sàn nhà, tìm thuốc, đột nhiên Yong Junhyung khựng lại...chiếc hộp này...vội cho nó vào túi quần mình, anh Lấy hộp thuốc trị hen cho Ahreum...

Bình tâm 1 lát sau , lấy lại hơi thở ...

- cảm ơn anh Yong tổng...tôi vào nhà vệ sinh 1 lát...

- Yong Junhyung không để ý tới cô, tay nắm chặt chiếc hộp nhỏ trong túi quần...

Ring...ring...

Điện thoại bất chợt vang lên là thư kí Kim...

Có chuyện gì...?

Yong Tổng, anh về gấp, Jung tiểu thư gặp tai nạn, đang phải vào viện...?

được tôi sẽ lên chuyến bay sớm nhất...

- Jung tiểu thư xin lỗi! chúng tôi đã làm hết sức mình, tính mạng cô có thể giữ nhưng đứa bé thì không thể, còn có....

Krystal ngẩn ngơ trước lời nói của bác sĩ, con của cô không còn...

Còn có...còn có gì nữa chứ...

Bác sĩ ngập ngừng :

- sau này khả năng làm mẹ của cô không còn ! để cứu được cô, chúng tôi đã phải cắt bỏ cổ tử cung vì thế...

- Tại sao ? tại sao lại thế ? Đó là giọt máu của tôi và Junhyung sao các ông lại làm thế, các ông là bác sĩ không thể cứu nổi con tôi lại còn làm mất đi khả năng làm mẹ của tôi...

- Được rồi Krystal ! Bình tĩnh lại đi !

Từ này giờ im lặng cuối cùng Yong Junhyung cũng lên tiếng..

- Junhyung...! con chúng ta...con chúng ta chết rồi...

- Anh biết...

- Yong Tổng chúng tôi đã cố gắng hết sức, xin lỗi..

- Được rồi ! Krystal chúng ta về nhà...

Trách nhiệm của 1 gã đàn ông không cho phép Yong Junhyung bỏ cô lúc này.Đưa cô về nhà an tâm với liều thuốc an thần của bác sĩ, Yong Junhyung bước ra khỏi phòng, cánh cửa phòng vừa khép lại thì giọt nước mắt trên mặt Krystal như giọt nước tràn li Kim trên khuôn mặt cô - đứa con không còn, giữa anh và cô không còn mối quan hệ gì ràng buộc, cuộc sống không có tình yêu ,liệu anh vì trách nhiệm thì có thể kéo dài bao lâu để cho cô có thể ở bên cạnh anh...

Đốt thuốc lá ngoài ban công thư phòng, Junhyung mơ mơ màng màng, từ ngày xảy ra việc đau lòng với Ji Yeon, chỉ có rượu và thuốc lá mới làm anh bình tĩnh lại được...

cầm tấm ảnh đứa con chưa hình thành của anh và Ji Yeon trên tay, anh thở dài :

- Ji Yeon con chúng ta đã mất rồi, bây giờ ngay cả đứa bé này cũng không còn, có phải tại anh tạo ra nhiều nghiệp chướng nên bây giờ mới gặp quả báo không...Thực sự anh rất nhớ em và con...? ước gì em và con vẫn còn sống bên cạnh anh, Ji Yeon anh sẵn sàng đánh đổi mọi thứ...

1 ngôi sao băng vừa bay qua Junhyung ngược lên bầu trời thì thầm:

- Ji Yeon em đã từng nói nếu có sao băng đi qua thì điều ước của mình sẽ thành hiện thực, anh đã ước rồi, nếu thật sự em đã chết thì anh phát hiện ra rằng những điều trước đây em từng nói đều là nói dối...

- Hắt xì...

- Anh Junhyung em có chuyện muốn nói với anh...

- Có gì để sau nói...anh đang bận ? Junhyung không dừng bước trực tiếp bước về phía cửa...

- Em không làm mất thời gian của anh nhiều đâu...chuyện của con chúng ta...?Krystal ngập ngừng..không nói tiếp lên đưa mắt nhìn sắc mặt của Junhyung...trông thấy sắc mặt của anh tối sầm...cô rùng mình...

- Được rồi, nói đi, còn có chuyện gì sao ?

- Em bị sảy thai, liệu anh còn...

- Krystal, em biết anh không hề có tình cảm với em, chỉ là vì đứa bé nên anh mới đồng ý, ba mẹ bắt ép anh không thể làm trái...

- Vậy em có thể...

- nếu em muốn ...có thể ở lại làm Yong phu nhân, với anh ngoài Ji Yeon ra ai lấy ai làm vợ cũng thế thôi, trách nhiệm làm chồng em, anh sẽ làm tốt...
- Junhyung ! anh biết điều em cần là trái tim của anh, tình yêu của anh chứ không phải là 1 cái xác không hồn, địa vị hữu danh vô thực...
- Em phải biết ngoài Ji Yeon ra, tình yêu của anh đã chết, em đừng đòi hỏi anh tình yêu, còn lại những vật chất khác anh có thể cho em...
- tại sao chứ, em có gì thua kém 1 Ji Yeon đã chết chứ...Krystal nước mắt lưng tròng...
- Krystal, đừng bao giờ so sánh mình với Ji Yeon hiểu chưa, như em từng nói em thông minh hơn cô ấy, vì thế tôi nói thế em cũng hiểu chứ...tôi có thể cho em và gia Lee tất cả thì cũng có thể lấy chúng hết, nên em hãy nhớ, đừng để tôi phát hiện ra em làm điều gì sau lưng tôi...Krystal...Nói rồi Yong Junhyung bỏ đi...
- Em không có....Krystal cố nín khóc nói theo anh...
- Tìm tung tích của Ji Yeon cho tôi, đồng thời điều tra thư kí Lee Ahreum cho tôi...
- Kim thư kí, anh tiến hành thu mua công ti ATP đi...
- Yong Tổng...ATP là....
- Thư kí Kim từ bao giờ anh có ý kiến với quyết định của của tôi vậy ?
- Yong tổng không có, tôi sẽ đi làm ngay...
- Lee Ahreum, pha cho tôi 1 li café, như lần đầu tiên cô đã pha...
- Café ½ viên đường và 1 thìa café sữa sao ?
- Đúng thế....
- Qua phòng Krystal, Junhyung nhớ mình để quên đồng hồ đâu đó, không biết ở đó có không ?
- Không...không...Ji Yeon....mình xin lỗi cậu mình không cố ý..cậu tha ỉnh...
- Không đừng mang con mình đi, đừng mang Junhyung đi...KHông đừng mà...
- Krystal tỉnh lại đi...
- Junhyung, ác mộng thật khủng khiếp...
- Ôm chặt lấy Yong Junhyung, Krystal khóc nức nở...
- Là giấc mộng gì...
- Không em không muốn nhắc lại...
- 1 tia sáng khi lóe lên trong mắt Yong Junhyung...
- Bình tĩnh ngủ đi...
- Anh đừng đi được không....
- Anh còn ra ngoài xử lí công việc, em ngủ tiếp đi...
- Kéo tấm chăn cho Krystal Yong Junhyung, bước ra khỏi phòng anh gọi ngay cho Chun Ji....:
- Junhyung cậu có biết bây giờ là mấy giờ không ?
- Chun Ji bây giờ cậu ra khỏi giường và điều tra mối quan hệ của thư kí Kim và Krystal xem họ có liên lạc gì không?
- Yong Junhyung ngay cả Jung tiểu thư mà cậu cũng nghi ngờ sao ?
- Chun Ji, nếu cả cậu còn như thế nữa thì tôi cũng sẽ nghi ngờ cậu có tham gia vào việc này, nên cậu đừng làm tôi thất vọng...

- Được rồi...

Junhyung anh nhớ không được phá tan gia Lee em, nhớ chưa, em nghi ngờ anh bá đạo lắm đó...bức thư thứ 3 rồi đó...có lẽ là bức thư cuối cùng em viết cho anh...Junhyung...anh đã từng nói nếu em chết anh sẽ phá tan gia Lee em, em sợ điều đó, xin anh đừng làm điều đó..., người nhà em không có lỗi...Junhyung, con cũng đập này, nó đang cảnh cáo anh đó”

- Anh Junhyung...có...thấy trong túi của tôi hôm đó có 1 chiếc hộp nhỏ bằng nhung không...?

- Không thấy, có gì sao, thư kí Lee...?

- À ! không có gì ? chỉ là tôi vô ý đánh rơi 1 vật quan trọng mà thôi, cảm ơn anh Yong Tổng...

- vậy sao ? Ánh mắt Yong Junhyung lơ đãng nhìn cô...

- Thư kí Lee, cô thích trồng hoa gì nhất...

- Hoa hồng và xương rồng...có gì sao ?Yong tổng...

- Không có gì cô ra ngoài đi...

- Yong tổng anh lạ lắm...

Tan làm về đang lơ ngơ đợi xe buýt thì :

Cướp cướp...chiếc túi xách của Ahreum bị 1 tên cướp giật đi mất...

không thể được trong đó luôn có 1 thứ quý giá nhất với cô, kể từ khi mất đi chiếc hộp, cô đã đau lòng muốn chết...có dù cướp có lấy hết tiền trong túi cũng được nhưng đừng lấy bức ảnh của cô...

- thưa anh túi đây ạ! Đưa cái túi cho người đàn ông mang kính đen kia

- tiền của cậu đây...nhiều hơn số cậu cần đó....

- Đóng cửa kính xe, trên khuôn mặt lạnh lùng nở ra 1 nụ cười khéo léo...

- thế là hết...tất cả mọi thứ sao bỗng dưng biến mất trước mắt cô...

- tại sao lại như thế chứ....bỗng nhiên Ahreum òa khóc...

biệt thự nhà họ Yong :

- Yong tổng, Jung tiểu thư có biểu hiện hoang mang, trầm cảm.Bác sĩ Yoo lên tiếng...

- Nguyên nhân là gì ?

- Có thể là do sốc hoặc có chuyện gì trong quá khứ ám ảnh...

- Được rồi...ông có thể về...

- Xin phép anh Yong Tổng...

....Đừng Ji Yeon....tha nh...mình không cố ý...là tại thư kí Kim, tại ông ta, mình không làm hại cậu...Ji Yeon...

- Krystal...Yong Junhyung lay lay Krystal, Krystal - nói, chuyện của Ji Yeon là như thế nào ?

- Anh Junhyung...em xin lỗi, chuyện của Ji Yeon là do em...

- Nói chuyện gì đã xảy ra...

- Anh Junhyung anh làm em đau...

- Kiên nhẫn anh có hạn...Yong Junhyung rít lên...

- Là do thư kí Kim, trước hôn cưới của anh và Ji Yeon ông ta đã gọi điện cho em...ông ta hỏi em có yêu anh không ? Nếu em hợp tác với ông ta, thì ông ta sẽ giúp em đến với anh, ông ta nói...biết em có thai với anh...bảo ông ta sẽ làm muộn đám cưới để em có cơ hội nói với anh về cái thai...em không ngờ mọi chuyện lại như thế...

- Anh Junhyung em xin lỗi,em không cố ý hại Ji Yeon...
 - Krystal, thật không ngờ, với bạn thân mà cô cũng có cũng có thể làm như thế...
 - Anh, em xin lỗi...
 - Krystal, hi vọng chiều nay trở về tôi sẽ không thấy cô trong căn nhà này nữa...
 - Anh Junhyung,đừng đuổi em đi...em xin lỗi...
- Đẩy ngã Krystal xuống sàn nhà...Yong Junhyung bỏ đi
- Ji Yeon, tại sao cậu chết rồi mà cũng không buông tha Junhyung ình chứ...tại sao ?
- Yong Junhyung buồn bực bỏ ra ngoài...lái xe như bay trên Đường, Yong Junhyung...lại đi ra biển...
- Trở về nhà vào sáng hôm sau....
- Krystal, cô còn chưa đi sao ?
 - anh, em không đi...
 - Người đâu, mang Jung tiểu thư về nhà...
 - Anh Junhyung, đừng bắt em về nhà....
 - Đưa đi...
 - Yong Tổng...hôm nay anh tới sớm vậy...Ahreum ngạc nhiên...,anh còn tới sớm hơn cả cô...
 - chuẩn bị đi..hôm nay chúng ta tới thăm khu resort Thiên an...
 - vâng...
- Nói rồi Yong Junhyung bước nhanh ra xe...
- đây là khu bể bơi mới thông minh...được thiết kế rất đặc biệt...
- Ring ,...ring...
- alo...anh Lee Joon...em vẫn khỏe...
 - vâng...
 - Á, rầm...bùm...

15. Chap 14:ngày Trở Về

Yong Junhyung bất ngờ đột ngột quay đầu lại thấy có người ngã xuống nước...đó chẳng phải là ...Ahreum sao ...?

Không kịp suy nghĩ, Yong Junhyung lao mình xuống nước...

Đưa cô lên bờ...trông thấy cô bờ phờ, anh vội vàng hô hấp nhân tạo...

Hôm nay cô mặc 1 chiếc áo trễ cổ...lộ hẳn bờ vai trắng...vết bớt trên vai trái của cô làm anh dừng lại...

Đây chẳng phải là....

- khụ khụ....khụ...cô ấy tỉnh rồi...
- Yong tổng sao anh nhìn tôi vậy...

Ném chiếc áo khoác cho cô Yong Junhyung bỏ đi...

- Yong tổng...chờ tôi với...

Báo cáo về cô Lee Ahreum đã có...:

Ahreum cô vào đây 1 lát...

mở cửa vào phòng, không thấy ai cả...Đột nhiên 1 vòng tay ôm chặt lấy cô...thì thầm...

- Em còn muốn trốn bao lâu nữa...

- Yong tổng anh làm sao vậy, thả tôi ra...

- Ji Yeon...em có biết là anh nhớ em lắm không ?

- Yong

- Junhyung..gọi anh như thế...

- Sao anh dám khẳng định em là Ji Yeon...

- Em nhìn lên bàn xem...

- nhấn...tấm phim siêu âm...bản điều tra...còn đây là gì...

- từng đó chưa chứng minh được điều gì cả ?

- đây là bản xét nghiệm AND của em và mẹ em Ji Yeon...

- anh...Junhyung anh nghi ngờ em từ khi nào...

- Từ khi em hôn anh...Ji Yeon...1 nụ hôn nuốt trọn những gì cô định nói...

- Nói cho anh biết mọi chuyện,nếu anh đoán không nhầm thì em biết chuyện của Krystal...

- Em biết...

- Nào ngồi xuống đây và nói cho anh biết chuyện gì đã xảy ra với em.

- được...

Junhyung...sau khi bị rơi xuống vực cùng xe oto, thực ra thư kí Kim Đã đẩy em ra qua cửa xe...có lẽ phúc phận em chưa thể chết nên khi đó...điện thoại rơi trên vách núi còn...em thì bị rơi xuống phía dưới và mắc vào nhánh cây nên không ai biết...

Junhyung mím môi, siết chặt vòng tay ôm cô lại....

- Sau đó thì sao ?

- Sau đó, khi tỉnh dậy em thấy toàn thân mình toàn là máu...thấm ướt hết áo cưới...em đã kêu cứu, nhưng không có tiếng trả lời...mệt mỏi em thiếp đi...

- Anh xin lỗi...là lỗi của anh...

- Junhyung anh không có lỗi...nắm lấy tay anh Ji Yeon tiếp tục câu chuyện...- em đã ngủ trên lưng chừng núi kia 1 đêm...hôm sau, em được 1 anh chàng leo núi cứu sống...em đã hôn mê bất tỉnh hơn 2 tuần...khi tỉnh dậy, em mới biết mình bị sảy thai và toàn bộ khuôn mặt bị hủy hoàn toàn...lúc đó rất hoang mang...

- Sao em không tìm anh...

- Em đã định thế, nhưng mất con...lại bị biến dạng khuôn mặt em không dám về tìm anh...em đã tìm đến anh Lee Joon...

Khuôn mặt Yong Junhyung tối sầm lại :

- Anh ta làm em tin tưởng hơn anh...

- Junhyung, bình tĩnh em sẽ kể anh nghe....

- Haz...thở dài thườn thượt...

- Người ân nhân cứu em hôm đó, có quen 1 vị bác sĩ phẫu thuật chỉnh hình rất giỏi bên Mỹ, anh ta và anh Lee Joon đã đưa em qua đó làm phẫu thuật như diện mạo hiện nay...khi trở về em định đi tìm anh nhưng nghe tin anh và Krystal qua lại, em rất sốc quyết định buông xuôi...
- Tình cờ em điều tra ra sau cái chết của em anh rất đau lòng, em tìm đến những kỉ vật đó thì tất cả đều bị mang đi rồi, em đoán anh đang giữ chúng...
- Đúng thế...
- Em quyết định thêm 1 lần nữa trở về quyền rũ anh...thực ra là em nghe nói anh đang có ý định thu mua công ti ATP...?
- Nếu như không có chuyện đó, em sẽ không xuất hiện trước mặt anh sao ?...
- Nhưng dù sao em cũng đã trở về bên anh chỉ là diện mạo khác thôi...
- tại sao 2 lần anh đều trông thấy bóng dáng em...ở Seoul và Busan...
- lần thứ nhất là do ảo giác mà thôi. Còn lần thứ 2 do 1 loại thuốc gây ảo giác mà em đã bảo phục vụ cho vào li rượu của anh...
- em...em....
- Junhyung anh mắc bệnh nói lắp sao ?
- Yong Junhyung em muốn nhờ anh 1 việc ?
- Nói đi !
- Junhyung...Đừng trả thù Krystal được không ? mất đi khả năng làm mẹ đã là 1 sự trả giá quá đắt rồi, bây giờ tinh thần cô ấy lại không tốt rơi vào trầm cảm như thế, anh nên tha cho cô ấy đi...
- Ji Yeon, con chúng ta đã chết, lại còn em phải chịu khổ như thế nữa, anh không nghĩ, mọi chuyện có thể dễ dàng như vậy...
- Junhyung,con cô ấy cũng mất, cô ấy là bạn em, em hiểu rõ khi yêu 1 người con người ta sẽ mất hết lí trí như thế nào...
- Được rồi...ý vợ là ý trời...
- Junhyung,anh đáng yêu lắm..
- Anh vẫn không thể hiểu nổi, Ji Yeon..?
- Chuyện gì...?
- Lúc công tác ở Busan, trong đêm say đó, rõ ràng anh thấy...em đã mang thai không thể...?
- Vết lạc hồng trên ga giường chứ gì...?
- Junhyung...tiểu xảo là ở đây...
- Nói rồi cô đưa ngón tay áp út lên cho anh xem...
- Ý em là ...em lừa anh...
- Junhyung ơ Junhyung...cả 1 đời phong lưu mà anh vẫn bị em lừa...anh có biết vì chuyện đó mà em mất bao nhiêu là máu để làm thử cho giống không ?
- Anh không tin 1 người như em có thể nghĩ ra những kế như thế để đưa anh vào tròng ?
- tất nhiên rồi, mấy trò đó là do Chun Ji và anh Lee Joon bày cho em mà....
- Chun Ji...tôi sẽ rút hết vốn đầu tư vào công ty cậu...
- Anh Junhyung mặc kệ chuyện đó đi, chúng ta đi ra biển thôi, em muốn ra biển...
- Ji Yeon anh nghĩ chuyện đó, chúng ta sẽ làm sau bây giờ chúng ta còn việc quan trọng hơn...

- -Chuyện quan trọng ...là chuyện gì....
- Em Đoán xem....?
- Junhyung, sao nhìn anh có vẻ gian tà vậy...thôi em đi trước...
- Ôm chầm lấy vòng eo của cô, Junhyung dùng môi mình nuốt hết những lời cô nói :mà trả lời...
- Chúng ta phải sản xuất tương lai...Ji Yeon...
- Yong Junhyung...anh...đây là phòng làm việc...
- Ring...ring...em có điện thoại...
- mặc kệ nó đi...
- không được..alo...Anh Lee Joon có chuyện gì mà gọi cho em vậy ?
- Ji Yeon...Krystal...
- Cô ấy làm sao ?
- Cô ấy bị tai nạn xe....mất rồi...
- Anh....

Cùng đó ở nửa vòng trái đất bên nước mỹ xa xôi, có 1 người con trai đang đẩy xe lăn cho 1 cô gái...

- Anh L, em có thể tự đi được mà, tại sao lại phải ngồi xe lăn chứ..?
- Jin mắt em còn chưa khỏi, em đừng đi lại lung tung như thế, được chứ, có anh ở đây là được rồi...
- Anh là bác sĩ không thể suốt ngày bên cạnh em như vậy được...những bệnh nhân khác sẽ nạnh tị với em...
- Jin...họ không phải Bạn gái anh....
- Anh L, em muốn được trở về quê hương, ở đó em còn người nhà nữa không...
- Jin em quên rồi sao, chúng ta là trẻ mồ côi, ba mẹ em đã mất trong tai nạn xe hơi rồi...
- Vậy sao ? Đâu mắt Jin chợt buồn...
- Ít ngày nữa anh sẽ xin chuyển công tác về Hàn quốc chúng ta sẽ về đó được chứ...
- Được, bác sĩ tài năng như anh ở đâu người ta cũng cần mà...
- Phi Yên từ bao giờ em học cách nịnh người khác vậy...
- Em học từ mấy chị y tá đó...
- Sao em cứ 1 mực nhận là em gái anh mà không phải bạn gái anh chứ..em không muốn sao ?
- Không phải anh L, anh không thấy nói em gái anh họ rất lấy lòng em sao, chẳng qua em chỉ chớp cơ hội của họ thôi mà...
- Nha đầu này, em khôn lắm...
- Anh L, khuôn mặt của em như thế nào, cả của anh nữa, tại sao em không nhớ gì cả ?
- Jin, sau cơn sốt vì rút em bị ảnh hưởng tới 1 vài dây thần kinh gây mất trí nhớ tạm thời thôi...mất của em là do tai nạn xe năm đó...chỉ cần em khỏe lại, anh sẽ đi khắp nơi tìm người có giác mạc phù hợp cho em....
- Anh...cám ơn anh, vất vả quá rồi...

Hôn nhẹ lên trán cô, L mỉm cười...:

- Đồ ngốc ! sau này là vợ anh rồi có gì vất vả đâu...
- Anh...
- được rồi, anh đưa em về phòng...

Tại Nhà Họ Yong...

- Ji Yeon...lâu lắm rồi anh mới lại được uống vị café này...
 - Anh Junhyung..sau này anh có thể gọi em là Ahreum được không...?
 - tại sao ? em là Ji Yeon cơ mà...
 - thời gian gần đây, mọi người đều gọi là Ahreum, em có điểm đã quen rồi...
 - Nhưng mà...thôi thế cũng được...
 - Cám ơn anh...Junhyung...
 - chỉ cám ơn vậy thôi sao ?
 - thật đáng ghét mà...Nụ hôn nhẹ nhàng đậu trên môi Yong Junhyung...
 - như vậy còn chấp nhận được
 - Ahreum, chúng ta tổ chức lại đám cưới được không ?
 - chẳng phải như thế này cũng tốt sao...?tháng sau nhé...
 - quyết định như vậy đi...bây giờ anh tới công ty..em ở nhà, không được chạy lung tung hiểu chưa...
 - Yong Junhyung em không phải trẻ con...nhưng tại sao em không được đi làm, rõ ràng em là thư kí của anh cơ mà....Ahreum giận hờn nói...
 - Ahreum...anh không muốn em vất vả,..nghe lời anh...
 - Anh muốn tuyển mấy cô thư kí chân dài đúng không...?
 - Ahreum...
 - Thôi em đùa thôi mà...anh đi nhé
- Sân bay...
- Anh L đây là chỗ nào...
 - Jin Đây là Sân Bay incheon của Busan...
 - Sao chúng ta lại tới đây, em tưởng chúng ta sẽ tới Seoul cơ mà..em nghe trên truyền hình khí hậu ở đó rất ẩm áp, còn Busan lạnh em không thích...
 - Jin ngoan anh làm thủ tục xong, anh sẽ mang em đi chơi rồi chúng ta vào Seoul được không
- p/s: truyện mang tính bất ngờ cao lắm đấy,đừng vội kết luận nhé,khì khi

16. Chap 15: Ji Yeon À,em Là Ai Chứ?

- Jinie ngoan anh làm thủ tục xong, anh sẽ mang em đi chơi rồi chúng ta vào Seoul được không
- Anh...kem ở Busan rất ngon nha...
- Em ăn ít thôi được chứ, bệnh của em không được ăn nhiều đồ lạnh...
- Anh...em không phải trẻ con, với lại em rất khỏe, không tin em có thể ăn hết 5 li kem cho anh xem...
- được...à mà không...anh không mắc lừa em đâu...Jinie à...
- hihi...càng ngày anh càng thông minh ra nha.
- Còn em càng có nhiều trò hơn chứ gì...

- Đâu có...

- Ji Yeon là em sao ?

Cả 2 giật mình bởi tiếng nói của Người đàn ông lạ...

- Xin lỗi anh nhận nhầm người rồi, tôi không phải là Ji Yeon tôi tên là Jin...

- Vâng chúng tôi mới từ Mỹ về hôm qua, có lẽ anh nhận nhầm người chẳng... L vội thay lời cô giải thích...

- Xin lỗi, cô trông giống em gái của tôi nên có thể tôi nhìn nhầm...thật là có lỗi...

- Không sao...

- Để chuộc lỗi, tôi xin mời hai người bữa kem hôm nay, mong 2 người đừng từ chối...tôi sẽ rất áy náy với sự thất lễ của mình...

- Không cần vậy đâu...L vội vàng từ chối...

- Cám ơn anh, tôi sẽ ăn tới khi nào anh không thể trả nổi tiền thì thôi...

- vậy thì còn gì bằng...tôi là Lee Joon, rất vui được biết hai người...

- Tôi là L còn đây là bạn gái tôi Jin...

- Chào cô, rất hân hạnh...

- Xin lỗi anh, cô ấy không thể nhìn thấy...

- Tôi xin lỗi...

- 1 tai nạn thôi mà, anh Lee có lẽ hôm nay anh xin lỗi quá nhiều chẳng...

Meo...meo...đột nhiên có 1 chú mèo đáng yêu tới cọ vào chân Của Jin, cô hốt hoảng...:

- Anh L đuổi nó đi...đi...!

- Jin Bình tĩnh...anh đưa nó đi rồi...

- Cô ấy bị dị ứng với mèo...L quay sang giải thích với Lee Joon...

-Ồ, vậy sao...em gái tôi cũng vậy, thật vinh dự khi gặp cô...

Ring ...Ring...

- được...tôi tới ngay...

- Xin lỗi tôi phải đi, nếu có duyên nhất định sẽ gặp lại...

- Vâng, chào anh...

Lee Joon bước đi mà vẫn ngoái đầu lại nhìn Jin thêm lần nữa...Mình lú lẫn thật rồi, trên đời người giống người rất nhiều...Ji Yeon chẳng phải bây giờ đã là Ahreum sao...

- chiều mai chúng ta sẽ ra vào Seoul, em không muốn ra ngoài chơi nữa sao...

bên ngoài rất lạnh...em chỉ muốn ở trong phòng có lò sưởi ấm áp thôi...

- vậy được anh ra ngoài 1 lát, em đừng đi ra ngoài kéo lạc...

- Đã biết anh đi đi...em sẽ ngoan ngoãn ngồi trong nhà nghe tin tức...

- "Yong tổng, nghe nói anh đã tìm lại được vợ mình sau tai nạn, nghe nói cô ấy là Lee Ahreum...

- Phải...

- Xin anh cho biết liệu bao giờ 2 người làm đám cưới lại...

- Có lẽ không lâu nữa..."

- Ui da...đang gọt táo bỗng dưng cô bị đứt tay...tự gõ vào đầu Jin thì thầm...:

- Mình đúng là vô dụng mà ngay cả gọt hoa quả cũng không làm được...

Tại sao mình không nhớ được chuyện quá khứ nhỉ, anh L bảo rồi mình sẽ nhớ ra mà, tại sao không hề có 1 chút gì lưu giữ trong đầu mình vậy...

Sao mình đau đầu như vậy, cứ mỗi lần cố nhớ chuyện gì cũng vậy....

a....a....

anh L sao em lại nằm ở đây...?

Anh về nhà thấy em nằm trên sàn nhà. nhớ lần sau không được để anh lo lắng nữa...

Vâng...em xin lỗi...

Em vẫn muốn chiều mai vào Seoul hãy anh sẽ dời thời gian lại nhé...

Không sao em vẫn tốt...em muốn vào đó...có cái gì đó cứ thúc giục em tới đó...

Sân bay :

Em đứng đây chờ anh...không được đi đâu...?

Được...anh đi lấy hành lí đi...

“Bốp”

Ôi tôi xin lỗi tôi không có ý...

Jin đụng vào ai đó...cảm giác có 1 luồng điện nhỏ chạy vào cơ thể khi người đó đưa tay ra đỡ lấy cô...

Không sao...?

Con trai chúng ta ở đây...?

Người con trai đó sau khi đỡ cô dậy nghe tiếng gọi vội vã bỏ đi...?

Jin em sao vậy...?

Em không sao, em vô ý va phải người ta thôi...

Giọng nói đó quen thuộc quá...Yong Junhyung suy tư...mình làm sao vậy, đầu óc có lẽ làm việc vất vả quá rồi...Yong Junhyung thở dài...

- Anh L em muốn tới biển...?

- Được rồi, nhưng em phải khoác áo ấm đã rồi chúng ta sẽ đi...

- Anh L vì sao em lại thích biển nhỉ ? có phải em thích gió biển không...?

- nhắm mắt lại và cảm nhận đi...cô sẽ nghe được tiếng hát của biển...

- cảm ơn...anh là ai...?

- Tôi là Lee Chun Ji...

- Chào anh...tôi là Jin...

- Cô rất giống 1 người bạn của tôi...

- Ji Yeon sao ...?

- Cô biết cô ấy...

- Lúc mới tới Busan cũng có Người gọi tôi như thế, nên tôi đoán vậy không biết có đúng không...?

- Đúng...người đó là ai vậy...

- Anh ta...à, anh ta nói tên là Lee Joon...

- Lee Joon...

- Vâng...anh quen anh ta sao...
 - Đúng thế ?
 - Nhưng tôi giống cô gái tên là Ji Yeon bạn của anh sao ...?
 - Đúng thế...cô sống ở nơi nào...?
 - Tôi mới từ Mỹ về được mấy hôm...!
 - vậy sao...Đây là danh thiếp của tôi...
 - Xin lỗi anh tôi không thể nhìn thấy...
 - Cô...
 - chỉ là 1 tai nạn thôi...
 - Jin, ai vậy...?
 - Anh L...
 - Tôi là Lee Chun Ji...
 - Em vừa quen anh ấy, thêm 1 người tưởng em là cô gái tên Ji Yeon...
 - Ánh mắt L hơi tối lại trong chốc lát nhưng làm sao có thể qua mắt được con mắt nhà nghề của Chun Ji...
 - Có dịp sẽ gặp lại anh Lee...Jin chúng ta về khách sạn thôi...anh không muốn em bị cảm đâu...
 - Dạ...anh Lee tạm biệt...
 - tạm biệt...Đôi mắt của Chun Ji không rời bóng của Jin...
 - rất giống, không biết liệu Yong Junhyung nhìn thấy cô ấy sẽ có phản ứng như thế nào...
 - Jin, chúng ta nhất định sẽ gặp lại nhau...
- Nói rồi anh mỉm cười, bước đi....:
- Junhyung, cậu biết hôm nay tôi vừa gặp chuyện vui không, tôi mời cậu ăn cơm...
 - cậu vừa kí hợp đồng sao ? có nhã hứng mời tôi ăn thì tôi không từ chối...
- còn hấp dẫn hơn thế...
- Thư Kí Kim tìm hiểu khách sạn mà cô gái kia ở cho tôi, thử xem tối nay họ sẽ ăn tối ở đâu, rồi gọi điện cho tôi...
- cuộc sống sẽ bớt nhàm chán hơn rồi
- Bước vào nhà Hàng Nhật, Yong Junhyung thong thả ngồi xuống, lười biếng mở lời...:
- nói xem Lee Chun Ji, chuyện gì làm cậu điên lên muốn mời cơm tôi...
- không để ý tới câu hỏi của Junhyung, Lee Chun Ji hỏi luôn :
- Cậu và Ji Yeon dạo này như thế nào rồi...
 - Lee Chun Ji cậu mắc thêm bệnh lãng tai từ lúc nào vậy, tôi quen 1 vài bác sĩ giỏi đấy, tôi sẽ giới thiệu cho...
 - Cậu không móc họng tôi thì cậu thấy không vui...?
 - Tôi không dễ gì từ bỏ niềm vui của mình, Chun Ji...? Món ăn Nhật tôi tưởng cậu ghét...
 - Có 1 thứ tôi muốn cho cậu xem hơn là Món ăn Nhật...
 - Cầm tờ thực đơn lướt qua vài món đắt nhất, anh nói...:
 - Tôi rất chờ mong...cho tôi những món đắt nhất...

- cậu đúng là giết người mà...không sao...rồi cậu lại phải cảm ơn tôi thôi...Yong Junhyung cậu nhìn bàn đối diện kia đi...cô gái đó...

Liếc mắt theo hướng chỉ của Chun Ji, chiếc thực đơn trong tay Yong Junhyung rơi xuống...:

- Ji Yeon...

- Haha, tôi đã nói mà...nhưng đó là Jin không phải Ji Yeon...Junhyung có Ahreum rồi mà cậu vẫn còn mơ về hình bóng xưa sao...?

- Ngược lại nhìn Junhyung, Chun Ji mới phát hiện từ nãy giờ anh toàn độc thoại 1 mình...Yong Junhyung đã rời khỏi chỗ ngồi bước gấp tới bàn ăn của Jin...vội vàng đuổi theo...

- Ji Yeon, là em sao...?

- lại thêm 1 người nhận nhầm em rồi sao, Jin...

- L...là ai vậy...

- 1 anh chàng đẹp trai Jin...L giọng hờn giỗi nói...

- L anh đang ghen sao...?

- Không có...?

- Xin lỗi anh tôi là Jin không phải cô gái Ji Yeon anh cần tìm...

- Xin lỗi, cho sự thất lễ này...Junhyung, đây là Jin...chắc cô chưa quên tôi chứ,...tôi là Chun Ji...

Ánh mắt của Yong Junhyung vẫn không ngừng nhìn cô, mọi người đều thấy riêng cô thì không ?

- Anh Lee, rất vui gặp lại anh...

- Có phiền không nếu chúng tôi ngồi đây...

- Có ...không...L và Jin đồng thanh trả lời...

- Hai người ngồi đi, chỉ là 1 bữa ăn thôi mà...

- Cảm ơn...

từ nãy tới giờ Junhyung nhìn cô không chớp mắt mà không hề nói câu gì...

Lee Chun Ji nhanh chân ngồi bên cạnh L, giành chỗ trống bên cạnh Jin cho Junhyung...

Cuối cùng Junhyung cũng nói 1 câu làm mọi người giật mình...

- Cô ấy không nhìn thấy...

- Cô ấy gặp tai nạn...L đáp lời anh thay Jin...

- Vậy sao...?Thái độ lười nhác của anh thật làm người khác khó chịu riêng Jin vẫn mỉm cười

- Thức ăn của em đây...

- Em tự làm được, L...

Đột nhiên Yong Junhyung gấp cho Ji Yeon 1 miếng sushi lươn..., vừa đưa lên tới miệng Jin đã thả nó lại bát....

- Anh L anh quên em không ăn được lươn sao...?

- Là tôi...tôi không biết...

- Không sao?

“Cộp” chiếc thìa rơi xuống sàn nhà...

Cả Jin và Yong Junhyung cùng cúi xuống nhặt, vô tình hay cố ý đôi môi của Yong Junhyung chạm nhẹ vào má Jin...

lập tức ngồi dậy đỏ mặt, tim đập như đánh trống...

Xin lỗi anh tôi không cố ý...

Không sao...tôi sẽ gọi người mang cho cô 1 chiếc khác...

Cảm ơn...

Có chuyện gì vậy..? L nhìn cô ngạp ngừng..

Không có gì..cô vội vã thanh minh...

chỉ có Yong Junhyung không tỏ thái độ gì con Lee Chun Ji thì tủm tỉm cười

- Cô ấy giống Ji Yeon đúng không..?

Trên xe Lee Chun Ji hỏi...

- Đúng thế, cô gái mà tôi va ở Sân bay có thể là cô ấy, cảm giác đó như luồng điện chạy qua người...rất mãnh liệt...cảm giác muốn chạm vào Cô ấy...

- Còn mạnh mẽ hơn cả Ahreum đúng không...?

- Đúng thế, làm sao cậu biết...

- Tôi làm con sâu trong bụng cậu rồi....

Junhyung đó không phải là Ahreum sao...?

Nhìn theo ánh mắt Chun Ji...Yong Junhyung khẳng định :

- Là cô ấy...sao cô ấy ở đây...

dừng xe lại ven đường,ngẫu nhiên anh muốn hỏi cô đi đâu...

định lấy điện thoại gọi cho cô, nhưng thấy 1 người ăn mày tới gần cô xin tiền... anh lại thôi tò mò muốn biết cô còn như xưa hay không...?

Nhìn thấy cô xua đuổi người ăn mày không thương tiếc, như thể sợ lây bệnh truyền nhiễm....Yong Junhyung lắc đầu...

- Junhyung tôi đoán cậu cũng đang nghĩ như tôi...

- Có thể...cô ấy không còn giống như trước nữa...

- Con người có thể thay đổi nhưng tính cách trong 1 thời gian ngắn không thể thay đổi được

17. Chap 16

- Yên tâm Chunji, tôi không tin cô ấy là Ji Yeon thật...

- Yong Junhyung...cậu...

- một người chưa yêu ai thật lòng như cậu làm sao có thể hiểu nổi chứ...

- Yong Junhyung tôi không muốn mắc vào cái gông của gia đình như cậu...

- Lee Chunji xuống xe...

- tại sao...

- tôi bảo cậu xuống xe...

Rầm đóng cánh cửa xe lại, Chunji con ngẩn ngơ Yong Junhyung đã phán 1 câu xanh rờn...:

cậu tự bắt xe mà về....rồi đi thẳng...

- Yong Junhyung cậu là đồ...

ở lại trọ trọ 1 mình Lee Chunji ngao ngán, lắc đầu bắt taxi về...

- Ahreum em có ở nhà không ?anh về đón em ra ngoài chơi...

Em vừa mới ở biển về đang mệt không muốn đi nữa...

- vậy sao, vậy nghỉ ngơi tối chúng ta ra ngoài ăn cơm...

- Được...!

-tại sao lại nói dối Ahreum...

L đưa Jin về nhà, anh ngồi ngay vào bàn máy tính gõ ngay từ khóa... “Ji Yeon”

Hàng loạt kết quả còn có cả ảnh nữa....

Ji Yeon vợ chưa cưới của Yong Junhyung bị tai nạn chết trên đường tới nhà thờ...

sự trở về bí ẩn của cô dâu...

ai mới là kẻ gây chuyện...?

.....hàng trăm tiêu đề bài báo...

Hóa ra là như thế, bây giờ còn có thêm 1 cô Ji Yeon nữa sao...Liệu Jin có phải là Ji Yeon hay không...?

Nếu vậy chẳng phải anh mất cô cho Yong Junhyung sao...

Không được mình nhất định không để mất cô ấy...?mình phải nhanh chóng kết hôn với cô ấy...?Đúng thế...

- Anh L...anh giúp em sấy khô tóc được không, máy này khó dùng quá...

- được đợi anh 1 lát...

Gập máy tính lại anh bước vào phòng ngủ của Jin...

- Để anh giúp em...

- Anh L...liệu trên đời này có nhiều người giống nhau như vậy không, em không hiểu sao mọi người cứ nhận nhầm em với cô gái tên là Ji Yeon kia nữa...

- Jin trên đời chuyện người giống người là hoàn toàn giống nhau, em lo lắng chuyện đó làm gì...

- Anh kể quá khứ cho em nghe được không ?

- À..được...

- hồi nhỏ anh và em là thanh mai trúc mã...cha mẹ chúng ta đã hôn ước cho chúng ta...năm em 16 tuổi thì gia đình em gặp 1 tai nạn trong chuyến đi chơi. chỉ còn em may mắn thoát nạn...sau đó, ba mẹ anh đưa chúng ta qua Mỹ...sống tới bây giờ...1 năm trước, trong 1 lần đi picnic với bạn bè, em bị ngã xuống núi, nên bị mất trí và mất không nhìn thấy như bây giờ...

- anh L, anh kể những kỉ niệm của chúng ta cho em nghe nhé, em không nhớ gì cả...

Ring...ring,...

.....

- Jin anh có ca phẫu thuật tai bệnh viện, em chịu khó ở nhà 1 mình nhé, anh sẽ cố gắng về sớm...

- Được...

- Nhìn tập hồ sơ trên bàn Yong Junhyung, Lee Chunji thở dài...:

- Junhyung cậu điều tra Ahreum sao...cả cô gái tên là Jin nữa...

- Tôi chưa bao giờ ngừng điều tra cô ấy...
 - . cậu không tin Ahreum là Ji Yeon, nhưng những bằng chứng đó...
 - tôi tin vào trực giác và trái tim của mình hơn là bằng chứng đó....nó có thể làm giả...
 - nhưng xét nghiệm AND là do chúng ta làm không thể giả được...
 - đó là điều tôi muốn tìm ra....hồ sơ của cô gái Mang tên Jin hoàn toàn không tìm ra 1 chút manh mối nào...có thể cô ta không phải là Jin thật sự...
 - mọi chuyện càng ngày càng thú vị đây...
 - cậu rảnh quá hay sao lại tới đây...
 - không ! tôi muốn đưa cậu tới gặp cô Jin xinh đẹp kia...
 - làm sao cậu...
 - tôi rất hứng thú với cô ấy...và cả vị Bác sĩ tên L kia nữa...xem ra chuẩn bị có chuyện hay để xem rồi
 - cô Jin đang ở đâu...?
 - cậu nóng vội gì chứ...rồi sẽ gặp thôi mà...cô ấy đang ở cô nhi Viện mà cậu thường hay tới...
 - cô nhi viện ...
 - tôi rất muốn biết biểu hiện của Ahreum khi gặp Jin...
 - có lẽ chúng ta sẽ tìm hiểu được điều gì từ đây, tôi đi chuẩn bị xe
 - Ahreum, anh đưa em tới cô nhi viện, ngày mai anh có hợp đồng không thể mang em đi được...
 - được anh tới đón em...!
- Chiếc xe dừng trước cô nhi viện, Yong Junhyung thấy Chunji cũng đứng bên cạnh Jin mà không thấy L..
- Yong Junhyung dẫn Ahreum tới gần Lee Chunji và Jin...
- Chunji anh cũng tới đây sao? thật bất ngờ...
 - Ahreum! Em tới rồi sao...?
 - Cô gái này là...?
- Nãy giờ đứng ngoảnh lưng lại với Junhyung và Ahreum, khi Lee Chunji cầm lấy tay cô xoay người lại...
- Anh Chunji có chuyện gì vậy...
 - Junhyung và Bạn gái Ahreum muốn hỏi thăm em, Ahreum sững sờ nói không nên lời...?
 - Cô ấy có khuôn mặt giống em phải không?
 - Đúng...Đúng thế.....
 - Xin chào tôi là Jin...
 - Chào cô...
- Cái bắt tay run run của Ahreum không che mắt được 2 con cáo già lành nghề
- Mắt cô ấy...
 - Cô ấy không thể thấy...
- Như hai người bạn Yong Junhyung hỏi Jin
- L không đi cùng cô sao ?
 - Anh ấy vừa có điện thoại của bệnh viện...

Nhìn Thấy nụ cười quý dị của Lee Chunji, Yong Junhyung đoán ngay ra quỷ kế này là do hắn sắp đặt đề ra....

Lũ trẻ thay vì bám lấy Ahreum, chúng cứ quần quýt bên Jin...

- chị Ji Yeon...chơi cùng bọn em đi...

- Chị nói rồi, chị tên Là Jin, chị không phải là chị Ji Yeon của các em...

- Nhưng chúng em muốn gọi chị là Ji Yeon thôi...chị rất giống chị ấy...

Được rồi, chúng ta lại đằng kia chơi

- em cùng lại với cô ấy...Nói rồi Ahreum tiếp bước Jin đi...

- xem ra chuyến đi này chúng ta có nhiều thu thập rồi đây...

- chỉ cần chờ báo cáo mà tôi điều tra được từ bên Mỹ gửi về nữa thì mọi chuyện sẽ sáng tỏ thôi...

- cậu thật nham hiểm...Junhyung...

- cảm ơn đã quá khen...

- Jin cô sao không nhìn thấy...? Ahreum bắt chuyện với Jin...

- Tôi gặp tai nạn...Jin mỉm cười thân thiện...

- vậy sao...cô sống ở Seoul sao...

- tôi vừa mới từ Mỹ trở về với Bạn trai...

- cô có bạn trai rồi sao...?

- Vâng...nụ cười e thẹn trên khuôn mặt của Jin làm Ahreum hài lòng...

- Jin...

- Anh L xong công việc rồi sao...?

- Đúng thế , chúng ta về thôi, em cần tới bệnh viện...

- Em biết rồi...?

- Cô bị gì sao ...?

- Anh Yong , anh Lee, thật bất ngờ khi gặp hai anh ở đây...?

- L chào anh, rất trùng hợp....?

Ahreum, đây là L, bạn của Jin...

Tôi là bạn trai cô ấy...chào cô...

Chào anh...

Cô ấy bị gì sao...?

Cô ấy phải kiểm tra định kì vết mổ dạ dày trước đây...

Như sét đánh bên tai 3 người còn lại, còn nhân vật chính của chúng ta vẫn không hay hề hấn gì...

Chúng ta đi thôi anh L...? Jin giục L đi nhanh,. Cô cảm nhận được có ánh mắt nóng bỏng đang nhìn mình

À ! vậy sao...tôi lại không nghĩ đây là sự trùng hợp ngẫu nhiên...?

p/s: nhớ cmt góp ý vài dòng nhé,có j mình sẽ chỉnh sửa ^^

18. Chap 17:sáng Tổ

Chúng ta cũng về thôi anh...Ahreum cũng lôi kéo Junhyung khỏi ánh mắt không dành cho cô kia,...anh Chun Ji anh cũng về chứ...

Tôi tới công ty đợi cậu nhé...

được tôi đưa Ahreum về, cậu tới đó trước đi...

Junhyung...xem chừng lại thêm 1 bi kịch nữa xảy ra rồi...

tối mấy ngày sau...tại nhà hàng Pháp xảy ra 1 sự kiện đặc biệt...:

Jin đồng ý lấy anh nhé...?

Anh L, sao lại gấp như vậy, không đợi em phẫu thuật mắt xong sao...hoàn cảnh em bây giờ...

Jin, anh không muốn chờ thêm nữa, anh sẽ làm đôi mắt cho em được chứ...

đồng ý với anh nhé...?

Trong ánh nến lung linh, bản nhạc nhẹ nhàng và mùi hoa hồng thoang thoảng đã tạo nên 1 mối tình lãng mạn...:

Được em đồng ý....

Ôm chầm lấy Jin giữa quán ăn sang trọng mặc kệ người khác nói gì anh không quan tâm, điều quan trọng nhất bây giờ là cô đã đồng ý lấy anh, cho dù cô là vợ trước đây của Yong Junhyung cũng được, bây giờ cô là của anh...

- 2 tuần nữa chúng ta sẽ làm đám cưới được không...?

- Anh sắp xếp đi...

- mọi chuyện bận rộn kết hôn cuốn cô vào vòng xoáy mê mẩn, hôm nay đi thử váy cưới, L chọn 1 tiệm áo cưới lớn nhất Seoul...vừa bước chân vào cửa hàng 1 nhân viên đã chạy ra nồng nhiệt chào hỏi...

- Yong phu nhân...lần này chị tới thử áo cưới mới sao...?

- Xin lỗi cô, có lẽ cô nhận nhầm rồi, tôi là Jin, không phải Yong Phu nhân...

-Ồ, xin lỗi cô, có lẽ tôi nhìn nhầm, mời cô vào...:

- Chúng tôi mới nhập về rất nhiều loại váy cưới....

- Anh L anh chọn đi...

- Xin lỗi cô cô có thể dẫn cô ấy đi thử được không, mắt cô ấy...

- Nhanh chóng hiểu ý...Vâng..vâng...mời tiểu thư đi lối này....

- Junhyung có báo cáo bên Mĩ gửi về rồi sao...?

Nhìn vẻ mặt đăm chiêu của Junhyung, Chun Ji có thể đoán ra phần nào...có thể mọi chuyện sẽ phức tạp từ lúc này...

- cậu xem đi...cầm bản báo cáo trên bàn Chun Ji cũng choáng váng không ngừng...

- Chuyện này,...?

- Quá bất ngờ phải không...đến bây giờ tôi cũng không dám tin nữa là...

- vậy cậu định như thế nào...

- tôi muốn Ahreum nói sự thật...bây giờ Jin không còn nhớ Yong Junhyung này là ai nữa...

- Ahreum..em có dấu anh chuyện gì không...?

- Junhyung anh làm sao vậy, anh nghi ngờ chuyện gì sao...?

- Không có anh chỉ hỏi vậy thôi, anh không muốn bị người khác phản bội...
- Vậy sao...Ahreum ngập ngừng...
- Ahreum đừng bao giờ nói dối anh được chứ,...với anh không có chỗ cho kẻ phản bội....
- Junhyung anh yên tâm...?
- Ahreum, anh cho em cơ hội mà em vẫn không muốn nói sao...đừng trách anh...anh cần Ji Yeon thật sự...
- Đột nhiên anh không thấy Jin tới biển cũng như cô nhi viện anh đâm ra lo lắng...
- Ahreum nói cho anh biết sự thật của chuyện này...
- Anh Junhyung...!
- Cầm bản báo cáo xét nghiệm trong tay và bản AND Ahreum bật cười...
- Junhyung hóa ra anh vẫn còn nghi ngờ em không phải Ji Yeon sao...?
- bản báo cáo trước đây anh còn không tin sao...là anh làm đó...
- Lee Ahreum, sự thật là như thế nào...?
- sự thật, chẳng có sự thật nào cả....như anh điều tra thôi, cần gì tôi phải nói...- Yong Junhyung anh đột nhiên ngu ngốc lúc nào thế...
- Yong Junhyung người thật ngu ngốc khi bây giờ mới nhận ra sao...nhưng dù sao cũng nhanh hơn ta tưởng...ta đánh giá người thấp quá rồi...
- Nói cho ta biết...Người đã làm gì với cô ấy....
- Người không muốn biết ta là ai sao ?
- Người là ai đối với ta không quan trọng, ta chỉ muốn biết cô ấy đâu...?
- Yong Junhyung sao người nóng vội thế, tình yêu mù quáng, hay nói thật là người quá yêu cô ta làm người như kẻ chết đuối vớ được cọc mà bỏ qua những chi tiết nhỏ...
- Cầm mồm...nói...Vừa rít lên qua kẻ rằng Yong Junhyung vừa lấy tay bóp lấy cằm của Ahreum...
- Người nghĩ ta sẽ nói sao...cho dù người có giết ta...ta muốn nói hay không là quyền của ta...Người đang phụ thuộc ta Yong Junhyung...
- Ta thật sai lầm khi đã không cho người đi gặp Diêm Vương...
- Ta cũng thật may mắn vì người đã nhân từ vì thế ta quyết định kể chuyện của ta cho người nghe...
- Ta không có hứng nghe...nói Cô ấy ở đâu...
- Nghe hay không là việc của người còn kể là quyền của ta...
- Ta hỏi người, Ji Yeon có gì hơn ta chứ...tại sao bà ta lại chọn nó để mang đi khi đi thêm bước nữa, mà lại bỏ ta vào cô nhi viện, từ kẻ có tất cả ta lại trở thành trắng tay...Người sống sung sướng làm sao hiểu được tủ nhục của 1 đứa trẻ sống cô đơn, tủ nhục như ta...trong khi ta thiếu thốn, chịu rét, chịu đói như 1 kẻ dư thừa của xã hội, thì nó lại được nâng như trứng mỏng như 1 nàng công chúa nhỏ, ăn sung mặc sướng...
- Yong Junhyung...ta chắc chắn người đang tự hỏi xem, mối quan hệ của ta và Ji Yeon đúng không...vậy để ta giải quyết khúc mắc cho người nhé...chúng ta là chị em sinh đôi khác trứng...đó là lý do vì sao người xét nghiệm AND lại giống của bà ta...1 cú lừa ngoạn mục...và người cũng mắc lừa...
- Ahreum...đừng thử thách tính kiên nhẫn của tôi...
- vậy sao...?
- để ta nói tiếp nhé...ta đã theo dõi Ji Yeon rất lâu...từ lúc ta nung nấu kế hoạch trả thù..., cho nên những thứ nó biết ta cũng biết, kể từ khi có gia đình nhận ta làm con nuôi...mỗi lần nhìn vào gương, t rất căm thù

khuôn mặt của mình, vì thế mà bây giờ sau khi phẫu thuật thẩm mỹ ta có khuôn mặt hoàn hảo như bây giờ....

Yong Junhyung dường như hết kiên nhẫn với câu chuyện của Ahreum, 1 câu chuyện hần hoàn toàn không có chút hứng thú...

- Yong Junhyung cho dù người thông minh tới mấy, khi yêu cũng mù quáng như vậy sao...ôi tình yêu thật là cao cả...con nhỏ Ji Yeon chết tiệt...

- Người, nếu con không nói...đừng trách Yong Junhyung này không biết thương hoa tiếc ngọc...

Không để ý tới lời đe dọa của Junhyung Ahreum tiếp tục câu chuyện...:

- sau khi người đưa nó về Seoul ta cũng theo tới đây...ta đã định để cho nó sống lâu hơn nhưng nhìn nó và người hạnh phúc ta không chịu được, ta và nó tại sao lại khác nhau chứ...nó hạnh phúc còn ta lại phải nuôi thù hận...Và rồi thời cơ của ta cũng tới...ta đã mua chuộc thư Kí Lee...để oan cho nó...

- “Bốp”...Đê tiện...1 cái tát giáng lên Mặt Ahreum...1 dòng máu nhỏ nơi khóe miệng...

- Người nói ta đê tiện sao...Đúng ta đê tiện thì sao nào...

- Thật không ngờ...em gái của mình người cũng muốn hại chết...

- Ta chưa bao giờ coi nó là em gái cả...ta phỉ nhổ vào điều đó...sự thất bại đó đã nung nấu kế hoạch trong ta...thời cơ tới ngay trước mắt ta thật hoàn hảo khi đám cưới của người xảy ra...nói cho người 1 bí mật...là do ta dàn dựng không phải con nhỏ Krystal ngốc nghếch kia...nhưng dù sao, nhờ có nó ta mới hoàn thành vai diễn này...

- Không ngờ nó lại cao số tới vậy...rơi từ vách núi cao vậy mà không chết...chỉ bị mất trí, mù mắt...sao nó không chết đi, để cho vai diễn của ta thêm hoàn hảo...?ta đã định cho nó đi gặp bà ta luôn 1 thể trong bệnh viện nhưng ta đã nghĩ lại, ta lại muốn thấy người đau khổ khi nhìn thấy người con gái mình yêu, vợ mình trở thành vợ kẻ khác...đầu gối tay ấp...

- Lee Ahreum...người còn là con người không...nói cho người biết, dù giết người để tìm ra cô ấy ta cũng làm...đừng thách thức Yong Junhyung này bất cứ thứ gì....

1 vết rạch nhỏ từ khuôn mặt xinh đẹp của Ahreum, thẩm đẫm máu lên con dao....

- á aaaaaaaa...

p/s:đừng bảo là cốt truyện nhanh hay tình huống khó hiểu nếu bạn không hiểu được vấn đề,kamsa

19. Chap 18: Cướp Cô Dâu

- Lee Ahreum...người còn là con người không...nói cho người biết, dù giết người để tìm ra cô ấy ta cũng làm...đừng thách thức Yong Junhyung này bất cứ thứ gì....

1 vết rạch nhỏ từ khuôn mặt xinh đẹp của Ahreum, thẩm đẫm máu lên con dao....

- á aaaaaaaa...

- đừng trách ta...không nói trước...

- Yong Junhyung người bá đạo với ta ư...

liếc nhìn đồng hồ Ahreum bật cười như điên dại...:

- Haha...Yong Junhyung...muộn rồi...chắc bây giờ cô ta cũng đã vào lễ đường chuẩn bị làm vợ kẻ khác...Người thua rồi...haha....

- Khốn khiếp ...xô ngã cô ta xuống sàn nhà...Yong Junhyung vội bỏ ra ngoài...

- Nếu như ta mất cô ấy, thì thế giới ngày mai mà người sống sẽ là địa ngục...nhớ kĩ lời ta và cầu nguyện đi...
Chun Ji vội xông vào phòng lời Yong Junhyung đi...

Yong Junhyung nhanh lên, Jin, không Ji Yeon sắp vào lễ đường kết hôn với kẻ khác rồi...nếu không nhanh cậu sẽ ân hận cả đời...

- lễ đường nào...

giáo đường Pie...nhanh...

Không nói thêm lời nào Yong Junhyung lao ra xe...Chun Ji vội đuổi theo...:

- Trông chừng cô ta cẩn thận...nhóm còn lại theo tôiKhông quên nói với bọn thuộc hạ...

Vâng...

- Yong Junhyung, cô ta có gì tốt chứ, người sẽ không bao giờ còn có được tình cảm của cô ấy nữa.....

Yong Junhyung, cậu muốn chết sao...chậm lại, không cần gấp như thế...nếu không chưa kịp đến lễ đường, mọi người phải đến dự lễ tang của cậu...

- Chun Ji...cậu cầm nhầm lại cho tôi...

Không muốn bị đập xuống đường, Chun Ji ngoan ngoãn ngậm nhầm lại ngay....

tại lễ đường...

- Anh L...em hồi hộp và lo lắng quá...?

Jin...đừng lo...rồi sẽ nhanh qua thôi...Đám cưới xong, chúng ta sẽ sang Mỹ luôn, không ở lại đây nữa...bên đó công nghệ cao, chúng ta sẽ làm phẫu thuật mắt...

Được, rồi mắt em sẽ trở lại bình thường đúng không ...?

Đúng thế...

Reng...reng...

Mọi người chú ý...chúng ta bắt đầu buổi lễ....

- Hôm nay. được được sự cho phép của chúa...ta thay mặt...(bỏ qua đoạn này nhé...

- L con có đồng ý lấy Jin làm vợ cho dù có khó khăn, bệnh tật, giàu có hay nghèo nàn không...?

- nắm lấy tay Jin...anh mỉm cười trả lời...

- con đồng ý....

- Jin con có đồng ý lấy L làm chồng cho dù có khó khăn, bệnh tật, giàu có hay nghèo nàn không....?

- Con

Chưa kịp trả lời,thì “RẦM” cánh cửa giáo đường bị tung ra...

Bóng chàng trai bước vào

- Không được trả lời...

mọi người bấy giờ mới hoàn hồn...

Nhìn Cô gái nép vào người chú rể sợ hãi, Yong Junhyung...càng cảm thấy khó chịu...

- Yong Junhyung, cậu phải giữ lấy hình tượng của tôi chứ...Chun Ji vừa đi vừa vuốt tóc cần nhẫn...

- Anh L chuyện gì vậy...

- Không có gì em đừng lo...an ủi Jin anh quay sang những vị khách không mời mà đến kí hỏi...

- Không biết các vị đến có chuyện gì...

-lễ cưới này không được tiếp tục...chỉ có vậy thôi...

- Yong Tổng...có thể anh giàu có nhưng không có nghĩa anh có thể bá đạo làm chuyện gì cũng được, đây là lễ cưới của tôi...cảm phiền anh không gây rắc rối...

Kéo Jin trong lòng L vào lồng ngực mình ôm trọn...:

- Ai cũng có thể được nhưng cô ấy thì không...?

Không biết vì sao mà cánh báo chí lại có được thông tin, nhanh chóng tập trung tại Giáo đường, nhưng rất may đám vệ sĩ đã cản được họ bên ngoài...

- thả tôi ra...trong lồng ngực Yong Junhyung, Jin cố gắng thoát ra khỏi lồng ngực anh...

- cắn vào tay Yong Junhyung nhưng hần không hề mảy may buông lỏng mà con ra sức siết chặt hơn khi cô cầu cứu L...:

- anh L....

- L định xông lên cứu cô nhưng bị người của Chun Ji giữ lại...

- Bác sĩ L bình tĩnh...

- Thả cô ấy ra...

- Junhyung, cậu sẽ làm Ji Yeon đau...

Nhận thấy mình quá kích động Yong Junhyung luyến tiếc buông cô ra...:

- Tôi đã nói rồi cô ấy không phải Ji Yeon, sao các người cứ ép chúng tôi thừa nhận...

- Ji Yeon cũng được Jin cũng được, tóm lại lễ cưới này không được tiếp tục...Yong Junhyung bá đạo nói...

- thấy Jin cố gắng tìm phương hướng về phía L...Yong Junhyung nắm chặt lấy tay cô, kéo lại...

- á...đau...

Junhyung...bụp...chiếc khăn tắm thuốc mê lên mặt Jin...làm cô ngất đi, đỡ lấy thân hình sắp đổ vào trong lòng...Yong Junhyung bực tức...:

- Chun Ji cậu làm gì vậy...

- Như thế mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn...Junhyung...mang cô ấy về nhà đi, chuyện ở đây để tôi lo...?

- Nhưng...

- Yên tâm...!

- được...Nói rồi Junhyung bế Jin đi, mặc kệ mọi người muốn làm gì thì làm...

- Jin các người đưa cô ấy đi đâu...

L...anh đừng làm nơi này thành biển máu nữa...?

Tôi sẽ báo cảnh sát...

- Bác sĩ L xin mời...tội lợi dụng người khác đang bệnh tật mà cướp vợ thì quả là...chắc...chắc...tôi cũng không nghĩ với danh bác sĩ của anh sẽ như thế nào nữa...

- Các anh...thật quá phi lí...

-Quá khen...

bế Ji Yeon- Jin ra khỏi Giáo đường...trông giống như 1 nàng công chúa vậy...xung quanh các nhà báo cứ liên tục chụp ảnh và phỏng vấn...

- Yong tổng...cô gái kia là ai...?

- tại sao lại có chuyện cướp cô dâu trong hôn lễ...

- tôi sẽ trả lời trong buổi họp báo...nói rồi Yong Junhyung đi thẳng mặc kệ Đám nhà báo và vệ sĩ chen lấn xô đẩy....

(bây giờ mình gọi Jin là Ji Yeon nhé...)

Đặt Ji Yeon lên giường, chận tay vào khuôn mặt đang say sưa ngủ an lành kia...Yong Junhyung đau lòng...:

- Thời gian qua anh làm em phải khổ rồi, tin anh sau này sẽ không như thế nữa...hứa với anh không được rời xa anh nữa...Ji Yeon...

Người nói cứ nói kẻ ngủ cứ ngủ....

- Anh L...Jin tỉnh dậy muốn bước xuống giường, nhưng bị 1 cánh tay giữ lại...

- Ji Yeon...em ngồi yên đó...

- Anh là ai...toi nói rồi tôi là Jin không phải Ji Yeon...anh L đâu...?

- Được rồi Jin đây là nhà anh, em đừng nhắc tới L...

- Anh là ai, tại sao tôi lại ở đây..?

- Yong Junhyung...!

- Tôi nhớ ra rồi tôi đang ở lễ đường thì anh và người của anh tới, 1 lúc sau tôi không còn biết gì nữa...tỉnh lại thì ở nhà anh...

- Jin em là Ji Yeon chỉ tạm thời không nhớ ra thôi...

- Không phải ? tôi không phải là Ji Yeon gì đó của mấy người, L nói tôi là Jin, anh ấy sẽ không lừa tôi...làm ơn trả tôi về với anh ấy...

Ôm chặt cô trong lòng, Yong Junhyung bất lực nói...- Ji Yeon cho dù như thế nào đi nữa anh cũng không để mất em nữa, cho nên em đừng hòng rời khỏi anh khi anh chưa cho phép...

- Anh...anh là đồ bá đạo...mau thả tôi ra...Jin vừa nói vừa đánh vào lồng ngực Yong Junhyung không thương tiếc...

Bắt cánh tay của cô đang ngang ngược cử động lung tung trong ngực anh, bất chợt Yong Junhyung hôn nhẹ vào môi cô, nhẹ nhàng từng chút 1 tiến sâu vào...

Anh nuốt gọn lời nói chưa kịp thoát ra khỏi họng tới khi nhìn thấy cô đỏ mặt tía tai không thở nổi, anh mới bằng lòng dừng lại...

- Anh không muốn làm em đau...

- Yong Junhyung...anh...

Cô ra sức dùng tay lau khóe miệng của mình...

- Không được lau, những thứ thuộc về anh, không cho phép bài xích anh như thế....

- Yong Junhyung trên đời này không có ai bá đạo như anh...?

- Ji Yeon....

- Không ! tôi là Jin...

-Quá khứ em là Ji Yeon thì hiện giờ và cả sau này nữa em cũng là Ji Yeon điều này không thay đổi được...

- Yong Junhyung anh cứ 1 mực khẳng định tôi là Ji Yeon vậy anh chứng minh đi ?

- Ji Yeon anh sẽ kể quá khứ của em cho em nghe...

20. Chap 19

- Chuyện là như thế...
- Không thể nào, tôi không thể nào đã từng là vợ của anh được...anh nói dối để lừa tôi...
- Ji Yeon anh còn giấy đăng kí kết hôn, kết quả mang thai, và mọi người có thể chứng minh anh là chồng em...
- Con ư...vậy nó đâu...?
- mất trong vụ tai nạn rồi...Ánh mắt Junhyung mờ lung...nhìn cô
- Yong Junhyung lời anh nói có thật không ?
- Anh không nói dối em...!
- Không ? tôi không tin...tôi muốn gặp L, tôi phải làm rõ chuyện này, rốt cuộc tôi là ai và chuyện gì đã xảy ra...?
- Ji Yeon tìm cách xuống giường, nhưng nhanh chóng được Yong Junhyung đỡ lấy
- Ji Yeon đừng thử thách anh được chứ, anh không muốn làm hại L...
- Yong Junhyung, sao anh dám...thật không còn coi pháp luật ra gì nữa...?
- Ji Yeon anh không sợ pháp luật, nếu L còn làm em bận tâm tới hẳn anh sẽ cho hẳn bốc hơi vĩnh viễn khỏi thế giới này, anh nói được làm được...
- Yong Junhyung...anh...rồi chìm vào giấc ngủ....(anh này dùng thuốc mê...huhu, ngủ nhiều rồi ta không muốn ngủ nữa)
- Ji Yeon anh xin lỗi anh không muốn em làm loạn, đợi em bình phục anh sẽ giúp em phẫu thuật mắt, sẽ tìm lại kí ức cho em, rồi chúng ta sẽ như xưa...
- Đặt cô lại trên giường, gọi bác sĩ...vào Chăm sóc cô Yong Junhyung ra ngoài, gặp Chun Ji ở phòng khách không thêm hỏi han, ngồi xuống...:
- Cậu xử lí L sao rồi...?
- chỉ là giúp anh ta nhận biết thế giới xung quanh 1 chút thôi...
- tôi không muốn cô ấy tổn thương?
- Cậu định tính sao với Jin, à không Ji Yeon...
- trước hết giúp cô ấy khôi phục lại đôi mắt, tôi đã liên hệ với ngân hàng mắt thế giới rồi, sau đó tìm lại kí ức cho cô ấy..
- Điều đó cần nhiều thời gian hơn cậu tưởng Yong Junhyung...
- Nếu không được tôi sẽ cho cô ấy 1 kí ức mới, chỉ có tôi...
- Junhyung càng ngày cậu càng bá đạo...!
- Tôi có thể xem đây là 1 lời khen không ?
- Lee Ahreum cậu muốn làm như thế nào ?
- Dù gì cô ta cũng là chị song sinh của Ji Yeon, tôi không muốn khi cô ấy nhớ lại rồi lại hận tôi,nhưng đôi mắt cô ta rất có ích cho Ji Yeon...
- Yong Junhyung ...cậu điên rồi sao...làm như thế chỉ làm cho cô ấy hận cậu, hận bản thân mình thôi, đừng mù quáng đại dốt...
- Chỉ là suy nghĩ thôi mà, cô ta có bệnh tính cách phân hóa, cứ đưa vào trại tâm thần, rồi cử người chăm sóc đằng hoàng rồi tính sau...

- Cứ làm theo ý cậu đi...!

Không tôi không muốn ăn, mấy người đừng ép tôi...

tiểu thư, chúng tôi phải nghe theo lệnh của thiếu gia xin cô đừng làm khó chúng tôi...

Yong Junhyung, anh ra đây cho tôi...tôi muốn về Nhà...?

Thiếu Gia...?

-mọi người lui ra ngoài đi...

-Vâng thưa thiếu gia...

-Ji Yeon em nhất định không ăn 1 chút gì sao...?

-Yong Junhyung tôi là Jin không phải Ji Yeon....?

-Anh không quan tâm...anh cảnh cáo em, nếu em còn nhất quyết nhịn ăn đừng trách anh vô tình không nói trước...

-Yong Junhyung anh định làm gì...

-Nghe tiếng bước chân của Yong Junhyung lại gần, Ji Yeon sợ hãi lùi lại ...đổ người xuống giường...bất chợt thấy sức nặng của người khác đè lên mình khi cô cố gắng ngồi dậy...?

-Yong Junhyung...anh ...làm gì Vậy...

-Ji Yeon anh là người không có kiên nhẫn...?

-Anh không có kiên nhẫn liên quan gì tới tôi...?

-Hi vọng em không làm anh trở thành kẻ độc ác...?

-Um...Yong Junhyung ai cho anh dám cưỡng hôn tôi...

-Ji Yeon trên giấy tờ em là vợ anh, còn còn có thể làm nhiều chuyện hơn là hôn...?

-Không cho phép anh làm vậy...vừa nói Ji Yeon vừa túm lấy cổ áo của mình thật chặt....

-Ji Yeon anh không phải cầm thú...nghe lời anh dậy ăn cơm uống sữa nếu không anh sẽ không đảm bảo chuyện gì sẽ xảy ra,...

-Yong Junhyung...anh là đồ độc ác, bắt nạt tôi...

-Cám ơn lời khen của em...từ này về sau nếu em không ngoan ngoãn anh sẽ còn độc ác bá đạo hơn thế...?

-Đây anh làm gì vậy...sao lại bắt tôi...

-Anh đưa em xuống phòng ăn...

-thả ra tôi tự đi được...vừa nói Ji Yeon vừa cọ quây trên người anh...

-Ji Yeon tốt nhất nghe lời anh, nếu không anh sẽ thả em từ cầu thang tầng 3 xuống...anh nói là làm được...

-Sợ hãi làm thật Ji Yeon ôm chặt lấy cổ Yong Junhyung...Yong Junhyung...nếu tôi rời được khỏi đây, thì anh sẽ không yên với tôi đâu...

-Yên Tâm, em sẽ không rời được khỏi đây đâu, đừng mơ tưởng...

nhẹ nhàng đặt cô ngồi xuống ghế anh, cùng ngồi vào bên cạnh...

nhìn vào bàn thức ăn...Yong Junhyung lắc đầu...

dọn mấy món lươn này đi, lần sau không được làm nữa...nhớ kĩ không cho ớt tiêu vào thức ăn, không nấu món cay...

-vâng...thưa thiếu gia...

-Yong Junhyung

- Yong Junhyung...tôi không muốn ăn...
- Junhyung...em nên gọi anh như thế Ji Yeon...
- Tôi sẽ ...
- Anh không muốn nhắc lại đâu...
- Junhyung...

Ji Yeon nói lí nhí nhưng trong lòng thì đang thì thầm hỏi 18 đời tổ tông nhà Yong Junhyung...

- Ngoan bây giờ thì ăn phần của em đi...anh dứt giùm em nhé...

Rầm

Đám người hầu trong nhà không hện mà cùng nhau ngã lăn đùng xuống sàn nhà...

Lão quản gia, tay lau mồ hôi đầm đãi trên mặt...

thần tượng thiếu gia của bọn họ lạnh lùng cao ngạo mà cũng có lúc ôn nhu cực điểm, hơn cả lúc trước, làm họ thực sự quá sốc...

- quản gia, có chuyện gì vậy...?
- không không có gì...thiếu gia và tiểu thư dùng cơm tự nhiên đi...

Lão quản gia vừa nói mồ hôi vừa rơi nhễ nhại...lần này Park Tiểu thư về có lẽ sẽ có nhiều chuyện sốc đây, chắc phải chuẩn bị thuốc trợ tim thôi...già cả rồi,...

- Tôi đã nói không ăn mà...Jin nhất quyết phản đối nhưng tất nhiên không có hiệu lực...
- vậy thì anh sẽ giúp...

Đưa thức ăn vào miệng mình, Yong Junhyung giữ lấy gáy của Ji Yeon dùng lưỡi đưa vào miệng cô...

- thế nào! đây cũng là ý hay chứ...

lần này thì lão quản gia cũng không đỡ nổi nữa mà lăn đùng ra xỉu,...mấy cô hầu gái thì...từ nãy giờ chưa tỉnh nếu không sẽ là căn phòng Huyết mất...

- Lee thiếu gia...

vừa bước vào phòng Chun Ji đã trông thấy thảm cảnh như vậy lắc đầu...

- Yong Junhyung ! cậu định làm hung thủ giết người không dao chẳng...?
- Chun Ji cơn Đại hồng thủy nào mang cậu tới nhà tôi vậy...?
- vừa đến thăm Ji Yeon vừa tới xin cậu bữa sáng...? Ji Yeon em tốt chứ...Junhyung co bắt nạt em..nói với anh anh chia sẻ cùng em...
- tại sao anh không giúp em mà lại chia sẻ...
- anh chỉ có thể đồng cảm với em thôi còn...
- cậu ta không có bản lĩnh đó...
- Yong Junhyung cậu không thể giữ thể diện cho tôi trước mặt người đẹp sao...?
- cậu còn thể diện sao...?
- cậu...Chun Ji cứng họng...
- hai người như vậy mà cũng có thể làm bạn sao? lại còn bạn thân nữa...? Jin nghe 2 người đấu khẩu mà thắc mắc...
- có nhiều chuyện phi lí lắm Ji Yeon, như thế không ai có thể nghĩ Yong Junhyung lại mắc vào lưới tình cả, lại còn lấy vợ sớm hơn cả anh...

- cậu đến đây là thuyết khách sao? Cậu không có ai rước đi cho Lee bá mẫu đỡ phiền lòng sao ?>
- Yong Junhyung tôi không muốn đeo gông vào cổ như cậu, có vợ rồi thì quên hết bạn bè, sau này nếu có con nữa tôi không nghĩ cậu con f biết đến tôi và công ti nữa không...?
- chẳng phải cậu đến xin ăn của tôi sao...? Nhanh nhét đầy cái bụng của cậu rồi về đi...
- tôi còn định xin cậu bữa trưa và tối nữa....
- tôi không phải hội từ thiện, trở về nhà của cậu mà an hưởng đi...
- anh Chun Ji anh cứ ở lại đi, em tin Junhyung không nỡ đuổi anh đâu...
- cậu ta có gì không nỡ chứ...tâm hồn của cậu ta là ác quỷ mà...
- Ji Yeon chỉ có em là thương anh và quan tâm anh nhất...
- Chun Ji, cậu còn nói nữa cậu tin lần sau cậu sẽ được đứng ngoài cửa không...?
- Junhyung cậu bá đạo quá...

Vườn hoa biệt thự nhà họ Yong...

Đang tưới hoa cho những đám xương rồng thì Ji Yeon đột nhiên bị 1 mảnh gai xương rồng châm vào tay chảy máu...

-Á...đau quá...

Vừa đưa tay lên định cho vào miệng, thì 1 cánh tay khác bắt lấy và cho vào miệng người đó...

-ai...Ji Yeon hốt hoảng...

-Ji Yeon, nếu em còn bắt cần anh đành lòng phải cho người phá toàn bộ hoa hồng và xương rồng trong vườn này, đồng thời cho thôi việc người làm trong nhà...

-Yong Junhyung anh thật vô lí...

-Có lí hay không do anh quyết định

- thời tiết không tốt anh đưa em vào nhà...

- Yong Junhyung...anh có nhất thiết phải lúc nào cũng bé tôi như vậy không, tôi không phải trẻ con...với lại chỉ là tôi không nhìn thấy đường chứ không tàn tật...

- việc của em là ngoan ngoãn nghe lời anh...

- tôi không nói chuyện với anh nữa...

- Yong Junhyung bao giờ anh cho tôi gặp anh L...

- Ji Yeon hình như anh đã cảnh cáo em không được nhắc tới tên L trước mặt anh...

- Anh thật không bình thường, bắt tôi tới đây lại không cho tôi liên lạc với người nhà...

- Anh nhắc lại 1 lần nữa, anh là người nhà của em là chồng em còn tên L kia không phải ?

- Yong Junhyung anh ghen sao ?

- vợ mình nhắc tới người đàn ông khác trước mặt mình, không tức giận sao được...

- Yong Junhyung có ai nói với anh,, khi tức giận giọng anh rất giống trẻ con hờn dỗi không

- vậy được tôi không nhắc tới L nữa nhưng anh phải để tôi tới cô nhi viện cùng lũ trẻ, cứ ở nhà mãi như thế này chắc tôi buồn mà chết mất....

- Yêu cầu này của em có thể xem xét và chấp nhận được...

- vậy bao giờ anh cho tôi đi...

- sáng mai anh sẽ mang em tới đó.....

- Yong Junhyung, tôi có thể đi 1 mình...

- Ji Yeon anh không muốn nhắc nhở em thêm lần nào về việc gọi anh là Junhyung và đại từ nhân xưng của em đâu...nếu em còn như thế anh sẽ nhốt em trong phòng không cho ra ngoài nữa ...

- Anh...anh...

- Anh giúp em ăn cơm...

- Không cần Yong Junhyung tôi tự làm được...

- Em cần phải trừng phạt mới tiến bộ lên được....

Cô nhi viện ...

- Junhyung, em chưa mang quà cho lũ trẻ...

- Anh sẽ cho người mang tới sau...

- Không được Junhyung em đã hứa...em sẽ đứng trước cổng đợi, anh đi mua chúng được chứ...em hứa sẽ không đi đâu hết mà ngoan ngoãn ở đây chờ anh...

- Vì biểu hiện ngoan ngoãn của em...được rồi...

- Cảm ơn anh...

Yong Junhyung vừa đi khỏi thì có 1 chiếc xe khác lao tới...

- Ji Yeon chúng ta về thôi...

- Anh...anh L...

- Là anh...theo anh về thôi được chứ...

- Anh không sao...vẫn ổn...chúng ta không ở lại đây lâu được. nhanh chóng rời khỏi đây khi Yong Junhyung trở về đi...

- Nhưng...

- Em còn phân vân gì nữa...

- Em....

- Jin...Jin...

- Anh làm gì vậy...

L vừa nói vừa nhìn người đàn ông mặc trang phục đen trước mặt mình...

- Chúng ta cần phải đi gấp...mang cô ta lên xe đi...nếu không anh và cô ta không kịp chuyển bay sang Mỹ đâu...

- Jin anh xin lỗi, anh chỉ muốn chúng ta bên nhau...

Yong Junhyung trở lại thì không thấy bóng Dáng của Ji Yeon đâu nữa nỗi lo lắng lại thêm 1 lần nữa tràn ngập trong anh...

- Chú ơi, có 1 chiếc xe màu trắng mang chị ấy đi rồi...(Bị gọi bằng chú kia...)

- Đã bao lâu rồi...

- vừa mới thôi...

chỉ nghe có vậy Yong Junhyung tức tốc lên xe mà không nói lời cảm ơn với cậu bạn nhỏ...(Đồ mất lịch sự)...

- Chun Ji...Ji Yeon mất tích, cậu cho người điều tra giúp tôi, Lee Ahreum, xem có phải là trò của cô ta không ?

- Yong Junhyung, người chăm sóc cô ta vừa gọi tới bảo cô ta hôm nay rất ngoan ngoãn, không hề làm gì khác biệt...
- vậy ai đã làm chuyện này...lẽ nào là L...

21. Chap 20

- không loại trừ khả năng có thể là kẻ thù của cậu...cậu làm nhiều điều xấu như vậy...
- Chun Ji đây không phải là lúc kể tội tôi...tôi đang theo 1 chiếc xe khả nghi, trên hướng ra sân bay...
- Sân bay...lẽ nào...
- L...
- cậu cũng cho người tới đó đi...?
- Được...

Chạy hết tốc lực...đuổi theo chiếc xe...Yong Junhyung cuối cùng cũng nhìn thấy bọn họ hộ tống 1 cô gái rất giống Ji Yeon đi vào sân bay, vội vã chạy theo...

Ji Yeon...tóm lấy tay cô gái, nhưng khi xoay người lại thì...không phải...chết tiệt...

Yong Junhyung chào mừng anh đuổi theo chúng tôi thành công, nhưng rất tiếc...Gã đàn ông chép miệng...

Tóm lấy cổ áo gã, Yong Junhyung rút lên...;

- Cô ấy đâu, nếu các người dám làm gì cô ấy, tôi sẽ cho các người, thiên đường không nhận, địa ngục vậy chào...?
 - Anh uy hiếp tôi sao...?
 - Anh...Đại ca gọi..bảo gặp Yong Junhyung...
- thả cổ áo hắn ra, Yong Junhyung tóm ngay lấy điện thoại...
- cô ấy ở đâu...
 - bình tĩnh đi Yong Tổng, chẳng phải báo chí ca ngợi anh là người giữ được bình tĩnh trong mọi tình huống cơ mà...vậy mà...
 - đừng để tôi phải hỏi thêm nữa...
 - Rồi...rồi...Yên tâm, tôi chăm sóc vợ anh rất tốt...
 - tốt hơn hết là như thế...nếu không, đừng trách tôi...
 - số nhà....đường... tôi chờ anh đến đón vợ ở đó...
- ném luôn chiếc điện thoại xuống sàn, Yong Junhyung bỏ ra xe...để cho tên kia, ngơ ngẩn vì tiếc điện thoại...
- Rầm...cánh cửa phòng bật mở...
- Wellcome....wellcome...chào mừng anh tới với chúng tôi, Yong tổng...
 - Cô ấy đâu...
 - đừng lo, cô ấy đang ngủ trong phòng...
 - các người muốn gì...
 - Rất thẳng thắn...chúng tôi muốn mạng của anh và Cô ta...

- anh...không được làm hại Jin - L...

-ngu ngốc....

- Haha, anh tin tưởng tôi sao...Yong Junhyung nói đúng...người thật ngu ngốc...đừng bao giờ làm ăn với xã hội đen mà không biết rõ về họ...

- Anh...anh...

- Trói hân ta rồi mang ra ngoài...

- anh không được làm hại Jin, nếu không tôi sẽ không tha cho anh đâu

- nực cười muốn lấy mạng của tôi ư, có khả năng đó không....

- Yong Junhyung, Đừng đánh giá người khác quá thấp...

- Người không đáng để ta cho vào mắt...

- Người...

- Nhìn khẩu súng dí sát vào đầu minh, Yong Junhyung không may gặp gút...

- Không bắn sao, còn chần chờ gì nữa...

- Người là đang thách thức ta sao....?

- Người còn muốn thứ gì khác ngoài mạng của ta và cô ấy...tiền sao...?

- “Bóp” ... “Bóp” hoan nghênh vỗ tay cho sự thông minh của người không hổ danh là tổng tài của CUBE...

- Tôi cần 1 triệu để ra nước ngoài...

- Tôi có thể cho anh gấp 10 lần từng đó để mua sự bình an của chúng tôi...

- Yong Junhyung anh rất hào phóng...anh làm tôi phân vân đó...

Bình tĩnh ngồi xuống ghế trong phòng...Yong Junhyung lười nhác quan sát xung quanh căn nhà và nhìn hân...:

- chỉ 2 người thôi sao ? anh không sợ tôi sẽ hạ gục hai người sao...?

- Tôi nghĩ anh không đặt mạo hiểm của vợ mình để thử đâu...

Trong 1 giây lơ đãng của hân, Yong Junhyung lợi dụng nhanh như chớp đá bay khẩu súng của hân...

- Không hổ danh Yong Junhyung...văn võ song toàn....

- Để tôi và cô ấy an toàn rời khỏi đây, 10 triệu sẽ có trong tài khoản anh, nếu không ngay cả cái mạng của anh cũng không còn...

- Anh đang uy hiếp ngược lại tôi sao...

- Tôi chỉ nói những gì mà tôi sẽ làm...

- Anh tưởng tôi ngu sao...để cho anh thoát thì liệu tôi còn đường sống sao....

- Tôi đã nói sẽ giữ lời...

- chỉ có kẻ ngu mới tin lời anh...

nhìn khẩu súng văng ra xa kia, nhanh như cắt, 2 người cùng xông vào cướp lấy nhưng hình như may mắn không mỉm cười với anh...

Yong Junhyung không phải lần nào may mắn cũng nghiêng về phía anh...lần này tôi thắng rồi...

Đoàng...Đoàng...2 phát đạn liên tiếp nổ ra...

Ôm lấy vết máu đang chảy ra trên vai...Yong Junhyung đổ sập xuống sàn nhà...

Mày...mày dám làm phản sao...đồ vô ơn...

Anh ...em xin lỗi em cần tiền làm phẫu thuật ẹ, xin lỗi anh...

Cậu nói vừa kết thúc cũng là lúc hắn đổ xuống nhà, chết bất đắc kì tử...

- Yong Junhyung, hi vọng anh giữ đúng lời hứa....tôi đã giúp anh...

- Tôi không nuốt lời ngày mai tiền sẽ được chuyển vào tài khoản...

- Cám ơn anh tôi đi trước...

Yong Junhyung cố gắng đứng dậy, lê bước vào phòng ngủ, trên giường,cả thể giới của anh đang ngủ trên đó, an bình...

Đổ người đầy máu bên cạnh cô, Yong Junhyung ôm chặt lấy cô vào lòng...hôn nhẹ lên trán cô, mặc kệ cơn đau đang hành hạ, mồ hôi rơi như mưa...

Cơn mệt mỏi kéo đến làm đôi mắt anh không còn chống cự được nữa....

- Anh mệt quá Ji Yeon, anh ngủ 1 lát nhé...

Thời gian lặng lẽ trôi qua...tiếng chuông điện thoại không ngừng reo nhưng không ai bắt máy...

Mùi máu tanh...và cảm giác khó chịu làm Ji Yeon tỉnh dậy...?

nhận thấy mình đang nằm trong vòng tay của ai đó...Ji Yeon cố thoát ra nhưng mùi máu làm cô không thể không buồn nôn...

- có chuyện gì vậy...?

Chạm tay vào khuôn mặt người đang ôm mình...nhận ra là Yong Junhyung,...cô hết hoảng...

- Yong Junhyung...tỉnh dậy đi...

- Cô cố gắng lay người anh nhưng vô dụng...?không có tiếng đáp trả...cả người Junhyung lạnh toát....

- Junhyung, anh làm sao vậy, sao cả người lạnh vậy...tỉnh dậy nói cho tôi biết đi chứ...?

Nóng...ấm...nước ở đâu ra vậy...đưa tay lên ngửi ...không phải nước là máu....Yong Junhyung bị thương..

- Junhyung...anh không sao chứ...tỉnh lại đi...làm ơn...mở mắt ra nhìn tôi đi....

- Nói cho tôi biết phải làm sao bây giờ...những giọt nước thi nhau lăn dài trên má...

Ring...Ring...chuông điện thoại 1 lần nữa lại reo lên...

Điện thoại...Như phát hiện ra điều đó,...cô lần mò trên người Yong Junhyung tìm điện -thoại...

-Alo...

-Alo Junhyung cậu ở đâu vậy, sao không nghe máy....

-Alo....

-Anh Chun Ji...anh Junhyung bị thương...

-Ji Yeon 2 người đang ở đâu...

-Em...em không biết...

-Anh xin lỗi em giữ máy như thế đừng tắt...anh sẽ định vị vị trí hai người, được chứ...

-Vâng ạ...

-Ji Yeon bình tĩnh mọi chuyện sẽ ổn thôi...

-KHụ khụ....

-Yong Junhyung anh tỉnh rồi....

-Ji Yeon em khóc sao...

-Tôi....

-khụ khụ...

-em không có...

-còn chối sao...em có biết nước mắt chứa nhiều muối sẽ làm vết thương của anh rất đau không...

-em không biết...em xin lỗi, em sẽ không khóc nữa...

-anh buồn ngủ quá anh ngủ 1 lát đã, cảm không được khóc nữa, muối mặn lắm,. nhớ chưa...

nói hết câu thì Yong Junhyung chìm vào giấc ngủ đúng hơn là mê man bất tỉnh...

-này...này...Junhyung anh nói ngủ là ngủ sao...

Ji Yeon như quên mất vết thương của anh, mà lay Junhyung dậy...

-Ji Yeon...em lay như vậy cậu ấy không chết vì vết thương cũng chết vì bị em hành hạ thôi...

Anh Chun Ji, là anh phải không...>?

Đúng thế, Thiên Thần tới cứu rồi linh hồn hai người đây...

Anh bớt nói nhảm đi ,mau đưa anh ấy tới bệnh viện đi....

được rồi,anh lại làm từ thiện vậy...

mấy người đưa anh ấy ra xe tới bệnh viện

- Ji Yeon anh đưa em tới bệnh viện...

- Đi thôi anh...Ji Yeon nắm tay Chun Ji giục...

- Ji yeon ah, nếu Junhyung thấy chắc anh sống không nổi mất...

- Anh Chun Ji anh ấy sao rồi...

- Yên Tâm đi, Diêm vương không dám nhận cậu ta đâu, đã qua cơn nguy kịch rồi...đang ở phòng hồi sức...anh mang em vào...

- Cảm ơn anh...?

- Đừng khách sáo....!

- Em ngồi xuống đi...

- lần tay lên giường Ji Yeon đặt tay lên mặt Yong Junhyung...chạm nhẹ vào đó...

- anh ấy ra nhiều mồ hôi quá...

- cậu ấy sẽ mau tỉnh lại thôi...

- em cũng mong như thế...anh Chun Ji...L anh ấy...

- Lúc bọn anh tới...không thấy L đâu cả...?

- Em tin anh ấy không cố ý hại em, anh đừng làm hại anh ấy...

- Em nên nói điều này với Junhyung thì hơn...

- người em cũng bẩn rồi, anh đưa em về nhà tắm rửa thay quần áo...?

- Không sao em muốn đợi anh ấy tỉnh lại 1 chút rồi về cũng không muộn...

thời gian trôi lặng lẽ, nặng nề...

- quần áo em có mùi tanh quá...chắc em phải về nhà trước...anh chăm sóc anh ấy nhé...

- anh sẽ cho người đưa em về...

- cảm ơn...

Ji Yeon mệt mỏi chớp mắt trên xe....

- Chun Ji...Ji Yeon đâu...

- cậu yên tâm cô ấy về nhà thay quần áo...

- cô ấy không sao chứ...

- người có sao là cậu thôi, Junhyung, sao cậu không gọi cho tôi mà lại mạo hiểm đi 1 mình như thế...

- lúc đó gấp quá, tôi không nghĩ được gì nữa, dù sao cũng cảm ơn cậu...

- cậu với tôi khách sáo gì chứ...vết thương tương đối sâu, cậu nên nghỉ ngơi đi...

- nhờ cậu chăm sóc cô ấy...

- Được rồi...

Nhìn Yong Junhyung lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ, Chun Ji thở dài..:

- Tình Yêu đã thay đổi cậu, Junhyung..nhưng đó lại là Thay đổi tốt, hi vọng sau này, cậu không phải gặp những tình huống như trước đây nữa..

- Anh Chun Ji...

- Ji Yeon em tới rồi sao...không nghỉ ngơi mai tới cũng được tới nay anh sẽ trông cậu ấy...

- Em không sao...anh không cần ở đây đâu, em chăm sóc anh ấy cũng được, còn công ty nữa...dù sao anh ấy cũng vì em mà bị như vậy, em rất áy náy...

tỉnh dậy bởi ánh nắng mặt trời chiếu vào phòng...trông thấy Ji Yeon ngủ ngon lành trên chiếc ghế bên cạnh giường anh...1 dòng ẩm áp chảy vào tim...xem ra bị thương lần này cũng không uống phí...cô vì anh mà khóc, vì anh mà lo lắng

còn thức khuya để chăm sóc anh...

nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn vào môi cô, Yong Junhyung bật cười sao anh lại phải lén lút hôn khi cô ấy đang ngủ cơ chứ, cô ấy là vợ anh cơ mà...

giật mình...

Ji Yeon tỉnh dậy, cô không nhận ra anh đã tỉnh...nên vẫn ung dung ngồi chờ đợi anh...

- Junhyung bao giờ anh mới tỉnh...

Yong Junhyung bỗng dưng muốn trêu chọc cô...

Anh mỉm cười im lặng làm như chưa tỉnh...

- Yong Junhyung nếu anh không tỉnh tôi nhất định sẽ rất áy náy, vì tôi mà anh...

đặt tay lên trán Yong Junhyung và trán mình...

- Có vẻ anh hết sốt rồi đó....tôi sẽ đi gọi bác sĩ...

- Đừng đi...ở lại với anh được chứ...Yong Junhyung nhàn nhạt mở miệng, nín kén...

- Anh tỉnh rồi sao...tôi đi nói với bác sĩ...

- Đừng đi, được chứ...?

- tại sao, tôi đi gọi bác sĩ thôi...

- không cần...anh muốn...em ở cạnh anh...

nắm lấy cánh tay Ji Yeon đang muốn rời đi...Yong Junhyung như nài nỉ...

- anh có chuyện muốn nói với em...ngồi xuống đây...

- có chuyện gì vậy...

Vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống theo lời của Junhyung, Ji Yeon không hay biết nụ cười quỷ dị của anh....

cảm nhận hơi thở của Yong Junhyung phả nhẹ lên cổ, Ji Yeon giật mình...

- Junhyung, có gì anh nói đi, đâu cần xích lại gần như thế chứ...

- Anh muốn nói là....

Yong Junhyung cố ý nói chậm lại, kéo dài sự tò mò của cô...

- nếu anh không nói vậy tôi đi gọi bác sĩ...

- có...

kéo nhẹ Ji Yeon vào lòng....đặt nụ hôn lên môi cô, nhìn biểu hiện, mặt đỏ, ngạc nhiên không kịp phản kháng của cô, Yong Junhyung hài lòng nói...

- anh muốn hôn em...

- ehem...Yong Junhyung xem ra cậu đã khỏe rồi, có thể xuất viện được chứ...

- Chun Ji cậu đúng thật là làm hỏng chuyện tốt của người khác mà...

- Tôi không cố ý, tại cửa phòng không khóa....

- lần sau...nếu có...nhớ khóa cửa...

- tôi sẽ tiếp thu ý kiến tốt của cậu...

- anh Chun Ji...Yong Junhyung buông tay ra...Cuối cùng Ji Yeon cũng hoàn hồn sau nụ hôn kia...giận dữ quát...

- Ji Yeon em ngồi yên đi...Chun Ji sẽ không giúp em đâu...

- Yong Junhyung anh....anh....cô lấp bắp nói không nên lời...đánh vào ngực anh...

- Á Đau quá ...

Biết mình lỡ tay làm anh đau,, Ji Yeon cuống quýt không biết làm gì...?

- Đau lắm sao...Yong Junhyung, tôi xin lỗi tôi không cố ý...tôi đi gọi bác sĩ...

Kêu đau nhưng miệng Yong Junhyung vẫn cười làm Chun Ji lắc đầu cho cái tính của anh...

- Không cần, chỉ cần em ngồi yên như vậy là được...

- Junhyung, anh lừa tôi...

- Không có...cậu xử lý mọi chuyện sao rồi...

- Như lời cậu nói...hoàn hảo hơn tôi nghĩ...

- thế thì được...

- Điều tra ra chủ mưu là ai không...?

- Cái này..

- Yong Junhyung, hôm đó cũng có L sao em lại không biết anh ấy sau khi anh tới nữa...

- Anh không biết...

- L có tham gia vào vụ này, nhưng sau khi bọn anh đến cũng không nhìn thấy anh ta, theo thông tin thì anh ta đã về Mỹ...trong chuyến bay hôm qua...

- Về Mỹ sao....Giọng Ji Yeon buồn buồn...

Nhìn ra vẻ mặt của Ji Yeon, không cam chịu, mặc kệ Chun Ji ở đó...

Yong Junhyung cúi xuống hôn cô thật sâu, cảnh cáo...:

- Không cho phép em nhớ anh ta...
- Yong Junhyung, anh thật bá đạo cả suy nghĩ của tôi anh cũng cấm sao...?
- Đúng thế em chỉ có thể nghĩ về anh, chồng em mà thôi...
- Yong Junhyung tôi không muốn nói chuyện với anh nữa...

22. Chap 21: The End ^^

- Anh Kim xe làm sao vậy...
- Phu Nhân, xe hình như bị nổ lốp rồi...?
- Vậy chúng ta phải làm sao...Hôm nay Junhyung ra viện...
- Không sao, có lốp dự phòng....tôi sẽ nhanh chóng làm ngay.....
- Vậy được...chúng ta đang ở đâu đây...
- Đây là chân núi...
- vậy tôi ra ngoài hóng gió 1 lát. Anh cứ từ từ sửa nhé...
- Vâng, xong tôi sẽ gọi phu nhân...

Cảm nhận, gió đang lùa vào tóc, 1 không khí mát lạnh xâm nhập vào từng tế bào trên cơ thể...Ji Yeon đang thả hồn vào trời đất thì tiếng tài xế gọi....

- Phu Nhân có thể đi được rồi...
- Tôi đã biết...

Ji Yeon chậm rãi đi qua đường, nhưng không hề biết có 1 chiếc xe cũng đang nhằm hướng cô lao xuống...

Phu nhân, cẩn thận...

“Rầm”, cả người Ji Yeon bị hất tung ra xa...

chiếc xe lao...thêm 1 đoạn nữa rồi cũng rơi đâm vào gốc cây...

Tại bệnh viện:

- Sao cô ấy lâu như vậy nhỉ ?
- Đã bảo chỉ về 1 lát thôi mà...
- Yong Junhyung cậu lo lắng gì chứ, có lẽ tắc đường nên đến muộn thôi....

Tránh đường...tránh đường...bệnh nhân cần cấp cứu....

Nhìn 2 chiếc xe chở hai cô gái chạy trên hành lang bệnh viện. người đầy máu...Yong Junhyung lại thêm lo lắng....

Bỗng dừng nhìn kĩ cô gái nằm trên xe kia...Ji Yeon,. Là cô sao...

Yong Junhyung lao nhanh tới hai chiếc xe kia...:

- Dừng lại....
- Khi chiếc xe vừa dừng lại thì anh sững sờ, đúng là cô ấy...

- Chuyện gì đã xảy ra...?

- Junhyung bình tĩnh, cô ấy cần được cấp cứu..

- Tai nạn ô tô...

Như sét đánh bên tai, Yong Junhyung ngậy người...anh không thể lại mất cô thêm 1 lần nữa...

- Bằng mọi giá các người phải cứu sống cô ấy, nếu không. Tôi sẽ cho đóng cửa bệnh viện này...

- Vâng vâng....

- Junhyung bình tĩnh, cô ấy đã được vào cấp cứu rồi, cậu đừng nóng vội như thế nữa...

Trong phòng phẫu thuật :

- Nhanh...nhanh...chuyển máu cho cô ấy...

- Nhóm AB đã hết thừa bác sĩ...

- Nguy rồi...nếu xảy ra chuyện gì bệnh viện chúng ta bị đóng cửa mất...

- Tôi sẽ hỏi mọi người...

- Ai thuộc nhóm máu AB...

- Đã xảy ra chuyện gì...Yong Junhyung tóm lấy 1 bác sĩ chạy ra ngoài từ phòng phẫu thuật của Ji Yeon...

- Cô ấy mất máu nhiều quá, ngân hàng máu không đủ...?

- Máu gì ?

- AB...bác sĩ vừa nói vừa run cầm cập...

- Nhanh chóng lấy máu của tôi cho cô ấy...

- Nhưng...nhưng....

- Junhyung cậu vừa mất máu nhiều như vậy liệu có thể cho thêm nữa không...?

- Tôi không quan tâm, nếu không cứu được cô ấy, thì các người chờ chết đi...

Bác sĩ hướng Chun Ji cầu cứu, nhận thấy được sự gập đầu của Chun Ji, các bác sĩ nhanh chóng đưa Yong Junhyung đi lấy máu cho Ji Yeon...

- Junhyung, cậu vừa cho đi nhiều máu như vậy sao không nghỉ ngơi đi....còn tới đây làm gì...ở đây có tôi là được rồi...

- Tôi không sao...

- ngồi xuống đây đi...

thời gian lặng lẽ trôi đi...1h...2h...3...4h...thời gian trôi đi nặng nề...

sau 10h tiếng phòng mổ cũng được mở ra...

Mọi người thở phào nhẹ nhõm...

- Yong Tổng ca phẫu thuật rất thành công...chúc mừng...

Yong Junhyung nghe xong thì mỉm cười rồi ngất xỉu....

- Mau đưa anh ấy vào phòng cấp cứu...

- Junhyung cậu tỉnh rồi, cậu hôn mê cũng rất lâu rồi...

- Bao lâu...

- 2 ngày...

- Ca phẫu thuật rất thành công, nhưng bệnh nhân tạm thời chưa tỉnh được, còn cần thời gian để hồi phục ?

- Là bao lâu...?
- Cái đó còn tùy thuộc vào bệnh nhân nữa...sức khỏe cô ấy rất yếu...
- Chúng ta đi gặp Ji Yeon thôi...
- Junhyung cẩn thận, vết thương cậu vẫn còn chưa lành đang rỉ máu kìa
- Tôi ổn....

Nhìn Ji Yeon nằm im trên giường bệnh trắng xóa, khuôn mặt xanh xao kia, làm lòng anh đau thắt lại...lại thêm 1 lần nữa anh không bảo vệ được cô đặt cô vào vòng nguy hiểm...nếu lần này cô có mệnh hệ gì chắc anh không thể tự tha thứ ỉnh....

-Ji Yeon, nhanh chóng tỉnh lại được chứ....

-Junhyung, cô ấy sẽ ổn thôi...

-Chun Ji ai đã làm chuyện này...

- Lee Ahreum...cô ta đã lái xe đâm vào Ji Yeon....

Ném toàn bộ những thứ trên bàn xuống , Yong Junhyung **** rửa....:

- khốn kiếp , , Lee Ahreum, tôi đã tha cho cô 1 lần vì cô là chị gái Ji Yeon nhưng tại sao hết lần này đến lần khác cô vẫn không chịu ngừng tay, vậy đừng trách Yong Junhyung này độc ác...

- Chúng ta tới gặp cô ta...

- Ai, Lee Ahreum....

Đúng thế...

bước vào phòng bệnh của Ahreum...Yong Junhyung dường như phát điên...trong khi Ji Yeon của anh sống chết không biết thì cô ta chỉ nhõn nhơ bị nhẹ....Junhyung thật sự muốn giết cô ta ngay bây giờ...

- Yong Junhyung tôi cũng có vinh dự được anh tới thăm sao...cám ơn...

Tóm chặt lấy cánh tay Ahreum, Yong Junhyung như bóp nát cánh tay cô làm cô phải kêu lên...

- Anh muốn giết tôi sao...

- Nếu không muốn có lỗi với Ji Yeon tôi đã giết cô từ lâu rồi chứ không phải đợi đến bây giờ nữa....

- Ha ha...Yong Junhyung, cảm giác nhìn người mình yêu nằm im bất động như thế nào...?Thú vị lắm phải không...?

- Lee Ahreum nói cho cô biết...nếu cô ấy không tỉnh lại, thì tôi sẽ giết cô ngay tức khắc...

- Ji Yeon cô em gái tội nghiệp của tôi...thật là cao số, bao lần sống chết ngàn cân treo sợi tóc vậy mà vẫn thoát được thử xem lần này cô ta còn may mắn được nữa không...?

- Lee Ahreum...cô là cầm thú sao...? Ngay cả em gái mình cũng không tha sao...?

- Chun Ji...tôi chưa từng công nhận cô ta là em gái tôi...tôi hận...tôi chỉ mong cô ta chết ngay bây giờ cho khuất mắt tôi...

“Bóp”

- 1 cái tát như trời giáng của Yong Junhyung xuống mặt của Ahreum, cô sững sờ...

- Yong Junhyung,...anh...

- Ahreum, cô đáng ra phải biết cảm ơn trời đã sinh cho cô em gái, vậy mà...cô ấy hoàn toàn không biết có người chị gái như cô...?

- Không biết thật nực cười tất nhiên là không rồi, cô ta sung sướng như 1 nàng công chúa còn tôi thì tận cùng của xã hội làm sao biết được chứ...?

- Không nhiều lời với cô...tôi chỉ muốn nói cho cô biết, mạng sống của cô với tôi không là gì cả...nhưng đôi mắt của cô. rất có giá trị...và nếu cần tôi sẵn sàng lấy chúng từ cô..cô hãy nhớ đấy...

- Yong Junhyung anh thật tàn nhẫn...

- Cám ơn cho lời khen của cô, nhưng tôi chưa bao giờ nói tôi không tàn nhẫn cả, với người như cô tôi càng thủ đoạn gấp trăm nghìn lần mới xứng đáng...

- Haha...Yong Junhyung, anh tưởng muốn lấy đôi mắt của tôi cho cô ta sao...?

- Tôi không bao giờ đồng ý...

- Tôi có nói qua cần sự đồng ý của cô sao...Lee Ahreum...

- Được Chun Ji im lặng theo bước Yong Junhyung ra ngoài bỏ mặc Ahreum ngẩn ngơ rồi cười sặc sụa trong phòng...

- Ji Yeon đã ba ngày rồi, bao giờ em mới tỉnh lại...em có biết anh lo lắng cho em lắm không...?

giọt nước mắt lăn dài trên má Yong Junhyung...anh yếu đuối giây phút này, anh thật sự muốn có 1 vòng tay an ủi, anh muốn nói với cô rằng anh cần cô hơn bao giờ hết, hơn những gì mà anh có...anh chấp nhận đánh đổi tất cả để bị cô mắng cũng được đánh cũng được,...nhưng tại sao cô vẫn không động đây, không cho anh 1 tia hi vọng nào cho anh thấy dấu hiệu rằng cô sẽ tỉnh lại...

anh tuyệt vọng hơn bao giờ hết...mọi thứ sẽ như vậy sao...các bác sĩ giỏi nhất thế giới đã được anh tìm về nhưng tại sao...tại sao vẫn không có chuyển biến gì...

Chỉ mấy ngày thôi mà khuôn mặt Yong Junhyung hốc hác gầy đi trông thấy...

Chun Ji đứng im lặng ở cửa, anh biết giây phút này nên để Junhyung 1 mình với Ji Yeon...1 người đàn ông cho dù có mạnh mẽ tới đâu cũng có khi yếu lòng và đau đớn...tình yêu cũng là 1 con dao 2 lưỡi, đưa ta lên tới đỉnh cao thì cũng nhanh chóng đem ta xuống tận cùng của sự đau khổ...

- Yong tổng,,...không hay rồi...1 bác sĩ xộc vào phòng

- Có chuyện gì vậy...

- Bệnh nhân Lee Ahreum...cô ấy

- Cô ta làm sao...?

- Cô ấy tự tử chết rồi...

- Đúng thế, cô ấy đâm đầu vào xe trước cổng bệnh viện..

- chết rồi sao...?

- Đúng thế...nhưng...

- Sao...?

- trước khi chết cô ấy có để lại 1 bức thư cho anh...? Đây ạ...

cầm bức thư trên tay, lưỡi nhấc bóc ra...càng đọc Yong Junhyung càng ngạc nhiên và mỉm cười...

- Junhyung có chuyện gì vậy...?

- cậu xem đi...?

"Yong Junhyung...

Khi anh xem bức thư này thì có lẽ tôi đã xuống địa ngục rồi...tôi làm quá nhiều việc ác rồi...

Anh nói đúng mạng của tôi không đáng giá...

Bây giờ lúc tôi tỉnh táo nhất, tôi muốn nhờ anh 1 việc, tôi tin chắc với khả năng của mình anh có thể làm được...

- thứ nhất : sau khi tôi chết, hãy hỏa táng tôi rồi hòa tro của tôi vào biển...tôi muốn chuộc lại 1 phần lỗi lầm...

- thứ 2 : Xin anh hãy bưng bít mọi thông tin về tôi, đừng để ọi người biết, nhất là Ji Yeon...cô em gái tội nghiệp mà tôi bao lần *** hại, may mắn là nó không chết...

Yong Junhyung, có thể hai điều trên tôi nói quá vô lí khi tôi đã làm bao nhiêu chuyện xấu xa cho anh và Ji Yeon mà còn đòi hỏi

Nhưng cứ xem như tôi nhờ cậy anh, vì tôi là chị của Ji Yeon cũng được hay vì tôi là người hiến tặng đôi mắt cho nó cũng được...

Tôi đã tới thăm nó, mặc dù nó chưa tỉnh nhưng tôi tin nó sẽ tỉnh lại thôi...đôi mắt này sẽ thay tôi nhìn vào hạnh phúc của hai người, anh phải chăm sóc cô ấy thật tốt, tôi sẽ dõi theo hai người...

Đây là việc cuối cùng tôi có thể làm cho Ji Yeon, đừng để cô ấy biết được mình có 1 người chị tồi tệ và tàn nhẫn như tôi..

Junhyung cảm ơn anh..."

- Như 1 câu chuyện cổ tích giữa đời thường vậy...Junhyung, chúng ta sẽ chờ đón cô ấy tỉnh lại...

- Tôi cũng mong thế, sau này cô ấy sẽ nhìn thấy ánh sáng...

- Yong tổng, chúng ta cần làm phẫu thuật ngay mới có thể thành công cao được ?

- Tình hình cô ấy hiện giờ như thế liệu có được không...?

- mặc dù chưa tỉnh nhưng sức khỏe cô ấy không tệ lắm có thể thực hiện ca phẫu thuật này....

- Được vậy chuẩn bị tiến hành đi...?

Thêm 1 lần nữa lo lắng, thêm lần chờ đợi...sự bất an trong Junhyung và Chun Ji ngày 1 lớn dần theo từng phút giây đồng hồ, tình hình cô ấy đang hôn mê, lại thêm 1 ca phẫu thuật nữa, sợ cô không chịu nổi,....

Yong Junhyung không tin vào chúa nhưng giây phút này anh lại cầu chúa mang lại bình an cho cô...

mồ hôi rơi trên trán Yong Junhyung xuống sàn nhà, ca phẫu thuật đã lâu hơn dự kiến 1 giờ đồng hồ vậy mà giờ vẫn chưa có thêm tin tức gì...

- Junhyung uống 1 chút đi, mọi chuyện sẽ ổn thôi...

nhận li café từ tay Chun Ji, nhưng Junhyung không uống nổi đôi mắt anh cứ hướng về phía đèn phòng phẫu thuật...

Cánh cửa “cạch” mở ra không phụ lòng người...

- Yong tổng, ca phẫu thuật rất thành công..chúng tôi đã đưa cô ấy vào phòng hồi phục sức khỏe rồi...? lát nữa anh có thể đi thăm cô ấy...

thở phào nhẹ nhõm, mọi người ai cũng vui mừng cho anh, đặt tay lên vai Junhyung chúc mừng Chun Ji giết ngay niềm vui còn trong trứng nước của anh...

- Junhyung tôi không muốn là cậu mất hứng nhưng, nếu cậu không trở lại công ty thì đợi cô ấy tỉnh lại cũng là lúc tập đoàn tuyên bố phá sản đó...

- Yên tâm đến lúc đó, kinh tế Hàn quốc cũng bị khủng hoảng rồi...cậu yên tâm tôi sẽ trở lại công ty...

những ngày sau đó, Yong Junhyung làm việc hết sức, ngay cả ăn cũng thất thường, nhưng ngày nào, tới khuya anh cũng tới thăm Ji Yeon, tận sáng mai anh lại rời đi sớm tới công ty...

thấm thoát 1 tháng trôi qua...

Hôm nay là sinh nhật Yong Junhyung, anh không đi làm mà quyết định dành trọn cả ngày hôm nay ở bên cô...

nắm lấy bàn tay của cô, vẫn ấm áp, nhưng sao với anh nó vẫn xa vời như thế...

- Ji Yeon hôm nay là sinh nhật anh, em không tỉnh dậy chúc mừng anh sao..? mọi lời chúc của mọi người không bằng 1 lời chúc của em....Ji Yeon...Đừng ngủ nữa, không có em anh sợ mình không còn đủ sức chống cự nữa.....

Ngón tay Ji Yeon cử động...

Yong Junhyung nghĩ mình nhìn nhầm tự giễu bản thân...

Thêm 1 ngón nữa...lần này anh tin mình không nhìn nhầm nữa...

- Yong Junhyung sao em lại ở đây...chẳng phải chúng ta chuẩn bị làm lễ cưới sao ?

- Ji Yeon em không nhớ gì sao?

- nhớ gì chứ...em chỉ nhớ, xe chở em và con gặp tai nạn thôi...con...Sờ vào bụng Ji Yeon hốt hoảng...

- Junhyung con chúng ta đâu...

- Ji Yeon bình tĩnh, em bị hôn mê...hơn 1 tháng, đám cưới anh đã hoãn lại rồi , còn con chúng ta không giữ được...

- Ji Yeon khóc nức nở...Yong Junhyung ôm chặt cô vào lòng...nếu cô đã không còn nhớ gì thì xem như mọi chuyện chưa xảy ra đi.....?

- Junhyung, em xin lỗi em không bảo vệ được con chúng ta...

- Ji Yeon sau này chúng ta sẽ có những đứa con khác, em yên tâm, đừng tự trách mình....

- tại sao cô ấy lại như vậy...

- có lẽ do va chạm trong vụ tai nạn kia làm cô ấy mất đi 1 khoảng kí ức, nhưng không sao cả...?tình hình hiện tại của cô ấy rất tốt, có thể sớm xuất viện...

- Junhyung hôm nay là ngày bao nhiêu...

- mùng 8 tháng 6..

- chẳng phải là sinh nhật anh sao..em chưa chuẩn bị quà làm sao đây...?

- Ji Yeon sau này sinh cho anh 1 đàn con là món quà quý giá nhất rồi được chứ...

- 1 trai 1 gái nhé...

- Anh muốn nhiều hơn thế...1 đội bóng nhé...anh sẽ dạy chúng chơi...

- Junhyung em không phải gà mái...

- Anh sẽ giúp em chúng ta làm từ bây giờ được chứ...

- Anh...anh em đang là người bệnh...

- vậy sao, anh chỉ muốn hôn em thôi mà, em nghĩ đi đâu vậy

1 tuần sau, như 1 kì tích, Ji Yeon được xuất viện...và lễ cưới bất ngờ của Yong Junhyung dành cho Ji Yeon đã diễn ra...

1 đám cưới hạnh phúc trắng lạng vui tươi, 1 đám ma nhẹ nhàng, buồn bã và vắng lặng như bổ sung cho cái kết của câu chuyện...

THE END

kamsa tất cả m.n đã đọc *tung bông* ^^!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-than-mau-lanh>